

Europeiska unionens officiella tidning

C 185

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextionde årgången

9 juni 2017

Innehållsförteckning

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Regionkommittén

120:e plenarsessionen den 7–8 december 2016

2017/C 185/01	Resolution från Europeiska regionkommittén – Europeiska kommissionens arbetsprogram 2017	1
---------------	--	---

YTTRANDEN

Regionkommittén

120:e plenarsessionen den 7–8 december 2016

2017/C 185/02	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Refit-programmet: det lokala och regionala perspektivet	8
2017/C 185/03	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Turism som drivkraft för regionalt samarbete i hela EU	15
2017/C 185/04	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Delningsekonomi och onlineplattformar: kommuners och regioners gemensamma synsätt	24
2017/C 185/05	Yttrande från Europeiska regionkommittén – En ny kompetensagenda för Europa	29
2017/C 185/06	Yttrande från Europeiska regionkommittén — Reglering av prissvängningarna på jordbruksprodukter	36
2017/C 185/07	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Översyn av direktivet om audiovisuella medietjänster . .	41
2017/C 185/08	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Handlingsplan för integration av tredjelandsmedborgare	55

SV

III Förberedande akter

REGIONKOMMITTÉN

120:e plenarsessionen den 7–8 december 2016

2017/C 185/09	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Efsi 2.0	62
2017/C 185/10	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Översyn av utstationeringsdirektivet	75
2017/C 185/11	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder	82
2017/C 185/12	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Reform av det gemensamma europeiska asylsystemet . .	91
2017/C 185/13	Yttrande från Europeiska regionkommittén – Laglig migration	105

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

REGIONKOMMITTÉN

120:E PLENARSESSIONEN DEN 7–8 DECEMBER 2016**Resolution från Europeiska regionkommittén – Europeiska kommissionens arbetsprogram 2017**

(2017/C 185/01)

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉN HAR ANTAGIT DENNA RESOLUTION

med beaktande av

- kommissionens meddelande om kommissionens arbetsprogram 2017 av den 25 oktober 2016,
- sina resolutioner av den 4 juni 2015 om sina prioriteringar för 2015–2020 och av den 15 juni 2016 om sitt bidrag till kommissionens arbetsprogram 2017,
- samarbetsprotokollet med kommissionen från februari 2012.

1. Europeiska regionkommittén konstaterar med oro att Europeiska unionen 60 år efter sitt grundande befinner sig mitt i en djup kris, med fortsatt lågt förtroende för det europeiska projektet, och måste reformeras. Samtidigt framhåller kommittén att EU-medborgarna år efter år betraktar de lokala och regionala nivåerna som de mest tillförlitliga styresnivåerna i EU. Därför deltar ReK i medborgardialoger, med aktivt deltagande av lokala och regionala ledare, om frågor som härrör från lokala behov och särdrag, och bidrar därmed till diskussionerna om Europa.

2. Kommittén håller med kommissionen om att de allmänna utmaningar som EU står inför är

- att omsätta den ekonomiska återhämtningen i nya hållbara arbetstillfällen och minskad ojämlikhet,
- att genomföra europeiska solidaritetsmekanismer, särskilt när det gäller hanteringen av migration,
- att sörja för fred och stabilitet i en alltmer turbulent värld och se till att unionen är beredd att hantera det ökade terroristhotet,
- att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet och sörja för en ambitiös och balanserad politik för begränsning av och anpassning till klimatförändringarna, och
- osäkerheten kring följderna av den brittiska folkomröstningen.

3. Samtidigt som kommittén delar kommissionens övertygelse om att dessa utmaningar kräver en nedifrån och upp-strategi som är medborgarledd och bygger på flernivåstyre, understryker ReK att EU:s åtgärder måste inriktas på att stärka medborgarnas inflytande.

4. ReK betonar att de lokala och regionala myndigheterna måste göras delaktiga i förberedelserna av **vitboken om Europas framtid**, och uppmanar kommissionen att beakta ReK:s yttranden i denna fråga och göra kommittén delaktig i samrådsfasen.

Sysselsättning, tillväxt, investeringar och sammanhållningspolitik

5. Europeiska regionkommittén beklagar att man i arbetsprogrammet ägnar föga uppmärksamhet åt den viktiga roll som de **européiska struktur- och investeringsfonderna** (ESI-fonderna) spelar för att nå alla medborgare och regioner i Europa, stärka sammanhållningen, främja innovation och ge uttryck för verklig europeisk solidaritet till förmån för en harmonisk utveckling av EU som helhet. Kommittén uppmanar kommissionen att förbereda den framtida sammanhållningspolitiken efter 2020, eftersom den är EU:s främsta investeringspolitik och måste bygga på en platsbaserad strategi och en uppdaterad territoriell vision. Samtidigt uppmanar ReK kommissionen att fortsätta sina insatser för att förbättra och förenkla ESI-fondernas förfaranden i syfte att minska byråkratin och bidra till att öka utnyttjandet.

6. Kommittén upprepar sin begäran om att inte betrakta medlemsstaternas och de lokala och nationella myndigheternas offentliga utgifter för samfinansiering av ESI-fonderna som en del av de strukturella utgifter som fastställs i stabilitets- och tillväxtpakten, eftersom sådana investeringar bidrar till de europeiska prioriteringarna, med ytterligare hävstångseffekter för den ekonomiska tillväxten i EU.

7. ReK välkomnar den föreslagna förlängningen av **Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi)** när det gäller både löptid och anslag, men noterar att detta tillkännagivande har gjorts utan någon omfattande konsekvensbedömning och utan att kommissionens förslag föregåtts av någon oberoende bedömning. Vi understryker behovet av att fortsätta att bygga på synergier mellan Efsi och andra EU-fonder, i synnerhet ESI-fonderna, och att förenkla förfarandena i syfte att minska byråkratin och bidra till att öka utnyttjandet av EU-medel. ReK betonar att även den tredje pelaren i investeringsplanen bör förstärkas. Vi uppmanar kommissionen och Europeiska investeringsbanken att intensifiera sina insatser för att öka medvetenheten på fältet, ta itu med de geografiska obalanserna inom Efsi i syfte att möjliggöra största möjliga integration av och synergier mellan investeringarna med sikte på enhetlig programplanering av insatserna inom sammanhållningspolitiken, och göra mer detaljerad information allmänt tillgänglig beträffande Efsi-finansierade projekt, där man i synnerhet framhåller deras additionalitet.

8. Kommittén åtar sig att i ett tidigt skede bidra till diskussionen om förslaget till den kommande **fleråriga budgetramen för perioden efter 2020**, inbegripet en reform av de egna medlen.

9. Vi efterlyser ett snabbt antagande av **"samlingsförordningen"** i syfte att öka inverkan och säkerställa bättre användning av ESI-fondernas program som redan ingår i den nuvarande programperioden.

10. ReK framhåller att genomförandet av **EU-agendan för städer** måste följas upp och att stadsdimensionen måste integreras i övrig EU-politik. I detta sammanhang begär vi på nytt en vitbok om EU-agendan för städer.

11. Kommittén efterlyser återigen en europeisk agenda för bostadssektorn som på ett horisontellt sätt skulle ta upp det hittills fragmenterade tillvägagångssättet när det gäller bostadssektorn med hjälp av sektorspolitik såsom EU:s agenda för städer, hållbar utveckling, sammanhållningspolitik, konkurrenspolitik eller sociala initiativ som den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

12. Kommittén understryker behovet av en uppförandekod för de lokala och regionala myndigheternas deltagande i den **européiska planeringsterminen 2017**, och anser att den årliga tillväxtöversikten bör kompletteras med en territoriell analys, inbegripet ett särskilt territoriellt kapitel i landsrapporterna, och att medlemsstaterna bör ges riktlinjer om de lokala och regionala myndigheternas medverkan i de nationella reformprogrammen.

13. ReK stöder kommissionens fortsatta fokus på investeringar, i synnerhet genom att kartlägga åtgärder för att främja investeringar inom den europeiska planeringsterminen. Kommittén hänvisar i detta sammanhang till sin **Bratislavaförklaring "Investera och sammanlänka"**, där man betonar att den lokala och regionala investeringsdrivna tillväxten måste förankras i territoriella utvecklingsstrategier, och framhåller vikten av att se till att offentliga budgetar som stöder kvalitetsinvesteringar samverkar med andra finansiella källor på lokal, regional, nationell och europeisk nivå.

14. Vi välkomnar kommissionens avsikt att fortsätta arbetet med att genomföra **målen för hållbar utveckling**, och betonar att Europa behöver en långsiktig strategi för att trygga smart och hållbar tillväxt för alla som anger inriktningen på den europeiska planeringsterminen. En sådan strategi bör bygga på halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin.

15. Kommittén välkomnar kommissionens fokus på ungdomsarbetslösheten genom att stärka **EU:s ungdomsgaranti** och **ungdomssysselsättningsinitiativet** och inrätta **Europeiska solidaritetskåren**, som bör dra nytta av ett tidigt, proaktivt och trovärdigt deltagande av lokala och regionala myndigheter, ungdomsorganisationer och det civila samhället i allmänhet.

16. ReK beklagar bristen på initiativ för att bemöta långtidsarbetslöshet och för att utvärdera olika former av arbetslöshetsförsäkring på europeisk nivå som kompletterar de nationella systemen vid en allvarlig konjunkturedgång och som bidrar till att förebygga att en asymmetrisk chock övergår i en strukturell nackdel för hela EU.

17. Lokala och regionala styrkor och utmaningar, bl.a. olika lokala och regionala arbetsmarknadsbehov, bör beaktas i den nya **kompetensagendan för Europa**. ReK ser fram emot att arbeta med en kvalitetsram för lärlingsutbildningar och ett förslag om ökad rörlighet för lärlingar.

18. Vi emotser kommissionens förslag om att bättre hantera utmaningarna med balans mellan arbetsliv och privatliv, särskilt när det gäller kvinnors deltagande på arbetsmarknaden.

19. Inför **Europaåret för kulturarv 2018** har ReK för avsikt att fokusera på kultur och kulturarv samt EU:s internationella kulturella förbindelser, som är viktiga inslag för att stärka den europeiska identiteten och främja Europas grundläggande värden, social delaktighet, innovation och interkulturell dialog samt kultur- och kulturarvsturism.

20. Kommittén framhåller att **halvtidsöversynen av Horisont 2020** och det kommande samrådet om nästa ramprogram för forskning och innovation måste betraktas som en organisk process, där man måste ta itu med innovationsklyftan i Europa. ReK kommer i god tid att bidra till den översyn av **handlingsplanen för bioekonomi** som planeras till 2017.

Ekonomiska och monetära unionen

21. Europeiska regionkommittén konstaterar att **vitboken om Europas framtid** också kommer att innehålla förslag om EMU:s framtid, och skulle välkomna reformer som stärker den demokratiska legitimiteten i EMU:s styrning.

22. För att förbättra **EMU:s sociala dimension** måste man åtgärda de sociala och även de regionala skillnaderna. Kommittén välkomnar kommissionens avsikt att föreslå en europeisk pelare för sociala rättigheter med principer för en union som bygger på social rättvisa och värnar subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

23. ReK välkomnar den föreslagna **översynen av stabilitets- och tillväxtpakten**, men uppmanar kommissionen att ta hänsyn till behovet av att göra pakten mer tillväxtvänlig, särskilt när det gäller tillväxtfrämjande investeringar. Vi upprepar att det behövs en fullständig utvärdering av de **europeiska statistikreglernas** territoriella konsekvenser för de offentliga investeringarna.

Energiunionen och klimatpolitiken

24. Europeiska regionkommittén välkomnar kommissionens åtagande att främja **energieffektivitet** och **förnybar energi** inom ramen för en heltäckande politik för energiunionen, tillsammans med sunda **styrningsregler**, lämpliga stödåtgärder för innovation och en översyn av elmarknadens utformning och ytterligare förbättringar av energiinfrastrukturen i syfte att säkerställa mellanregionala och gränsöverskridande anslutningar och stödja decentralisering av energisystemen som ett steg mot en hållbar och flexibel inre marknad för energi.

25. Kommittén rekommenderar i synnerhet att EU:s politik i fråga om elmarknadens utformning och förnybar energi bör samordnas och balanseras, med vederbörlig hänsyn tagen till lokala och regionala frågor såsom nättillträde för småskaliga energiproducenter på distributionsnätets nivå.

26. Vi stöder genomförandet av **Parisavtalet** och påpekar att det för att överbrygga klyftan mellan de nationella åtagandena och de insatser som krävs för att hålla den globala uppvärmningen betydligt under 2 °C kommer att krävas att kommunernas och regionernas insatser integreras i de nationella åtagandena, samt både horisontell och vertikal samordning, även på EU- och UNFCCC-nivå. ReK uppmanar därför kommissionen att stödja ReK:s begäran om att ta med denna aspekt i de nationellt fastställda åtagandena, förbättra institutionaliseringen av Nazca och Climate Champions arbete inom UNFCCC:s sekretariat samt underlätta utbyte av erfarenheter på lokal och regional nivå. ReK uppmanar också kommissionen att uppmuntra forskningsprojekt om kommuner, regioner och klimatförändringar för att bidra till det framtida arbetet i den mellanstatliga panelen för klimatförändringar.

27. Vi uppmanar kommissionen att samarbeta med ReK för att utveckla regionalt och lokalt fastställda bidrag i syfte att främja åtgärder på lokal och regional nivå så att de mål som man kommit överens om vid COP 21 i Paris kan uppnås.

28. Kommittén uppmanar kommissionen att uppdatera sina **klimat- och energimål** för att senast 2030 uppnå en minskning av växthusgasutsläppen med 50 % jämfört med 1990 års nivåer och att integrera klimatanpassning i politik och finansiering på alla nivåer. Kommissionen bör stödja frivilliga initiativ som främjar en koldioxidsnål och motståndskraftig övergång i kommuner och regioner. Det behövs ett klagörande beträffande regionernas och kommunernas befogenheter i kommissionens utvärderingsrapport om **EU:s strategi för klimatanpassning**.

Hållbar utveckling

29. Europeiska regionkommittén uppmuntrar kommissionen att stödja genomförandet av **strategier för katastrof-riskreducering** i kommuner och regioner, särskilt i gränsregioner, och se till att EU-investeringarna upprätthåller normerna för katastrofriskreducering.

30. Kommittén välkomnar inrättandet av **EU-plattformen om livsmedelsförluster och livsmedelsslöseri**, och uppmanar kommissionen att vidta åtgärder när det gäller livsmedelsslöseri genom att fastställa ett ambitiöst mål för minskat livsmedelsslöseri. Detta bör införlivas i en EU-omfattande strategi för hållbara livsmedelssystem som omfattar skydd av den biologiska mångfalden, miljö, hälsa, handel, resurs- och markförvaltningsåtgärder samt livsmedlens sociala och kulturella värden.

31. Vi uppmanar kommissionen att beakta ReK:s rekommendationer när man genomför **handlingsplanen för en cirkulär ekonomi** och att tidigt under 2017 lägga fram den planerade översynen av **dricksvattendirektivet**, förslaget till förordning om minimikrav på återanvänt vatten samt strategin för användning, återanvändning och återvinning av plast, som bör innehålla tydliga och ambitiösa mål för plastnedskräpning och plasturlakning. Vi uppmanar kommissionen att föreslå ytterligare initiativ beträffande bygg- och rivningssektorn, ekodesignbestämmelser och användning av returråvaror, returmaterial och returkomponenter.

32. Kommittén är redo och villig att intensifiera sitt samarbete med kommissionen om de sedan länge väntade åtgärderna beträffande prioriterat mål nr 4 i **EU:s sjunde miljöhandlingsprogram 2014–2020** genom den tekniska plattformen för samarbete i miljöfrågor. Vi beklagar att de initiativ som planeras för 2017 inte har lagstiftningskaraktär och upprepar vår begäran om ett förslag till EU-direktiv med bestämmelser om säkerställande av efterlevnaden för EU:s hela miljölagstiftning och ett nytt direktiv om tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor.

33. I linje med den nyligen antagna Cork 2.0-förklaringen upprepar ReK sin begäran om en **vitbok om landsbygdsområden** som ska tjäna som utgångspunkt för landsbygdsutvecklingspolitiken efter 2020, och efterlyser praktiska åtgärder för att "landsbygdssäkra" EU:s politik eftersom landsbygden ofta försummas och bortkopplas från viktiga aspekter av den politiska utvecklingen.

34. När det gäller utarbetandet av den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2020 vill vi betona den starka kopplingen mellan landsbygdsutveckling och jordbruk, och vi efterlyser därför stödåtgärder för familj jordbruk, i synnerhet för att tackla prissvängningarna vad gäller jordbruksprodukter.

35. Kommittén kommer att fortsätta att verka för en **hållbar förvaltning av haven** till förmån för de europeiska kust- och havsregionerna och deras marina och maritima ekonomier. I syfte att främja blå tillväxt och arbetstillfällen kommer ReK att arbeta nära tillsammans med regionerna och alla berörda parter när det gäller styrning och kapacitetsuppbyggnad, antagande av utmaningarna i livsmedelsproduktionskedjan, minskade påfrestningar på miljön till följd av olagliga fiskemetoder och föroreningar samt marin kunskap, forskning och innovation.

36. ReK beklagar att kommissionen i sitt arbetsprogram 2017 inte ägnar tillräcklig uppmärksamhet åt **hälsa**, när kommissionen borde stödja medlemsstaternas och regionernas insatser för att förbättra förebyggandet och reformera och optimera sina hälso- och sjukvårdssystem, särskilt genom **e-hälsolösningar**, samt utveckla heltäckande strategier för befolkningsutvecklingen.

Strategin för den inre marknaden, små och medelstora företag, industri, konkurrens och den digitala inre marknaden

37. Europeiska regionkommittén välkomnar kommissionens avsikt att lägga fram åtgärder för att stärka den **inre marknaden för varor**, särskilt när det gäller ömsesidigt erkännande och produkter som inte uppfyller kraven, och framhåller att man måste fortsätta arbetet med att fullborda den inre marknaden för tjänster, som med rätta är en viktig prioritering i strategin för den inre marknaden.

38. Kommittén upprepar sin uppmaning om att införliva inre marknads spelaren i den europeiska planeringsterminen med ett system för regelbunden övervakning och utvärdering.

39. ReK noterar kommissionens avsikt att försvara Europas industri, och betonar att den **europeiska industrins konkurrenskraft** också är beroende av en konkurrenskraftig leveranskedja och att handelspolitiken spelar en viktig roll i detta avseende.

40. Vi understryker vikten av att införa smart lagstiftning och minska den administrativa bördan för små och medelstora företag, särskilt genom att ytterligare stärka **Refit-programmet** och se till att inverkan på de små och medelstora företagen systematiskt beaktas när nya regler utformas.

41. Kommittén stöder inrättandet av "**städernas forum för delningsekonomin**" med kommittén som en viktig berörd part. Samtidigt beklagar vi avsaknaden av förslag om att trygga rättigheterna vid de nya anställningsformer som uppstår genom digitaliseringen.

42. ReK framhåller att det behövs en översyn av **beslutet om och ramen för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse**, och uppmanar kommissionen att under 2017 inleda ett offentligt samråd för att ge de regionala och lokala myndigheterna möjlighet att framföra sina synpunkter om de svårigheter som de ställs inför i fråga om kontroll av statligt stöd vid finansiering av sådana tjänster.

43. Kommittén framhåller den centrala roll som ett effektivt upphandlingssystem spelar för de regionala och lokala myndigheternas förmåga att uppnå EU:s investeringsmål, och uppmanar kommissionen att tillhandahålla stöd för att säkerställa ett fullständigt genomförande av **direktiven om offentlig upphandling** och att göra en bedömning av de svårigheter som de regionala och lokala myndigheterna möter när de tillämpar direktiven om offentlig upphandling.

44. Vi upprepar vår efterlysning av en förnyad **europeisk strategi för turism** under en särskild budgetpost för turism i EU, och uppmanar både kommissionen och medlemsstaterna att underlätta tillgången till finansiering för små och medelstora turistföretag.

45. ReK välkomnar kommissionens insatser för att slutföra genomförandet av strategin för en digital inre marknad, bl.a. genom e-upphandling, och kommer att lägga fram sina synpunkter genom den nyligen inrättade gemensamma **deltagarbaserade bredbandsplattformen**. Alla europeiska områden måste kunna dra nytta av den digitala inre marknaden genom tillgång till höghastighetsbredband.

Rättvisa, säkerhet, grundläggande rättigheter och migration

46. Europeiska regionkommittén betonar att **migration** är en komplex flernivåprocess där de länder, regioner och kommuner som är destinations- och ursprungsorter spelar viktiga roller. Det är viktigt att främja en förstärkt dialog och närmare samarbete mellan medlemsstaterna och institutionerna i både EU och migranternas ursprungs- och transitländer samt deras respektive regionala och lokala nivåer.

47. Kommittén uppmanar därför kommissionen att beakta ReK:s rekommendationer om skydd av flyktingar i deras ursprungsländer och om den nya ramen för partnerskapsavtal.

48. ReK efterlyser stöd till de lokala och regionala myndigheterna vid genomförandet av **reformen av det gemensamma europeiska asylsystemet** och övriga EU-instrument som utarbetats på grundval av den **europeiska migrationsagendan**, såsom de reviderade bestämmelserna om laglig migration och handlingsplanen för integration. Vi uppmanar kommissionen att inkludera ReK:s rekommendationer om integration av migranter i halvtidsöversynen av den europeiska migrationsagendan. Vi påminner om att integration är en process som bygger på både rättigheter och skyldigheter.

49. Kommittén är bekymrad över svårigheterna med att övervaka förekomsten av **ensamkommande barn** och risken för att de faller offer för människohandel och utnyttjande. Vi uppmanar starkt till att genomföra integrations- och utbildningsprogram, både för barnen själva och för de lokala och regionala förvaltningar som hanterar mottagandet av dem, och till att göra grupper från barnens hemländer som redan är etablerade i värdlandet delaktiga när det gäller att se till att barnen tillfälligt kan bo i värdfamiljer eller på ordentligt utrustade anläggningar där deras sociala, känslomässiga och kognitiva utveckling kan stödjas.

50. ReK uppmanar kommissionen att ge de lokala och regionala myndigheterna särskild och praktisk information om finansieringsmöjligheter för **mottagande och integration av migranter**, och upprepar sin uppmaning till att främja direkt tillgång för lokala och regionala myndigheter till relevanta EU-finansieringsinstrument.

51. Vi uppmanar kommissionen att stödja de lokala och regionala myndigheternas utarbetande av förebyggande **strategier för att motverka radikaliserings**, att fortsätta att samla in och offentliggöra bästa praxis om hur radikaliserings kan förebyggas genom politiskt beslutsfattande på regional och lokal nivå samt att stödja samarbete mellan kommuner för att ta itu med radikaliserings.

EU:s handelspolitik

52. Europeiska regionkommittén noterar att kommissionen avser att fortsätta handelsförhandlingarna med **Förenta staterna, Japan, Mercosur, Mexiko, Tunisien och Aseanländerna** och att söka nya mandat för att inleda förhandlingar med Turkiet, Australien, Nya Zeeland och Chile, men anser att kommissionen bör göra mer för att visa deras mervärde.

53. Särskilt med tanke på den ambitiösa **framtida handelsagendan** upprepar kommittén att kommissionen bör låta alla betydande handelspolitiska initiativ åtföljas av territoriella konsekvensbedömningar.

Stabilitet och samarbete utanför EU

54. Europeiska regionkommittén välkomnar att man i **EU:s globala strategi** uttryckligen efterlyser förnyade externa partnerskap och uppger att EU ska stödja olika vägar till motståndskraft i sitt grannskap, med inriktning på de mest akuta fallen av statlig, ekonomisk, samhällelig och klimat-/energirelaterad bräcklighet samt på utveckling av en effektivare migrationspolitik för Europa och dess partner.

55. Kommittén framhåller ReK:s bidrag genom sina **gemensamma rådgivande kommittéer** och **arbetsgrupper** samt anordnandet av Utvidgningsdagar med partner från kandidatländerna till kommissionens utvidgningspolitiska mål att främja gemensam stabilitet och gemensamt välbefinnande med kandidatländer och potentiella kandidatländer.

56. ReK understryker att den **europeiska grannskapspolitiken** endast kan få varaktig inverkan om den medför praktiska fördelar för alla mottagare, och betonar att man måste upprätthålla en balans mellan det östra och det södra grannskapet. Vi framhåller de lokala och regionala myndigheternas roll för att förankra demokratin och rättsstatsprincipen i samhället, och uppmanar till mer stöd för decentraliseringsreformer i grannskapsländerna.

57. Vi betonar att regionalt samarbete ger ett betydelsefullt bidrag till global stabilitet, och uppmanar kommissionen att intensifiera samarbetet med **församlingen för lokala och regionala myndigheter i EU och Medelhavsområdet (Arlem)**, **konferensen för regionala och lokala myndigheter i länderna inom det östliga partnerskapet (Corleap)** samt ReK:s arbetsgrupp för Ukraina, särskilt när man genomför regionala program och nya initiativ.

58. Kommittén betonar att man vid genomförandet av den reviderade grannskapspolitiken måste ge hög prioritet åt initiativ till stöd för decentraliseringsprocesser, partnersamverkan och administrativ kapacitetsuppbyggnad på lokal och regional nivå. Vi vill lyfta fram Nicosiainitiativet, som ReK lanserade till stöd för städer i Libyen och som har bidragit till att man har kunnat matcha behoven med tekniskt bistånd så att Libyens kommuner har kunnat återuppbygga sin kapacitet att leverera tjänster. ReK uppmanar kommissionen att ge mer stöd åt sådana former av nedifrån-och-upp-samarbete och att tillhandahålla tillräckliga administrativa och finansiella resurser. Vi upprepar att man måste införa nya verktyg för kapacitetsuppbyggnad i anslutnings- och grannskapsländerna för att ersätta det tidigare **programmet för kommunal förvaltning (LAF)**.

59. ReK stöder den senaste utvecklingen efter sammanslagningen av **EU:s borgmästaravtal för klimat och energi** och **Compact of Mayors** för att skapa världens största koalition av städer som åtagit sig att vidta klimatåtgärder, och är redo att utnyttja sina internationella kanaler, kontakter, motparter och partnerskap (Arlem för det södra och det afrikanska avtalet, Corleap för det östra avtalet, Iclei och urbaniseringspartnerskapet EU-Kina för Nordamerika och Sydostasien osv.) för att ytterligare förstärka insatserna för begränsning av, anpassning till och motståndskraft mot klimatförändringarna och utmaningarna när det gäller hållbar utveckling.

60. Vi uppmanar kommissionen att samarbeta nära med ReK för att främja de europeiska städernas särskilda intressen, erfarenheter och bidrag i den nya styrningsstrukturen för det globala borgmästaravtalet.

61. Kommittén välkomnar den föreslagna **nya partnerskapsramen** med tredjeländer och den nya europeiska externa investeringsplanen, och anser att de regionala och lokala myndigheterna måste göras delaktiga i denna process.

62. ReK uppmanar kommissionen att främja ett aktivt deltagande av de lokala och regionala myndigheterna i utvecklingssamarbetet under förhandlingarna om det reviderade **europeiska samförståndet om utveckling och genomförandet av FN:s mål för hållbar utveckling** samt om **det avtal som ska ersätta Cotonouavtalet**, som kommer att stå i centrum för ReK:s konferens om decentraliserat samarbete i mars 2017.

Medborgarskap, styrning och bättre lagstiftning

63. Europeiska regionkommittén uppmanar kommissionen att se över förordningen om det **europeiska medborgarinitiativet** i syfte att förenkla och förbättra regelverket för detta verktyg.

64. Kommittén välkomnar kommissionens Refit-initiativ, och särskilt förslaget att bedöma insynen i och den demokratiska kontrollen av förfarandena för delegerade akter och genomförandeakter samt vissa sekundäraktsakter.

65. ReK upprepar att **territoriella konsekvensbedömningar** bör ingå i konsekvensbedömningarna för ny EU-lagstiftning när så är lämpligt. Vi föreslår ett närmare samarbete mellan ReK och gemensamma forskningscentrumets nyinrättade kunskapscentrum om territoriell politik vid utvärdering av genomförandet av EU-lagstiftningen.

66. Vi efterlyser större öppenhet, samarbete och effektivitet från EU-institutionernas sida, och välkomnar deras gemensamma åtagande enligt det **interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning** om att tillsammans fastställa breda mål och prioriteringar, särskilt för lagstiftningsförslag. Kommittén bör göras delaktig i alla led i lagstiftningsprocessen för att dess potential ska kunna utnyttjas fullt ut i lagstiftningscykeln.

67. ReK förväntar sig ett allt närmare samarbete med kommissionen och Europaparlamentet i övervakningen av **subsidiariteten** och om dess subsidiaritetskonferens 2017.

68. Kommittén ger sin ordförande i uppdrag att översända denna resolution till Europeiska kommissionen, Europaparlamentet, det slovakiska ordförandeskapet för Europeiska unionens råd och Europeiska rådets ordförande.

Bryssel den 8 december 2016.

Markku MARKKULA

Europeiska regionkommitténs
ordförande

YTTRANDEN

REGIONKOMMITTÉN

120:E PLENARSESSIONEN DEN 7–8 DECEMBER 2016

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Refit-programmet: det lokala och regionala perspektivet

(2017/C 185/02)

Föredragande: François DECOSTER (FR-ALDE),
vice ordförande, regionfullmäktige, Nord-Pas-de-Calais-Picardie

Referensdokument: Skrivelse från Europeiska kommissionen av den 13 januari 2016

POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Europeiska regionkommittén stöder kommissionens ansträngningar för att säkerställa att EU:s strategier bättre återspeglar de nationella, regionala och lokala myndigheternas intressen och upprepar att detta måste vara ett gemensamt ansvar på alla styresnivåer.
2. Kommittén stöder åsikten att bättre lagstiftning inte enbart handlar om att ha färre lagar på EU-nivå, utan även om att fastställa på vilken nivå uppställda mål bäst kan uppnås, och betonar att det är avgörande för en bättre lagstiftning att subsidiaritetsprincipen verkligen tillämpas.
3. Vi betonar att all reglering måste leda till en balans mellan de lika legitima farhågorna och förväntningarna när det gäller "säkerhet" (individuell, rättslig, administrativ eller finansiell) å ena sidan och "effektivitet" och "frihet" eller flexibilitet å andra sidan: att skapa en balans mellan dessa aspekter i konkreta sammanhang är den demokratiska processens uppgift, och det är de demokratiskt valda företrädarna på alla nivåer som har ansvaret att förklara de oundvikliga avvägningarna och kompromisserna för medborgarna.
4. Kommittén tar i betraktande slutrapporten från högnivågruppen för administrativa bördor (Stoibergruppen) samt avvikande åsikter.
5. ReK noterar rådets, kommissionens och parlamentets undertecknande av det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning den 13 april 2016 och hoppas att detta nya avtal ska bidra till att förbättra EU:s beslutsprocess under alla stadier – planering, utformning, antagande, verkställande och utvärdering. Kommittén uttrycker dock oro över att de särskilda roller som demokratiskt valda företrädare på lokal och regional nivå och inom ReK har inte omnämnas i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning i något annat sammanhang än som "intressenter", trots den betydelse och det uppdrag som tillskrivs dem genom Lissabonfördraget.
6. Europeiska regionkommittén vill involveras i framtida initiativ beträffande tolkningen och tillämpningen av det nya avtalet för att kunna fylla sin roll som rådgivande organ i lagstiftningscykeln. Många ReK-ledamöter har befogenheter att genomföra EU:s politik.
7. ReK välkomnar kommissionens efterlysning av ett förberedande yttrande med bredare perspektiv som erbjuder ytterligare förslag rörande kraven som EU:s lagstiftning innebär och enklare sätt att uppnå samma eller bättre resultat.

8. Vi välkomnar kommissionens begäran om förberedande yttranden från kommittén som specifikt rör politiska områden som exempelvis, men inte enbart, miljö, energi, finansiella tjänster och jordbruk, där de lokala och regionala myndigheterna kan identifiera bördor och lämna förslag på förbättringar som överensstämmer med deras behov.

9. Kommittén konstaterar att detta mer omfattande förberedande yttrande utgör en översikt av lagstiftningens följder för de lokala och regionala myndigheterna och uppmuntrar till specifik politik- och sektorsinriktad analys för att identifiera flaskhalsar och bördor.

10. Kommittén välkomnar den allmänna strategin att specifikt involvera regionala och lokala aktörer i samråd som rör bättre lagstiftning samt t.ex. rapporten "Dutch Provinces for better EU regulation" (nederländska regioner för bättre lagstiftning). Kommittén vill uppmärksamma de flaskhalsar som identifierades i rapporten och de specifika lösningar som föreslogs.

11. Kommittén vill i detta sammanhang uttrycka sitt stöd för antagandet av Amsterdampakten för det konkreta genomförandet av EU-agendan för städer, eftersom frågan om bättre lagstiftning spelar en viktig roll i de tematiska partnerskapen. I samband med detta har också undersökningen "Bridge, bättre EU-lagstiftning för lokala och regionala myndigheter" utarbetats, med exempel på konkreta situationer där man på lokal och regional nivå kämpar med praktiska frågor kring EU-lagstiftningen.

12. ReK uppmanar kommissionen att undersöka de föreslagna lösningarna som rör sektorslagstiftning, proportionalitet, gränsöverskridande flaskhalsar, statligt stöd och revisionstvång och att beakta dem i samband med utarbetandet av nya bestämmelser.

13. Vi vill framhålla de lokala och regionala myndigheternas särskilda roll på en rad områden som påverkas avsevärt av EU:s lagstiftning samt deras roll som myndigheter som genomför EU-lagstiftning och förvaltar EU-medel och understryker att deras särskilda uppgifter ger dem goda möjligheter att bedöma vilka områden inom lagstiftningen som är problematiska och eventuellt bör ändras.

14. Alla förvaltningsnivåer måste säkerställa att lagstiftningen är lämplig, ändamålsenlig och effektiv och inte ger upphov till onödiga kostnader och bördor. Samtidigt ska den skydda medborgarna, konsumenterna, hållbarheten och miljön.

15. Kommittén är medveten om att EU:s institutioner måste övertyga alla medborgare om värdet av de rättsliga ramarna och mervärdet av EU-lagstiftning, samtidigt som man respekterar subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

16. Den senaste tidens ekonomiska svårigheter har skapat ett klimat där ytterligare kostnader som orsakas av överreglering för många lokala och regionala myndigheter har lett till mer omfattande budgetnedskärningar, samtidigt som det skett en minskning i tillgängliga resurser. Detta har visat sig vara betungande och lett till ännu större tryck på dessa myndigheter att försöka minska de administrativa kostnaderna samtidigt som de står inför ökade krav på offentliga åtgärder. ReK upprepar sin åsikt att det behövs en förenkling och minskning av byråkratin, i de fall där detta påverkar viktiga uppgifter som de lokala och regionala myndigheterna är ålagda att utföra.

17. Kommittén välkomnar att de betänkanden och yttranden som hittills antagits av Europaparlamentet, EESK och ReK har bekräftat vikten av samordnade åtgärder från EU i partnerskap med nationella institutioner och EU-institutioner, såväl som lokala och regionala myndigheter.

18. Vi framhäver att de lokala och regionala myndigheterna spelar en central roll för att hjälpa medborgare att överbrygga kriser som uppstår till följd av långvariga ekonomiska problem, inte minst genom EU-program, och påminner om att rättssäkerhet och lätt tillgång till EU-program är viktiga förutsättningar för att de ska kunna fullgöra denna roll, samtidigt som vi noterar behovet av strukturreformer.

19. EU-medel är viktiga för många lokala och regionala myndigheters genomförande av EU:s lagstiftning, i synnerhet ett genomförande av sammanhållningspolitiken med beaktande av den ekonomiska styrkan.

20. EU-programmens tillgänglighet och de regelverk som krävs kan leda till allvarliga svårigheter vad gäller tolkning av de rättsliga ramarna, samt reglerna för genomförande, revision och rapportering. Vi framhåller att framför allt revisionssystemet medför många svårigheter, inte minst vad gäller långsiktig registrering för projektsponsorer, såsom ReK också tagit upp i sitt yttrande om förenkling av de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

21. Vi välkomnar Europaparlamentets resolution om programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit): lägesrapport och framtidsutsikter ⁽¹⁾, där ReK:s viktiga roll som politisk institution bekräftades. Kommittén håller med om att Refit-programmet inte får utnyttjas för att sänka standarden.

22. Kommittén betonar att medan den stöder målsättningen att minska byråkratin och undanröja onödiga regelbördor får Refit inte användas som förevändning för att sänka ambitionsnivån, särskilt på områden som miljö, livsmedelssäkerhet, hälsa och konsumenträttigheter.

23. ReK stöder målet att så ofta som möjligt genomföra EU-lagstiftningen ordagrant på nationell nivå och endast gå utöver de normer som EU-bestämmelserna anger om det finns sakliga och objektiva skäl. Medlemsstaterna och regionerna måste dock i varje enskilt fall fortfarande ha möjlighet att besluta vad som är nödvändigt för ett korrekt genomförande. Kommissionens förslag att överreglering (s.k. gold-plating) alltid ska motiveras skulle kunna bidra till ökad insyn. Ökad redovisningsskyldighet i fråga om det nationella och regionala genomförandet får dock inte leda till inblandning i den nationella administrativa organisationen eller i nationella förvaltningsförfaranden.

24. Kommittén understryker vikten av att vid utvärdering av lagstiftning ta hänsyn till både kostnader, fördelar och nackdelar, vare sig det rör samhället, miljön eller något annat, för medborgarna och ekonomin, liksom de kostnader som uppstår på grund av avsaknad av gemensamma åtgärder på EU-nivå inom en viss sektor (*"costs of non-Europe"*) ⁽²⁾.

25. I detta sammanhang upprepar vi vår uppmaning till kommissionen att utarbeta en standarddefinition av nationell överreglering som gäller i hela EU, för att trygga rättssäkerheten vid genomförandet och tillämpningen av EU-lagstiftningen och för att minska onödig byråkrati ⁽³⁾.

Särskilda rekommendationer

26. ReK uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att genast börja främja utvecklingen av digitala metoder och informations- och kommunikationstekniska verktyg, bland annat inom EU:s handlingsplan för e-förvaltning, för att tillhandahålla ett gemensamt format och en gemensam process för att samla in de uppgifter som behövs för övervaknings- och rapporteringssyften och för att på så sätt minska de administrativa bördorna i form av rapportering till både nationella databaser och EU-databaser.

27. Vi betonar vikten av kontroller av ändamålsenligheten för att fastställa de överlappningar och den bristande överensstämmelse som med tiden uppstått utifrån ett antal mål och nya politiska initiativ, särskilt vad gäller rapporterings- och efterlevnadskrav.

28. Kommittén understryker behovet av en bättre förståelse av de rapporteringskrav som införts för att säkra efterlevnaden av EU:s lagstiftning. Kommittén föreslår att det upprättas en förteckning över rapporteringskraven för lokala och regionala myndigheter och att dessa så långt det är möjligt standardiseras. De rapporteringsmetoder som används bör syfta till att minska den administrativa bördan för små och medelstora företag och för lokala och regionala myndigheter.

Kommunikation, samråd och språk

29. Kommittén konstaterar att språket och dess användning kan utgöra antingen ett hinder för eller en inbjudan att delta; ett lättillgängligt och begripligt språk är en central aspekt i förändringen av lagstiftning och regelverk.

30. Inkludering kräver ett lättfattligt och tydligt språk och enkla strukturer och regler för att säkerställa att EU, dess syfte, program, politik, lagstiftning och praktiska hjälp är tillgängliga för alla.

⁽¹⁾ P8_TA(2016)0104

⁽²⁾ Europaparlamentets studie *"Mapping the Cost of Non-Europe"*, 2014–2019".

⁽³⁾ Yttrande om EU-lagstiftningens ändamålsenlighet (REFIT) 2013

31. Kommissionen uppmanas därför att förenkla sitt språk, så att det blir allmänt begripligt, och vi föreslår att bruket av tekniska termer i möjligaste mån ska begränsas i överensstämmelse med de rättsliga kraven.

32. Kommittén anser att det krävs en mer "användarvänlig" och konsekvent tolkning av EU-lagstiftningen, med exempelvis proportionella revisionskrav, en ökad användning av fasta avgifter, förenklade ansökningar och krav och en förenklad rapportering, samt en tydligare tolkning av bestämmelserna (t.ex. lagstiftningen om statligt stöd och offentlig upphandling).

33. Kommittén är medveten om att EU måste ägna vederbörlig uppmärksamhet åt att utveckla en aktiv kommunikationsstrategi i syfte att engagera partner, upprätthålla verksamheten och locka till sig investeringar.

34. Kommittén betonar såväl de lokala som de regionala myndigheternas viktiga roll när det gäller utbildning och information om EU:s politik och program för att göra dem mer tillgängliga för medborgarna.

35. Kommittén betonar Europa direkt-kontorens roll när det gäller att informera medborgarna om EU:s lagstiftning och program, samt för att anpassa innehåll och språk till medborgarna.

36. Vi noterar att kunskapscentrum, som exempelvis Europa Decentraal i Nederländerna, spelar en viktig roll när det gäller att underlätta korrekt genomförande och tolkning av EU-lagstiftningen. Deras experter spelar en viktig roll genom att de tillhandahåller kostnadsfri information och rådgivning till lokala och regionala myndigheter och deras sammanslutningar. Å andra sidan visar den stora efterfrågan på kunskapscentrumens arbete på behovet av att EU-lagstiftningen förenklas.

37. Vi välkomnar nuvarande praxis som inbjuder medborgarna att delta i samråd. Emellertid är inlägg från enskilda medborgare sällsynta, eftersom många av samråden begränsas på grund av språktillgänglighet, bruket av tekniska termer och sammanhang, och därför framstår som utestängande. Som sådana är de otillgängliga för alla förutom några få medborgare som besitter tillräckliga kunskaper och språkkunskaper för att kunna delta. Det är viktigt att se till att alla berörda parter, framför allt det civila samhället, har lika tillgång till texterna för samråden, som måste översättas till alla officiella EU-språk och formuleras så enkelt, tydligt och begripligt som möjligt för att tillhandahålla så mycket information som möjligt om de bestämmelser som föreslås.

38. Medborgarbaserade samråd bör inte ersätta strukturerade offentliga samråd utan komplettera dem. De bör inte heller försvaga den roll som de relevanta institutionerna spelar och som fastställs i Lissabonfördraget.

39. Kommittén vill åter understryka betydelsen av att man i samband med utarbetandet av lagstiftningsinitiativ genomför ett särskilt samråd med de regionala och lokala beslutsfattande församlingarna via ReK, eftersom dessa företräder regioner och kommuner och därmed på ett demokratiskt sätt återspeglar medborgarnas verkliga behov, och även företräder dem som inte individuellt kan göra sina röster hörda.

40. I detta sammanhang måste de regionala och lokala institutionerna ges högre prioritet än privata sammanslutningar, både med tanke på den roll de tillerkänns i Lissabonfördraget och eftersom de utgör ett uttryck för demokrati och politisk representation.

Program och finansiering: tekniskt stöd, rådgivning och rapportering

41. ReK uppmanar kommissionen att skapa en enda kontaktpunkt för rådgivning om regler för att säkerställa att de som ansöker om EU-medel får snabba, lämpliga, otvetydiga och klara råd.

42. Vi föreslår att rättstillämparnas åsikter inhämtas under programperioden så att förbättringar av lagstiftning och regelverk kan grundas på praktiska erfarenheter.

43. Europeiska regionkommittén föreslår en specifik mekanism som gör det möjligt att använda fonder för tekniskt stöd till att etablera programrelaterade rättsliga team som alla sökande skulle ha fri tillgång till och som kan tillhandahålla handfast och konsekvent rådgivning baserad på antagen, enhetlig tolkning av de rättsliga bestämmelserna i enlighet med kommissionens rekommendationer och på befintlig praxis om regler rörande EU-stöd för att undanröja en stor del av den osäkerhet och det ansvar som för närvarande ligger hos den slutgiltiga stödmottagaren.

44. ReK föreslår att förvaltningssystemen ska skapa en klar skiljelinje mellan programförvaltning och projekt-/programgenomförande för att undvika eventuella intressekonflikter och partiskhet vid bedömningen.

45. Vidare föreslår vi att man inom det nuvarande budgettaket ökar storleken på "finansieringspottarna" så mycket som möjligt för att möjliggöra en programbaserad genomförandestrategi, där ett antal besläktade projekt kombineras och framgången mäts utifrån det övergripande resultatet i stället för enskilda projekts utfall, i fråga om exempelvis områden som energi.

46. Man bör utforska möjligheterna att utveckla och förbättra finansieringstekniska modeller, bland annat specialiserade riskkapitalfonder för nyckelsektorer, effektivare anpassning av anslagstilldelningen via tillskott från Jessica för att stimulera marknaden för fastighetsinvesteringar och möjligheterna till ett system för mikrokrediter baserat på Jasmine i syfte att stödja uppstarts företag och små företag.

47. Man bör även förbättra möjligheterna för matchande finansiering, särskilt från den privata sektorn, för att säkerställa att lokala och regionala myndigheter har tillgång till finansiering för att tillgodose lokala behov.

48. Kommissionen uppmanas att föreslå en mekanism genom vilken outnyttjade medel och återtagna anslag kan återföras till EU-budgeten i form av inkomster som avsatts för ett särskilt ändamål till berörd medlemsstat på ett sätt som garanterar att dessa medel tilldelas och utnyttjas inom ramen för det politiska område för vilket de röstats igenom i den medlemsstaten.

49. Att finansiella medel inte utnyttjas för närvarande beror framför allt på den dåliga, komplicerade och alltför detaljerade utformningen av genomförandesystemet och felaktiga prioriteringar. Det är mycket viktigt att säkerställa god kommunikation med de lokala och regionala myndigheterna samt nationella organ för att kunna omformulera och klargöra prioriteringar, så att stödmottagarna inte missgynnas.

50. Det är därför avgörande att särskilt fleråriga EU-stödprogram har inbyggd planeringssäkerhet och stabilitet så att de kan uppnå sina mål. Större flexibilitet i den fleråriga budgetramen får därför inte leda till att omfördelningar eller nya politiska initiativ finansieras på bekostnad av redan godkända program.

51. Uppgifter bör fördelas tydligt mellan parterna i samband med rapportering och övervakning av EU-finansierade program i kommunen eller regionen, inklusive granskning av utgifter och resultat, samt utformning av korrigerande åtgärder. Vi uppmanar kommissionen att tillhandahålla stöd, inbegripet finansiering, till de lokala och regionala myndigheterna, om förenklingen – vare sig den är lagstiftningsmässig eller ej – medför en ökning av de offentliga utgifterna för tillhandahållandet av deras tjänster.

Sammanhållningspolitik

52. Europeiska regionkommittén ber kommissionen vidta fler åtgärder för att förenkla sammanhållningspolitiken genom att ta hänsyn till förslagen från de lokala och regionala myndigheterna i yttrandet *Förenkling av de europeiska struktur- och investeringsfonderna ur de lokala och regionala myndigheternas perspektiv*, föredragande: Petr Osvald (CZ-PES) ⁽⁴⁾.

53. Kommittén påminner om att de europeiska struktur- och investeringsfonderna är EU:s främsta verktyg för att främja ekonomisk, social och territoriell sammanhållning i alla medlemsstater, och att en förenkling av dem är grundläggande för att uppnå politiska mål. Både omedelbara förbättringar under den nuvarande programperioden och en förenkling på lång sikt som kan bidra till en omfattande omarbetning av den befintliga genomförandemekanismen och lagstiftningen bör planeras.

54. ReK vill särskilt uppmärksamma behovet av förenkling, inklusive lagändringar och andra icke lagstiftningsmässiga förändringar på områden som rör revision, rapporteringskrav och rådgivning, statligt stöd, offentlig upphandling och överreglering.

⁽⁴⁾ CDR 8/2016.

55. Förenklingsåtgärder kräver ett målinriktat samarbete mellan kommissionens alla relevanta avdelningar, framför allt GD Regional- och stadspolitik, GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering, GD Konkurrens och GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag.

56. ReK uppmanar kommissionen att ge mer information och stöd till utbildning av lokala och regionala myndigheter om synergieffekterna mellan de europeiska struktur- och investeringsfonderna och Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi).

Forskning och innovation

57. ReK efterlyser en förenkling av ansöknings- och rapporteringsförfarandena för forsknings- och innovationsanslag, bland annat genom att stärka användningen av standardkostnader, särskilt beträffande revision.

Den gemensamma jordbrukspolitiken och landsbygdsutveckling

58. Kommittén framhåller sina rekommendationer i yttrandet om *Förenklingen av den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP)*, som antogs i oktober 2015 ⁽⁵⁾.

59. ReK upprepar behovet av att stärka principen om förtroende gentemot slutmottagarna genom att lätta på kravet att visa upp styrkande handlingar för utgifter vid slutrapporteringen och genom att i kontrollfasen rikta uppmärksamheten på de finansierade projektens resultat.

60. Kommittén är oroad över att kommissionen, trots det uttalade målet i den nya gemensamma jordbrukspolitiken om att minska EU-lagstiftningen, utfärdar fler bestämmelser genom delegerade rättsakter.

61. Vi upprepar vårt krav på mer enhetlighet och komplementaritet mellan den gemensamma jordbrukspolitiken och annan EU-politik, exempelvis miljöpolitik (och fonder). Mer enhetlighet behövs, i synnerhet mellan Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och de övriga europeiska struktur- och investeringsfonderna, som tillsammans utgör en gemensam strategisk ram som bygger på breda politiska mål i Europa 2020-strategin.

62. Den gemensamma jordbrukspolitiken måste utformas i överensstämmelse med det mål om territoriell sammanhållning som finns inskrivet i Lissabonfördraget. Man måste undvika att EU-åtgärder ökar den territoriella obalansen eller äventyrar offentliga tjänster t.ex. på landsbygden.

Förenkling av de små och medelstora företagens situation

63. Det är mycket viktigt att man tar hänsyn till behoven hos aktörerna inom det regionala och lokala näringslivet i den pågående processen för att förbättra lagstiftningen för små och medelstora företag.

64. Kommittén framhåller att Refit-plattformen också måste fästa tillräcklig uppmärksamhet vid regelbördan för offentliga myndigheter. Det är viktigt att förhindra att regelbördan förskjuts från den privata sektorn till myndigheterna och tillbaka igen.

65. Kommittén noterar efter ett samråd med vinnarna av "Europeiska entreprenörsregioner" att prioriterade förenklingsområden eller områden där graden av förenkling som införts genom befintlig lagstiftning är otillräcklig omfattar små och medelstora företags deltagande i Eruf-finansierade projekt, deras möjligheter att delta i offentliga upphandlingar samt tillgång till konsumenträttigheter och Reach. Rapporteringskrav för handelsstatistik (Intrastat) har också identifierats som ett prioriterat område för ytterligare åtgärder.

66. Vi anser att det behövs åtgärder för administrativ förenkling för små och medelstora företag, särskilt vad gäller moms.

67. Kommittén efterlyser åtgärder för att förbättra små och medelstora företags möjligheter att delta i offentliga upphandlingar. Kommittén är bekymrad över att den förenkling som kommer att införas genom de nya direktiven och det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet inte kommer att vara tillräcklig för att säkerställa att upphandlingsreglerna underlättar små och medelstora företags deltagande.

⁽⁵⁾ CDR 2798/2015.

68. De förenklingsåtgärder som omnämns får inte undergräva de lokala och regionala myndigheternas autonomi när det gäller att anta strängare normer beroende på särskilda förhållanden och behov bland medborgarna, särskilt på områden som jämställdhet samt social-, miljö- och industripolitik.

69. EU:s regelverk för statligt stöd avseende tjänster av allmänt ekonomiskt intresse har blivit alltför detaljerat och komplicerat på grund av det stora antalet sekundäraktsakter och icke-bindande instrument om statligt stöd. Ytterligare förenklningar kommer att öka rättssäkerheten, påskynda genomförandet av investeringsprojekt, säkerställa ett snabbt tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och främja tillväxt och sysselsättning.

70. Vi betonar behovet av att öka medvetenheten bland innovativa små företag om de nya förfarandena för offentlig upphandling, dessas fördelar och begränsningar, och det stöd som finns tillgängligt. EU:s bestämmelser om offentlig upphandling behöver genomgå en konsekvensbedömning om tre år för att kontrollera om de har lett till att tillträdet till upphandlingar har underlättats för små och medelstora företag samt lett till minskade byråkratiska hinder och har hjälpt till att utveckla långsiktiga partnerskap för varor och tjänster som för närvarande inte finns på marknaden.

71. ReK upprepar sitt krav på en höjning av tröskelvärdena för stöd av mindre betydelse beträffande tillhandahållandet av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, liksom av gränsvärdet för undantag från skyldigheten att anmäla statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster som beviljats vissa företag som anförtrotts att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse i enlighet med artikel 108.3 i EUF-fördraget, eftersom dessa åtgärder kommer att innebära ytterligare en förenkling för de lokala och regionala myndigheterna och för de företag som erhåller kompensation.

Miljölagstiftning

72. Europeiska regionkommittén vill uppmärksamma sitt yttrande om *EU:s miljölagstiftning: Att förbättra rapportering och efterlevnad* som antogs i april 2016 ⁽⁶⁾ och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att följa dess rekommendationer i samband med kontrollerna av ändamålsenlighet när det gäller övervaknings- och rapporteringskrav inom miljöpolitiken.

73. Kommittén vill särskilt uppmärksamma de specifika rekommendationer som föreslås i yttrandet när det gäller alltför betungande revisions- och rapporteringskrav, och vi efterlyser speciellt att man automatiserar rapporteringsverktygen och hittar synergier när det gäller rapporteringskraven i olika direktiv. Kommittén upprepar sitt förslag om att upprätta "resultattavlor för genomförande" för kommande direktiv på miljöområdet.

74. ReK stöder möjligheten till ett horisontellt EU-direktiv som ska fastställa bestämmelser för att säkerställa efterlevnad av EU:s miljölagstiftning på grundval av principerna i ReK:s ovan nämnda yttrande.

75. Vi noterar att Europeiska unionen år 2013 hade en omfattande uppsättning med 63 bindande mål och 68 icke-bindande mål, varav merparten skulle uppnås senast 2015 och 2020. Konsekvenserna av dessa mål för subnationella myndigheter samt företag behöver mätas och beaktas när mål föreslås och ändras. Mål som redan är fastställda men som inte är till någon hjälp bör avlägsnas så att ledarna för lokala förvaltningar ges tillräcklig autonomi för att kunna anpassa åtgärder till lokala ekonomiska och miljörelaterade förhållanden.

76. Vi betonar att det krävs en lämplig fördelning av ansvar och resurser samt tydliga informationsflöden mellan kommunerna, regionerna och den nationella nivån när det gäller medlemsstaternas miljöövervaknings- och miljörapporteringskrav för att säkerställa att rapporter och indikatorer som rör miljösituationen är konsekventa, effektiva och tillförlitliga.

Bryssel den 7 december 2016.

Markku MARKKULA

Europeiska regionkommitténs
ordförande

⁽⁶⁾ CDR 5660/2015.

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Turism som drivkraft för regionalt samarbete i hela EU

(2017/C 185/03)

Föredragande: Hans-Peter WAGNER (AT-EPP), borgmästare, Breitenwang**POLITISKA REKOMMENDATIONER**

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉN

Flernivåstyre

1. ReK stöder EU:s politik för att bevara Europas ledande ställning som mest besökta region i världen, vilken 2015 stod för 51,4 % av alla internationella turistankomster motsvarande omkring 609 miljoner personer ⁽¹⁾, och för att maximera turistnäringens bidrag till hållbarhet, innovation, ekonomisk tillväxt och sysselsättning.
2. Kommittén framhåller att turismen enligt artikel 195 i EUF-fördraget faller inom medlemsstaternas behörighetsområde och att EU ska ha befogenhet att vidta åtgärder för att stödja, samordna eller komplettera medlemsstaternas, och därmed även de regionala och lokala myndigheternas, åtgärder inom detta område. De regionala och lokala myndigheterna har här en central roll med tanke på deras befogenheter, och många regioner har exklusiva befogenheter på detta område. Med hänsyn till turismens betydelse för den inre marknaden krävs ett samarbete mellan medlemsstaterna och de regionala och lokala myndighetsnivåerna i enlighet med subsidiaritetsprincipen och principen om flernivåstyre, samt gemensamma europeiska principer, kriterier och åtgärder med ett europeiskt mervärde.
3. Kommissionen uppmanas att se över **2010 års turismstrategi**, lansera en integrerad turismpolitik för EU med kopplingar till alla relevanta EU-politikområden, förbättra turisternas förtroende för turismsektorn som helhet, stärka kommissionens strategi när det gäller säsongsbundenhet och lägga fram ett flerårigt arbetsprogram med tydliga mål, indikatorer och insatser för turismen.
4. Kommittén uppmanar EU:s medlemsstater att på basis av EU:s turismstrategi utveckla nationell turismpolitik i samråd med lokala och regionala myndigheter.
5. Alla **makroregionala strategier** ⁽²⁾ bör också kompletteras med ett kapitel om turism. Kommissionen uppmanas att tillsammans med ReK utarbeta en agenda för makroregionerna med tänkbara målsättningar för turismen.
6. ReK framhåller att turismen i dag är en av de snabbast växande sektorerna i Europa, och att sektorn driver den globala tillväxten och utvecklingen framåt, skapar miljontals arbetstillfällen, stöttar export och investeringar och förändrar människors liv. Det är en sektor som stöder att kulturell mångfald och kulturella värderingar delas, och som aktivt bidrar till att successivt befästa en europeisk identitet hos den yngre generationen.
7. ReK uppmanar **regionerna och städerna** att därefter utarbeta strategier för turismen som överensstämmer med de europeiska och makroregionala strategierna och efterlyser **offentlig-offentliga** samarbeten och offentlig-**privata partnerskap** för att ta fram, främja och genomföra ny turisminfrastruktur, detta med tanke på behoven hos en åldrande europeisk befolkning och för att äldre ska kunna resa utan hinder i hela unionen. Dessa strategier bör åtföljas av planer för att gjuta kraft i resmålen genom att förbättra såväl offentliga som privata resurser och anläggningar i syfte att främja deras konkurrenskraft. Man bör även uppmuntra förbättringar på de etablerade resmål där de befintliga resursernas kapacitet att dra till sig turistflöden har minskat med tiden.

⁽¹⁾ Siffror från FN:s Världsturismorganisation (Unwto) som anges i Eurostats regionala årsbok 2016.

⁽²⁾ COM(2009) 248 final "Europeiska unionens strategi för Östersjöregionen", COM(2014) 357 final "Europeiska unionens strategi för den adriatisk-joniska regionen", COM(2010) 715 final "Europeiska unionens strategi för Donauregionen, COM(2015) 366 final "Europeiska unionens strategi för Alpreionen".

8. Kommittén uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att möjliggöra och aktivt stödja gränsöverskridande samarbete mellan lokala och regionala myndigheter inom turismområdet.

9. Vi efterlyser **branschövergripande lokala** och regionala **plattformar**⁽³⁾ för att koppla samman och strategiskt utveckla och marknadsföra besöksmål⁽⁴⁾, och fortsätta dialogen samt utbytet av god praxis och kunskap om hur EU:s finansiella instrument används.

10. Kommittén erinrar om att turismen är ett av de viktigaste politikområdena för gränsöverskridande samarbete i Europa. Gränsöverskridande samarbetsstrukturer som EGTS och euroregionerna uppmanas att underlätta det gränsöverskridande, transnationella och interregionala samarbetet med hjälp av **gränsöverskridande turismstrategier** (t.ex. transport- eller marknadsföringsstrategier), i syfte att öka mervärdet, sysselsättningen och det regionala utbudet för konsumenterna. Till detta bör de utnyttja all tänkbar EU-finansiering (t.ex. Efsi, ESI-fonderna, Interreg och Horisont 2020) och involvera erfarna organisationer, grupperingar eller nätverk med anknytning till sektorn.

Turism och infrastruktur

11. Vi vill att offentliga och privata **medel** utnyttjas för att långsiktigt förbättra transport- och turisminfrastrukturen⁽⁵⁾, som i många fall även utgör tjänster av allmänt intresse, i avlägsna områden, i bergsområden, på öar och i kustområden, i syfte att trygga **turistregionernas tillgänglighet, försörjning och konkurrenskraft**, och efterlyser

- förbättringar i det system som Eurostat (eller andra organisationer såsom European Travel Commission eller FN:s Världsturismorganisation) använder för insamling och bearbetning av uppgifter om turistströmmarna (transit och destinationsturism),
- medverkan från Eurostat när det gäller att erbjuda större territoriella indelningar av informationen (större än Nuts 2-regioner) och anpassning till nya behov eller krav (t.ex. införlivande av variabler avseende tillgänglighet, koldioxidutsläpp), vilket skulle ge resmålen tillgång till stabila och jämförbara uppgifter för att kunna utvärdera och förbättra resursanvändningen ur hållbarhetssynpunkt,
- stöd till **förvaltningen av kapacitet och resmål** för att hantera den massiva trafikbelastningen, miljöförstörelsen och överbelastningen i turistregionernas infrastruktur på alla myndighetsnivåer,
- **ekonomiska incitament** för att sprida ut och på europeisk nivå samordna turistströmmarna⁽⁶⁾ med en tydlig satsning på att minska de säsongsberoende variationerna,
- en **översyn av kommissionens vitbok** om ett konkurrenskraftigt, EU-omfattande system för rörlighet, särskilt för att minska transittrafiken i känsliga regioner (bl.a. tätorter och naturområden), sörja för smidiga dörr-till-dörr-transporter, ge information om kollektivtrafik och befintliga tjänster⁽⁷⁾, vidta åtgärder för att främja kollektivtrafik, särskilt järnvägstrafik⁽⁸⁾, samt vidta åtgärder för att främja europeiska och nationella cykel- och vandringsleder.

12. Kommittén vill att frågor om terrorismbekämpning, säkerhet – särskilt på offentliga platser – och civilskydd tas med i de europeiska, nationella och regionala turismstrategierna, i synnerhet kriskommunikation och krishantering i nationella, regionala och lokala beredskapsplaner och beredskapsarbete.

⁽³⁾ Ett exempel på en sådan plattform är nätverket av europeiska regioner för konkurrenskraftig och hållbar turism (NECSTouR).

⁽⁴⁾ T.ex. turism och jordbruk, turism och wellness, turism och spa, turism och idrott, turism och lokalt hantverk, kreativa och kulturella näringar samt industri och museer.

⁽⁵⁾ Inbegripet i de yttersta randområdena och i avlägsna områden, bergsregioner, öar och kustområden, gränsöverskridande regioner, regioner med demografiska utmaningar, kulturminnesmärken och naturområden, såväl nya som etablerade turistdestinationer.

⁽⁶⁾ "Gröna rutter", styrning via vägtullar vid vissa tidpunkter på dagen eller under veckan, förmånliga avgifter för turister som reser med färjor och allmänna transportmedel (framför allt järnvägen).

⁽⁷⁾ Exempelvis tillgängliga, intermodala transporter och biljettförsäljning.

⁽⁸⁾ T.ex. biltåg, transport av cyklar på gränsöverskridande tåg.

Investeringar i turistbranschen

13. Vi uppmanar kommissionen att i samband med halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen i grunden ompröva sin strategi för turism inom ramen för ESI-fonderna, eftersom stöd till turism via ESI-fonderna i praktiken för närvarande är uteslutet i vissa länder, trots att det i en rad regioner i dessa länder finns mindre utvecklade områden där turismen i praktiken är det enda utvecklingsinstrumentet (t.ex. nationalparker och miljöskyddsområden).

14. ReK betonar att det behövs **investeringar** i den europeiska turistnäringens konkurrenskraft. I synnerhet små och medelstora företag måste bli bättre på att utnyttja strategin för den digitala inre marknaden och tillhörande stödpaket (Efsi, ESI-fonderna, EHFF, Interreg, Urbact, Life, Horisont, Cosme, Kreativa Europa, Erasmus+, EaSI)⁽⁹⁾. I detta avseende välkomnas initiativ i form av stöd och utbildning riktade till små och medelstora företag för en effektivare användning av fonderna.

15. Vi instämmer i uppmaningen om att det bör inrättas en **budgetpost för främjande av europeisk turism** i EU:s årliga budget för att finansiera innovativa, konkurrenskraftiga, hållbara, regionsöverskridande och gränsöverskridande projekt, och anser även att **turismrelaterade investeringar** bör beaktas i större utsträckning i EU:s regionalpolitik efter 2020. EU-stödet måste göra livet lättare för de små och medelstora företagen och den byråkratiska bördan i samband med stödhanteringen måste minskas drastiskt.

16. Kommittén uppmanar medlemsstaterna och deras regionala myndigheter att införa prioriteringar för turismen i sina operativa program efter 2020, för att de offentliga myndigheterna och den privata sektorn ska kunna få tillgång till medel för att finansiera sina projekt. Kommittén är medveten om den snabba demografiska förändringen och rekommenderar att man ska gynna initiativ som syftar till att anpassa turisminfrastrukturen och transportmedlen till behoven hos en åldrande befolkning.

17. Kommittén uppmanar medlemsstaterna att

- påskynda digitaliseringen inom turismsektorn och, framför allt, att utveckla bredband för tillgång till höghastighetsinternet i de yttersta randområdena, i avlägsna områden med låg befolkningstäthet och i bergsområden,
- rekommendera att de offentliga myndigheterna utnyttjar potentialen hos den digitala agendan för Europa och använder de möjligheter som den skapar för att utveckla sina tjänster inom e-hälsovård till förmån för såväl medborgarna som turisterna,
- vidta åtgärder för att garantera ett omfattande flöde av besökare året om,
- främja en ökning av den genomsnittliga tid besökare stannar vid resmålen,
- förbättra färdigheterna hos och anställbarheten bland de yrkesverksamma inom sektorn,
- satsa på hållbarhet som grundläggande kriterium vid förvaltning av resmål och turismprodukter, och
- skapa expertforum för att främja bästa praxis, i synnerhet för små och medelstora företag.

18. Kommittén beklagar att de små och medelstora företagens bristande kännedom gör att de inte utnyttjar Efsi tillräckligt, och stöder inrättandet av **regionala investeringsplattformar** inom ramen för Efsi så att små och medelstora företag kan ta del av information och kunskap, enligt modellen för regional utveckling (t.ex. "theALPS"⁽¹⁰⁾). I anslutning till genomförandet av förklaringen "Investera och sammanlänka"⁽¹¹⁾, som antogs vid det sjunde toppmötet för regioner och städer i Bratislava, föreslår ReK därför att kommissionen och EIB gemensamt inrättar en **EU-omfattande investeringsplattform** för små och medelstora turistföretag och gemensamt genomför lokala forum för turisminvesteringar inom ramen för Efsi. Rent konkret bör fem pilotprojekt genomföras i modellregioner fram till 2018 (landsbygdsregioner/avlägsna regioner och de yttersta randområdena, bergsregioner, gränsregioner, öar/kustregioner samt städer) och eventuellt även omfatta nätverk såsom NECSTouR, Europeiska gränsregionförbundet, europeiska grupperingar för territoriellt samarbete eller euroregioner.

⁽⁹⁾ "Guide on EU Funding for the tourism sector 2014–2020",
<http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/18164/attachments/1/translations/en/renditions/pdf>

⁽¹⁰⁾ <http://www.thealps.travel/en>

⁽¹¹⁾ COR-2016-02559-00-00-DECL-REF.

19. Regionerna och EGTS uppmanas att tillsammans med Efsis styrelse och EIB motivera banker i sina regioner att inrätta **investeringsprogram** i syfte att underlätta gränsöverskridande investeringar och små och medelstora turistföretags tillgång till EU-medel och privat finansiering (offentlig-privata partnerskap).

20. Kommissionen uppmanas att stödja **gränsöverskridande små- och mikroprojekt** inom turismområdet samt **projekt för kontakter mellan människor**, som bidrar väsentligt till att stärka känslan av europeisk samhörighet, särskilt i gränsregioner.

21. Kommittén efterlyser på nytt en höjning av de minimis-tröskelvärdena för statligt stöd för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, som ofta också gynnar turistrelaterad infrastruktur, till 1 miljon euro per tre beskattningsår. I regioner som i betydande utsträckning är beroende av turism för sin ekonomiska och sociala stabilitet och som kännetecknas av hög arbetslöshet bör dessa tröskelvärden även gälla offentliga investeringar i turistrelaterad infrastruktur om den också regelbundet används av lokalbefolkningen. Kommittén påminner samtidigt om att den nuvarande allmänna gruppundantagsförordningen 651/2014, som gäller fram till den 31 december 2020, redan omfattar stöd till kultur och bevarande av kulturarvet samt stöd till idrottsinfrastruktur och multifunktionell rekreationsinfrastruktur.

22. Turismen är en viktig del av strategin i många mindre utvecklade regioner som har en stor och ännu inte fullt utnyttjad ekonomisk och miljömässig potential.

Bättre lagstiftning

23. ReK pekar på svårigheterna med **regelverket** och råder medlemsstaterna att inte i onödan införa lagstiftning som är strängare än EU-lagstiftningen (nationell överreglering). ReK rekommenderar att kommissionen inom ramen för Refit-programmet antar initiativ som är specifika för turismen, dvs.

- förenklar bestämmelserna för leverantörer av bredbandstjänster och rör sig i riktning mot en marknadsbaserad och teknikneutral strategi,
- ser över upplysnings- och informationsskyldigheterna enligt EU:s konsumenträttsdirektiv,
- granskar och vid behov ser över paketresedirektivet; alltför omfattande byråkrati bör undvikas, liksom osäkerhet om rättsläget,
- lättar på informationskravet enligt EU:s livsmedelsinformationsförordning (förordning (EU) nr 1169/2011) i hotell- och restaurangbranschen,
- förenklar de nuvarande bestämmelserna om medförande av vätskor vid flygresor ⁽¹²⁾.

24. Kommittén anser att man i strategier för förnyelse av stadscentrum i samband med kartläggningen av framtida behov av investeringar i förnyelse eller infrastruktur noga bör beakta den potentiella effekten av sådana investeringar på möjligheterna att skydda eller öka den lokala attraktionskraften för turismens skull och förbättra tillgängligheten för medborgare och besökare med nedsatt rörlighet.

Tematisk turism

25. ReK föreslår att **tematisk turism** ⁽¹³⁾ ska främjas i form av smart specialisering (smarta regioner/städer) för att motverka massturismens negativa konsekvenser, samt att det inrättas en **utmärkelse för "European Capital of Smart Tourism"**, som årligen ska tilldelas upp till tre städer/regioner i EU, av företrädare för turistbranschen, kommissionen, Europaparlamentet och ReK. I detta sammanhang bör särskild uppmärksamhet ägnas åt att främja hållbara och konkurrenskraftiga besöksmål, som ett mervärde till framstående europeiska resmål (Eden). Områden utanför stadskärnorna och väletablerade urbana strukturer ("urban magnets") bör beaktas så att urbana knutpunkter i utkanten av storstadsområden och även små och medelstora städer gynnas.

⁽¹²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 185/2010 av den 4 mars 2010 om detaljerade bestämmelser för genomförande av de gemensamma grundläggande standarderna avseende luftfartsskydd (EUT L 55, 5.3.2010, s. 1).

⁽¹³⁾ Vinturism, gastronomi, ekoturism, språkturism, aktiv turism, cykelturism, landsbygd, traditioner, religion, konst, utbildning, forskning, olika trendiga sportaktiviteter, affärs- och konferensturism, MICE (Meetings, Incentives, Conventions and Events) m.m.

26. Kommittén betonar att turism i stadskärnor skapar rumslig dynamik för att omvandla det urbana landskapet genom en vitalisering av det offentliga rummet, infrastruktur och anslutningsmöjligheter, utveckling av lokala utbud och fritidsanläggningar. Detta gynnar inte bara turister utan även lokalsamhällena och medborgarna.

27. Kommittén efterlyser stöd till **kulturell, naturinriktad, historisk och religiös turism**, som främjar sysselsättning, förståelse mellan kulturer samt lokal och regional utveckling och landsbygdsutveckling, och vill att turistmål knyts samman för att skapa tematiska resrutter på europeisk, nationell och lokal nivå som till exempel städer och platser som utsetts till världsarv av Unesco. I detta sammanhang bör man inom EU upprätta ett europeiskt nätverk för världsarvsstäder och vidta särskilda åtgärder för att bevara dem och sprida kunskap om dem.

28. Vi upprepar att hälso- och wellnessturism är en av de snabbast växande grenarna inom turismen och lockar äldre europeer och besökare från tredjeländer, samt förordar ett starkare samband mellan turismen och agendan för silvrekonomin.

29. **Landsbygdsturism** bevarar lokalsamhällena genom att skapa arbetstillfällen, främja utveckling, skydda miljön och stödja kultur, konst och hantverk på landsbygden, och kommittén efterlyser

- att landsbygdsområdena på basis av regionala utvecklingsplaner tar fram **integrerade och gränsöverskridande strategier** för att utöka landsbygdsturismen; sådana strategier bör inriktas på sömlösa transportförbindelser som möjliggör rörlighet utan hinder till och inom landsbygdsområden,
- stöd till **små och medelstora företag som går samman för att erbjuda tjänster** med hjälp av innovationscoacher som arbetar sektorsövergripande, i syfte att locka stadsbefolkningen att turista,
- utveckling av forum och plattformar med hjälp av vilka små och medelstora företag kan ta fram kompletterande produkter med ett större värde för turisterna,
- att landsbygdsområdena i sina utvecklingsstrategier ägnar större uppmärksamhet åt kulturarvet, eftersom det bidrar till att bevara och skapa arbetstillfällen, stödja jordbruksföretag, skydda kulturlandskap samt stödja konst och hantverk på landsbygden,
- i detta sammanhang att den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2020 ska omfatta ett konkret stöd till turismrelaterade små och medelstora företag inom landsbygdsområden för att ytterligare främja landsbygdsturism.

30. Vi framhåller den viktiga roll som den gastronomiska turismen spelar för att skapa nya och hållbara arbetstillfällen, och erinrar om att utvecklingen av denna sektor inom turismen syftar till att främja traditionella och lokala kvalitetsprodukter. Med tanke på att mer än en tredjedel av de summor som spenderas av turisterna läggs på livsmedelskonsumtion är gastronomin en viktig och säker inkomstkälla.

31. ReK upprepar sitt stöd till initiativen om europeisk kulturhuvudstad och europeiskt kulturarvsmärke samt till europeiska kulturarvsdagarna och det europeiska kulturarvspriset.

Klimatförändring och hållbar utveckling

32. Kommittén påminner om att turismen är en livlina för den ekonomiska tillväxten, inkomsterna och sysselsättningen i många regioner. ReK uppmanar regionerna att bedöma **hållbarheten** ⁽¹⁴⁾ i sina **turismstrategier** ⁽¹⁵⁾, med innovativa instrument för att övervaka och öka turismens hållbarhet ur ett miljömässigt, socialt och ekonomiskt perspektiv ("European Tourism Indicators System", ETIS), för att ge en helhetssyn som föregriper och hanterar ett ökat tryck på miljön till följd av turismrelaterad verksamhet. EU:s sammanhållningspolitik bör ge riktat stöd till utvecklingen av dessa strategier.

33. ReK efterlyser en EU-rättslig lösning för utvecklingstendenserna inom delningsekonomin, som för med sig positiva effekter men också risker såsom bristande social trygghet för arbetstagarna, bristande reglering av övernattningstjänster för kunder/turister, en förskjutning av risker från arbetsgivaren till arbetstagaren, negativa skattemässiga effekter och bristande kontroll av resmålens kvalitet.

⁽¹⁴⁾ Exempelvis varierade strategier för erbjudanden inom områden som friskvård, kultur, sport, säsongsoberoende produkter som tryggar en helårsverksamhet, modeller för att kartlägga klimateffekterna av olika semesterformer och semesteraktiviteter.

⁽¹⁵⁾ Genom att följa exemplet med NECSTouR Regions.

34. ReK stöder utvecklingen av en hållbar kulturturism i städerna som kan vara en viktig katalysator för att generera intäkter för innovativa metoder inom kulturarvsvård och kulturarvsförvaltning. Turism i städer stimulerar också innovation. Användning av informations- och kommunikationsteknik och konceptet smarta städer, som inte bara ger en högkvalitativ besöksupplevelse utan även förbättrar lokalbefolkningens livskvalitet.

35. ReK uppmanar turistregionerna att diversifiera sina **ekonomiska prioriteringar** mot bakgrund av klimatförändringarna. I framför allt bergs- och kustområden finns det gynnsamma förutsättningar att utvinna förnybar energi (vatten-/vindkraft, solenergi, geotermisk energi, biomassa). Kommittén uppmanar även till att tillsammans med sektorn investera i klimatvänliga projekt genom att använda verktyg som Hotel Energy Solutions (HES)⁽¹⁶⁾ och Nearly Zero Energy Hotels (neZEH)⁽¹⁷⁾.

36. Vi uppmanar kommissionen att stödja informationskampanjer för att öka medvetenheten i branschen om hållbar förvaltning av naturresurser (i form av minskad vattenförbrukning, minskat livsmedelsavfall samt minskad användning av tvättmedel och hygienartiklar).

Arbetsmarknad, utbildning och forskning

37. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att vidta ytterligare åtgärder när det gäller **formellt erkännande av kvalifikationer över gränserna inom turistbranschen**, och också se till att utbildningarna är mångsidiga för att minska säsongsbundenheten. Erkännandet av kvalifikationer måste följa höga standarder⁽¹⁸⁾.

38. Kommittén understryker behovet att bekämpa odeklarerat eller underdeklarerat arbete, som är synnerligen utbrett inom turismsektorn⁽¹⁹⁾.

39. Kommissionen uppmanas att inom ramen för Eures-nätverket tillsammans med de nationella arbetsförmedlingarna ta fram turismspecifika program för en **EU-omfattande förmedling** av kvalificerad arbetskraft i turistregioner.

40. Lokala och regionala myndigheter och arbetsförmedlingar uppmanas att inrätta partnerskap om kompetensutveckling med turistnäringen för att inom ramen för livslångt lärande tillhandahålla fortbildning som syftar till att främja kvaliteten (hållbarhet, värdskap, säkerhet osv.) och marknadsföringen (digitalisering) inom turistnäringen.

41. Kommittén välkomnar antagandet av de nya målen för hållbar utveckling⁽²⁰⁾ av FN:s generalförsamling vid dess 70:e sammanträde, och påpekar att turismen bland de 17 målen uttryckligen tas upp i målen 8, 12 och 14 för sina möjligheter att främja ekonomisk tillväxt, inkludering och anständiga arbetsförhållanden för alla, främja hållbar konsumtion och produktion och förbättra bevarandet och den hållbara utvecklingen av havets resurser. De viktigaste handlingslinjerna är opinionsbildning och ökad medvetenhet, kunskapsskapande och kunskapsspridning, beslutsfattande samt kapacitetsuppbyggnad och utbildning.

42. ReK föreslår inom ramen för europeiska utbildningssatsningar

— stöd till offentlig-privata partnerskapsinitiativ för att stärka **professionaliseringen av sektorn** genom att koppla samman utbildning och praktik⁽²¹⁾,

— **nätverk** mellan **yrkesskolor, yrkeshögskolor och universitet** inom turistsektorn och att man utvärderar effekterna av Erasmus+ inom turistsektorn,

— att det inrättas en europeisk turismakademi och en **Jean Monnet-professur inom europeisk turismforskning**.

⁽¹⁶⁾ <http://hotelenergysolutions.net/>

⁽¹⁷⁾ <http://www.nezeh.eu/home/index.html>

⁽¹⁸⁾ Kommissionen 2016 "Mapping and performance check of the supply side of tourism education and training", COM(2014) 86 "En europeisk strategi för ökad tillväxt och sysselsättning inom kust- och havsturism".

⁽¹⁹⁾ Europafackets resolution om odeklarerat arbete, mars 2014 (<https://www.etuc.org/documents/etuc-resolution-undeclared-work#.WA9SumeXCuk>).

⁽²⁰⁾ <https://sustainabledevelopment.un.org/>

⁽²¹⁾ Parliament Magazine, utgåva 437, 27 juni 2016, s. 28–29; Exempel "Youth on the Spot – Special Partnership on tourism".

43. Kommittén uppmanar medlemsstaterna, regionerna och städerna att integrera invandrare och asylsökande snabbare på arbetsmarknaden samt att tillvarata invandrarnas språk- och yrkeskompetens och låta dem gå kurser för att fördjupa den.

Turism och europeiskt medborgarskap

44. Europeiska medborgare som turistar i EU skyddas genom EU:s konsumentlagstiftning och kan röra sig fritt på EU:s inre marknad och i Schengenområdet. Turismen är således mycket betydelsefull för att **skapa en känsla av europeiskt medborgarskap** och främja ömsesidig förståelse. Därför bör incitament skapas för att få fler EU-medborgare att semestra i Europa. ReK uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att, med beaktande av subsidiaritetsprincipen och principen om flernivåstyre, överväga följande idéer:

- Gratis Interrail-biljetter för unga européer när de fyller 18 år så att de kan upptäcka och lära känna Europa bättre, i enlighet med Europaparlamentets förslag ⁽²²⁾.
- Inrätta ett kostnadsfritt **European Citizen Travel Card** som medlemsstater, regioner och städer kan välja att ansluta sig till, och som ska erbjuda EU-medborgare som reser i EU rabatter i kollektivtrafiken (inklusive i samband med medtagande av cykel och cykeluthyrning), på museer osv. Detta kort ska kunna hämtas på ReK:s och kommissionens webbplatser, på samtliga Europe Direct-kontor och på deltagande turistbyråer och vara giltigt tillsammans med ett nationellt id-kort eller pass från ett EU-land.
- Ta fram en **elektronisk europeisk reseapp** (gps-app med länkar till sociala medier "DiscoverYrope App").
- Ta fram ett **"European Traveller's Pass"** med användbar information för EU-medborgare som turistar (konsumenträttigheter, hälso- och sjukvård, adresser till konsulat utanför Europa, nödtelefonnummer, information om "European Citizen Travel Card").

45. ReK betonar att turismen är ett viktigt bidrag till ökad förståelse mellan folken och bidrar till bättre kunskaper om olika kulturer.

46. Kommittén föreslår att kommissionen, parlamentet och ReK utlyser ett **mediepris (en Oscar för turism)** som ska belöna rapportering (i tryckta och audiovisuella medier) som förmedlar kunskap om det europeiska kultur- och naturarvet samt regionala och lokala turistattraktioner i Europa och som bidrar till att skapa en känsla av europeiskt medborgarskap.

Den yttre dimensionen av turism

47. ReK betonar den **inre marknadens och Schengenområdets betydelse** för gränsöverskridande turism och närmarknader. ReK uppmanar med eftertryck EU:s medlemsstater att trygga ett gränsfritt Schengenområde.

48. Vi välkomnar det "viseringspaket" ⁽²³⁾ som antogs av kommissionen i april 2014 och understryker att **viseringslättnader** är avgörande för att locka turister till Europa ⁽²⁴⁾. Säkerhetsfrågor måste noga vägas mot det ekonomiska bidraget från turismen och kommittén välkomnar i detta sammanhang inrättandet av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) ⁽²⁵⁾ som stärker säkerheten vid resa till Schengenområdet enligt avtal om viseringsfrihet.

⁽²²⁾ Idén med gratis Interrail-biljetter som medger obegränsade tågresor inom och mellan alla deltagande länder under en given tidsperiod debatterades vid Europaparlamentets plenarsession i Strasbourg den 3–6 oktober 2016.

⁽²³⁾ COM(2012) 649 final, "Tillämpning och utveckling av den gemensamma viseringspolitiken för att främja tillväxt i EU".

⁽²⁴⁾ ETC 2015 "Improving the Visa Regimes of European Nations to Grow Tourism: A view from the European Travel Commission".

⁽²⁵⁾ COM(2016) 731 final, Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/794 och (EU) 2016/1624.

49. Kommittén föreslår att frågor som rör turism, och särskilt åtgärder för att förbättra europeiska turisternas säkerhet i länder utanför EU, ska tas upp i en rapport av församlingen för lokala och regionala myndigheter i EU och Medelhavsområdet (Arlem).

50. Kommittén stöder nyetablerade plattformar för samarbete mellan EU och internationella partner som Kina genom initiativ såsom "Europe–China One Belt, One Road (OBOR) Culture and Tourism Development Committee" ⁽²⁶⁾.

Marknadsföring och turism

51. Vi stöder fullt ut beslutet att utse 2018 till "Europaåret för kulturarv" med tanke på att turismen kommer att utgöra ett centralt inslag i alla relevanta initiativ, och efterlyser ett Europaår för turism.

52. ReK vill att gemensam **marknadsföring av Europa i tredjeländer** samordnas mellan paraplyorganisationen för nationella turistbyråer och European Travel Commission.

53. ReK anser att turismutbudet bör stärkas och inriktas både på specifika länder och på intressegrupper, yrkesgrupper osv. varvid man bör se till att informationen sprids globalt på ett tilltalande och begripligt sätt via modernast möjliga kommunikationsmedel. Ökad tillgång till information om europeiska turistprodukter kan öka turistströmmarna inom Europa, liksom från geografiskt avlägsna länder.

54. Kommissionen uppmanas att se närmare på samspelet mellan turism och migration/flyktingströmmar, att undersöka de kulturella, ekonomiska och sociala följderna och att tillsammans med ReK identifiera möjligheterna för de berörda regionerna (arbetsmarknaden, etc.).

55. Kommittén rekommenderar kommissionen att göra följande:

- Verka för ett **europeiskt varumärke (en EU-logotyp)** och utveckling av regional, interregional och gränsöverskridande varumärkesetablering och europeiska marknadsföringsplattformar (europeiska marknadsföringsprogram t.ex. för Alperna eller Medelhavsområdet) för att marknadsföra Europa på fjärrmarknader samtidigt som regionernas specifika roll och mångfalden i deras natur- och kulturarv återspeglas ⁽²⁷⁾.
- Vidta åtgärder för att locka europeiska medborgare att semestra mer i Europa och överväga en modell för ett **"European Citizen Travel Card"** med allmän information till resenärerna för att göra deras resor enklare och säkrare och med förmåner för resande inom Europa.
- Inrätta en **"Roadshow för EU-turism"** och en **karta över europeiska kulturvägar** på webbplatsen www.visiteurope.com ⁽²⁸⁾.
- Överväga att inrätta ett standardiserat **europeiskt klassificerings- och kvalitetssäkringssystem** för att komplettera de nationella/regionala hotellklassificeringarna (t.ex. hotellens stjärnor) och de nationella kvalitetsstandarderna.

Interinstitutionellt samarbete

56. Kommissionen uppmanas låta ReK delta i det årliga europeiska forumet för turism och den europeiska dagen för turism.

57. Vi efterlyser en årlig diskussion om turismen mellan Europaparlamentets och ReK:s ansvariga utskott och organ. Diskussionen skulle kunna omfatta en gemensam utfrågning av sektorsrelaterade aktörer.

58. Vi uppmanar de kommande rådsordförandeskapen föra upp ämnen som berör den europeiska turismen på dagordningen och att bjuda in företrädare för ReK.

⁽²⁶⁾ Parliament Magazine, utgåva 437, 27 juni 2016, s. 28–29.

⁽²⁷⁾ European Tourism Manifesto (2016) "Tourism for Growth and Jobs" (<http://www.tourismmanifesto.eu/>).

⁽²⁸⁾ COM(2014) 477 final, "En integrerad kulturarvsstrategi för Europa".

59. Kommittén stöder Tourism for Growth and Jobs Manifesto⁽²⁹⁾, ett initiativ av EU:s offentliga och privata turismaktörer, och föreslår att det undertecknas i syfte att ansluta sig till de krafter som arbetar för att Europa ska vara ett attraktivt besöksmål och för att se till att turistsektorn fortsätter att bidra till ekonomisk, social och territoriell sammanhållning i Europa.

60. Vi uppmanar Världsturismorganisationen (Unwto) att stödja våra initiativ för att utveckla den europeiska turismen.

61. ReK anser att myndigheterna och den privata sektorn bör främja en ansvarsfull turismpolitik och ansvarsfulla turismstrategier i enlighet med principerna i Världsturistorganisationens globala uppförandekod för turism, ett övergripande ramverk för utvecklingen av hållbar och ansvarsfull turism som alla kan ta del av och som tar hänsyn till alla dess ekonomiska, sociala, kulturella och miljömässiga aspekter.

62. Kommittén lägger särskild vikt vid en socialt ansvarstagande turism, och uppmanar europeiska och icke-europeiska medborgare att vara medvetna och ansvarsfulla när de turistar och reser och att respektera lokala traditioner och kulturer.

Bryssel den 7 december 2016.

Markku MARKKULA

*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

⁽²⁹⁾ <http://www.tourismmanifesto.eu/the-manifesto>

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Delningsekonomin och onlineplattformar: kommuners och regioners gemensamma synsätt

(2017/C 185/04)

Föredragande: Benedetta BRIGHENTI (IT-PES), vice borgmästare, Castelnovo Rangone, provinsen Modena

Referensdokument: Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Onlineplattformar och den digitala inre marknaden: Möjligheter och utmaningar för Europa

COM(2016) 288 final

Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Europeisk agenda för delningsekonomin

COM(2016) 356 final

I. ALLMÄNNA KOMMENTARER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Europeiska regionkommittén konstaterar att kommissionen i det meddelande som offentliggjordes den 2 juni 2016 med titeln "Europeisk agenda för delningsekonomin" (på engelska "A European agenda for the collaborative economy") bekräftar att den föredrar att på engelska använda begreppet "collaborative economy" snarare än det mer omfattande "sharing economy" för delningsekonomin.
2. Den hänvisning som görs i detta meddelande till delningsekonomin innebär vanligen inte att varan eller tjänsten byter ägare och de kan utföras antingen med eller utan vinstsyfte, är inte tillräcklig, eftersom de förändringar och innovationer som delningsekonomin främjar inte är begränsade till effekterna av samspelet mellan utbud och efterfrågan på tjänster.
3. Vi välkomnar att kommissionen med detta meddelande visar att den står öppen för delningsekonomin. Det behövs en gemensam rättslig ram för att vägleda och guida medlemsstaterna och de regionala och lokala myndigheterna.
4. Mot bakgrund av att fenomenet uppenbarligen har effekter på så många områden betonar vi återigen vikten av en strategi på flera nivåer samt nära och kontinuerlig samverkan och samarbete mellan olika institutionella nivåer.
5. Vi beklagar att kommissionens arbetsprogram för 2017 inte innehåller något förslag om en uppföljning av den europeiska agendan för delningsekonomin. Den relevanta EU-lagstiftningen tycks inte vara konsoliderad, och ramen för avtalsförhållandena mellan plattformarna och deras medarbetare framstår som osäker.
6. Med tanke på att denna nya ekonomi i många avseenden bygger på ökad egenmakt för medborgare och konsumenter, anser vi att det behövs en reglering som bygger på flernivåstyre, deltagande, proportionalitet och undvikande av onödig byråkrati.

II. REKOMMENDATIONER

7. ReK begär att kommissionen ska genomföra en grundlig territoriell konsekvensbedömning av alla framtida initiativ på detta område. Nödvändigheten av territoriella konsekvensbedömningar lyftes fram på ReK:s expertseminarium om konsekvensbedömningar för städer ⁽¹⁾. Vi framhåller fenomenets starka lokala och regionala dimension, eftersom många initiativ inom delningsekonomin har en betydande inverkan särskilt på städer, och ofta genomförs, regleras och ibland beskattas på lokal och/eller regional nivå.

⁽¹⁾ UIA, Urban Impact Assessment, *The Sharing Economy*, ECON-utskottet, 30.6.2016.

8. Kommittén instämmer i kommissionens uppfattning att man bör undvika en fragmentering av bestämmelserna och anser att detta mål bör eftersträvas i syfte att säkerställa att de lokala och regionala ekonomierna kan dra nytta av delningsekonomin fördelar. Vi uppmanar därför kommissionen att beakta den lokala och regionala dimensionen av "tvingande hänsyn till allmänintresset" enligt definitionen i artikel 4.8 i tjänstedirektivet.

9. ReK betonar behovet av att ta itu med ett övergripande fenomen såsom delningsekonomin inom ramen för EU:s strategi för städer, framför allt i förhållande till övergången till digital teknik, som är en prioriterad fråga i Amsterdampakten.

10. Vi anser att det är nödvändigt att anta en holistisk strategi som kan samla den *ekonomiska, sociala och ekologiska rikedom* som befintliga system för förvaltning/delning/handel med varor och tjänster tillhandahåller och som drivs av ny teknik.

11. Vi betonar att snabba åtgärder som i första hand ska motverka fragmentering trots deras komplexitet ändå skulle vara mycket lättare att genomföra än en harmonisering i efterhand av 28 nationella ramar och otaliga bestämmelser på lokal och regional nivå.

12. ReK konstaterar att orimliga lagstiftningsåtgärder kan hämma innovationen. Avsaknad av lagstiftningsåtgärder kan å andra sidan skapa osäkerhet, vilket kan hämma investeringar och sektorns utveckling.

13. Vi anser att denna fråga är viktig även med hänsyn till behovet av att minska den digitala klyftan. Om dessa ekonomier hanteras ojämnt finns det risk för att klyftan mellan landsbygds- och stadsområden ökar.

14. Vi noterar den stora majoriteten amerikanska företag i delningsekonomin och betonar att införandet av tydliga regler på EU-nivå som respekterar subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna skulle ge europeiska nystartade företag möjlighet att växa och bli mer konkurrenskraftiga på den globala marknaden. Kommittén anser dessutom att man bör ta hänsyn till kostnaden för uteblivna EU-åtgärder när det gäller delningsekonomin och samverkanskonsumtion ⁽²⁾.

Definition

15. ReK anser att styrkan i detta nya tillvägagångssätt, som bygger på delning/samarbete/deltagande/förbindelser, inte bara ligger i ny teknik utan också i *förtroende* och *ansvar*, som utöver ett ekonomiskt värde också har ett socialt och erfarenhetsmässigt värde.

16. Kommittén påpekar att näringslivsorganisationer inom delnings-/samarbetskonomin med en långsiktig vision bör spela en aktiv roll vid utformningen av den framtida politiken på området.

17. Vi anser att man bör prioritera fastställandet av *parametrar* och *värden* som man vill stödja och försvara i syfte att undvika att det nya paradigmet får en form som vi inte understöder och för att det ska bli socialt hållbart. Detta är nödvändigt t.ex. inom hotell- och restaurangbranschen, där det finns risk för illojal konkurrens mellan tjänster i delningsekonomin och traditionell verksamhet. Det kan även få en inverkan på bostadsmarknaden, genom ökande priser eller genom att byggnadernas användningsändamål ändras. Den fråga som ska behandlas lokalt är i vilken utsträckning delningsplattformar kompletterar det befintliga bostadsbeståndet och traditionella hotell.

18. För att garantera skyddet av rättigheter anser vi att det är mycket viktigt att så långt som möjligt, och med full respekt för subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, anta liknande begrepp och definitioner för att garantera enhetlighet och säkerhet på europeisk nivå. Vi anser att EU bör utarbeta en tydligare definition av begreppen tjänsteleverantör, arbetsgivare och arbetstagare, samt finna en lösning på hur man ska hantera förhållandet konsumenter emellan och näringsidkare emellan inom ramen för onlineplattformarna, för att därefter fastställa vilka rättigheter och vilken lagstiftning som bör tillämpas.

⁽²⁾ Europaparlamentets utredningstjänst, januari 2016: "The Cost of Non-Europe in the Sharing Economy", http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/558777/EPRS_STU%282016%29558777_EN.pdf

19. Som redan nämnts i det tidigare yttrandet anser ReK "emellertid att regleringen av befintliga marknader bör granskas regelbundet i syfte att kontrollera att den möjliggör kontinuerliga innovationsprocesser. Delningsekonomin skulle kunna tas upp inom ramen för debatten om den cirkulära ekonomin och den digitala inre marknaden ⁽³⁾."

20. Vi beklagar dock att det saknas en hänvisning till avsikten att involvera de lokala och regionala myndigheterna i framtida analyser och att det lämnas alltför stort utrymme för godtycke till medlemsstaterna, vilket kan medföra risk för fragmentering, något som bör undvikas.

21. Vi anser att kommissionens meddelande innehåller aspekter och kriterier för bedömningar men inte ger något fullständigt svar och därför oundvikligen kommer att medföra olika tolkningar och en ytterligare fragmentering av den inre marknaden. Vi uppmanar därför kommissionen att föreslå en tydlig rättslig ram som säkerställer att rättvisa konkurrensvillkor upprätthålls. Kommittén beklagar i detta sammanhang att kommissionens strategi förefaller vara att låta den europeiska lagstiftaren endast bekräfta ett visst antal domstolsavgöranden ⁽⁴⁾, bland annat när det gäller frågan om vad undantaget för "transportområdet" från tillämpningsområdet för artikel 2 i direktiv 2006/123/EG om tjänster exakt omfattar.

22. Vi välkomnar kommissionens strategi, som delvis med hjälp av uppgifter som presenteras i arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar betonar den ekonomiska potentialen för delningsekonomin. Samtidigt uppmanar vi till att inte bara analysera och erkänna den rent ekonomiska vinsten, utan också den vinst och de besparingar som samarbetsaktiviteter genererar i miljömässigt och socialt hänseende. ReK föreslår därför att man fastställer det bästa sättet att undersöka och övervaka den "rikedom" som delning skapar så att den kan bli en aktiv del av den cirkulära ekonomin och erkännas som sådan.

23. ReK konstaterar att inrättandet av enda kontaktpunkter för företagare inom delnings-/samarbetsekonomin för att sammanföra alla stödtjänster för företag skulle kunna bidra till ytterligare spridning av verksamheter inom delnings-/samarbetsekonomin.

Krav för tillträde till marknaden

24. ReK undrar om tjänstedirektivets definition av "tjänsteleverantör" fortfarande är lämplig, eftersom den nuvarande formuleringen omfattar all ekonomisk verksamhet, inbegripet många ytterst sällsynta och icke yrkesmässiga aktiviteter som tillhandahålls mellan privatpersoner.

25. Vi anser att det skulle vara särskilt nyttigt att fastställa kvalitativa och kvantitativa tröskelvärden för marknadstillträde för att kunna fastställa vem som omfattas av kraven för marknadstillträde, men också för att undvika att aktiviteter som ger sken av att omfattas av delningsekonomin kan kringgå lagar och förordningar.

Skydd av användare

26. ReK anser att kommissionen bör förtydliga de riktlinjer som rör definitionen av "näringsidkare". Avsaknad av vinstsyfte bör utesluta en leverantör från att kvalificeras som näringsidkare, och det bör finnas tröskelvärden på EU-nivå som fastställs utifrån tjänstens frekvens.

27. Recensioner och betygsättning kan spela en viktig roll, tillsammans med rättsliga krav, för att garantera konsumenternas förtroende och konsumentskyddet, och plattformarna bör göra mer för att bekämpa förekomsten av falska recensioner.

Sysselsättningsrelaterade och sociala aspekter

28. ReK konstaterar dock att många former av arbete i delningsekonomin tycks ligga mitt emellan anställning och egenföretagande, vilket väcker viktiga frågor angående arbetsvillkor, hälsa och säkerhet, sjukförsäkring, betald sjukledighet, arbetslöshetsförmåner och ålderspension. Detta kan leda till att det skapas en ny kategori av arbetstagare med otrygg anställning.

29. Vissa affärsmodeller inom delningsekonomin orsakar kraftiga negativa effekter på det sociala och sysselsättningsmässiga området, särskilt genom att missbruka begreppet "egenföretagande", och förlitar sig på sociala skillnader mellan arbetstagare beroende på den nationella lagstiftning som är tillämplig i det land där tjänsten tillhandahålls. Vi uppmanar kommissionen att fastställa en mer konkret ram för att säkerställa samordningen mellan medlemsstaterna.

⁽³⁾ Yttrande om 'Delningsekonomin lokala och regionala dimension', COR-2015-02698-00-00-AC-TRA, december 2015.

⁽⁴⁾ Se särskilt målet C-434/15. Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Mercantil no 3 de Barcelona (Spanien) den 7 augusti 2015 (EUT C 363, 3.11.2015, s. 21) – Asociación Profesional Elite Taxi mot Uber Systems Spain, S.L.

30. Vi uppmanar medlemsstaterna, de lokala och regionala myndigheterna samt kommissionen att främja innovativa lösningar på de samhälls- och sysselsättningsrelaterade utmaningarna i anslutning till delningsekonomin, såsom kooperativ och ömsesidiga bolag som ger status som arbetstagare till personer som annars mot sin vilja skulle tvingas välja status som egenföretagare och därmed ger dem tillgång till ett brett spektrum av socialt skydd.

Skatter

31. ReK betonar dock att all verksamhet som utövas genom en onlineplattform som fungerar som mellanhand är fullständigt spårbar och att med rätt politiska åtgärder kan delningsekonomin bli ett verktyg för bättre efterlevnad av skatteregler och mindre administrativa bördor.

32. Delningsplattformarna bör kräva att alla leverantörer följer gällande skatteregler, och de bör samarbeta med nationella, regionala och lokala myndigheter för att upprätta mekanismer för informationsöverföring, så att man kan se till att dessa skyldigheter efterlevs med full respekt för tillämplig dataskyddslagstiftning. Exempel på sådana system finns redan och bör utökas.

33. Vi framhåller särskilt fallet turistskatter, som utgör ett stort problem för många lokala och regionala myndigheter, eftersom denna skatt på många platser där den används inte tillämpas på vistelser som bokats via delningsplattformar. Denna överträdelse av lagstiftningen kan inte tolereras, eftersom den leder till illojal konkurrens i förhållande till traditionella logianläggningar och dessutom leder till att lokala och regionala myndigheter går miste om skatteinkomster. Vi välkomnar samtidigt att man nått överenskommelser mellan vissa städer och plattformar om en systematisk tillämpning av sådana skatter.

Plattformar

34. ReK betonar att plattformarnas sociala ansvar i de olika konstellationer där de ingår måste klargöras tydligare, framför allt vad gäller hälsa och säkerhet i arbetet samt utbildning. Vi betonar att arbetstagares rätt till information och samråd inom företaget samt förhandlingsrätten och rätten till kollektiva åtgärder, som återfinns i artiklarna 27 och 28 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, måste säkerställas oberoende av affärsmodell.

35. ReK anser att onlineplattformarnas roll är ytterst viktig, eftersom de fungerar som ett hävstångsverktyg för den berörda ekonomiska modellen, och uppmanar dessa att ta ansvar för att säkerställa att användarnas, gemenskapens och lokalområdets rättigheter respekteras så att modellen inte automatiskt blir en broms eller ett hinder.

36. Kommittén välkomnar kommissionens påpekande om att initiativet om "fritt uppgiftsflöde" kommer att underlätta utbyte och uppgiftsportabilitet mellan olika onlineplattformar. Detta är avgörande för att kunna garantera rättvis konkurrens och skyddet av användarna på den inre marknaden.

37. Vi uppmanar kommissionen att undersöka behovet och genomförbarheten av att införa en rättslig skyldighet för plattformarna att lämna en enkel, sammanfattande och användarvänlig beskrivning av sina allmänna villkor utöver de vanliga användardokumentet, eftersom villkorens längd och komplexitet avskräcker de flesta användare från att läsa dem, vilket skapar ett mycket asymmetriskt förhållande.

38. Vi välkomnar kommissionens åtagande att samarbeta med onlineplattformarna för att införa en uppförandekod för att bekämpa hatpropaganda på nätet.

39. Vi uppmanar kommissionen att så snart som möjligt anta en *helhetsyn* i fråga om fenomenet för att inte hämma utvecklingen av och utsikterna för delningsekonomin i den nära framtiden.

40. Kommittén stöder möjligheten att på medellång sikt inrätta en särskild europeisk stadga för delningsplattformar som skulle kunna föregås av en märkning som påbörjas av plattformarna själva, eller, om detta inte är möjligt, av de offentliga myndigheterna. En sådan märkning bör göra det möjligt för plattformarna att klargöra sina befogenheter och i synnerhet att fastställa minimistandarder för de regler och principer som är tillämpliga på plattformarnas arbetstagare (löner, regler för klassificering och borttagande, tvistlösning etc.).

41. Vi betonar behovet av att hitta den rätta balansen i lagstiftningen: De politiska beslutsfattarna får inte hämma innovationen och reglera delningsekonomin ända till den kvävs, men måste samtidigt ingripa i detalj för att undvika fragmentering och för att hantera de socioekonomiska utmaningarna.

42. För att göra projektet känt uppmanas kommissionen att rapportera och informera om och involvera alla nivåer i det "pilotprojekt" som den antog på förslag av Europaparlamentet och som omfattar studier, övervakning och utbildningsprogram om delningsekonomin.
43. Man bör undersöka och överväga att fastställa tröskelvärden på EU-nivå under vilka en ekonomisk verksamhet betraktas som en icke-professionell verksamhet mellan privatpersoner och således inte är underställd några krav avseende marknadstillträde.
44. Vi anser att dessa tröskelvärden bör vara relativa och bygga på tidsåtgång (t.ex. antal övernattningar per logianläggning och antal arbetsdagar/arbetstimmar för andra sektorer) snarare än absoluta värden uttryckta i pengar, så att man kan garantera lika villkor för alla. Dessa värden bör också vara låga för att förebygga missbruk och för att säkerställa den ifrågavarande verksamhetens tillfälliga och icke-professionella karaktär.
45. ReK anser att delningsplattformarna inom inkvarteringsbranschen bör kräva att leverantörerna efterlever reglerna om turistskatt och att det ska vara obligatoriskt att uppbära sådana skatter på alla bokningar som görs via plattformen i berörda städer och regioner, för att sedan betala skatten till de behöriga myndigheterna. Vi betonar att det redan finns flera exempel på sådant samarbete mellan myndigheter och plattformar.
46. Vi stöder inrättandet av ett "städernas forum för delningsekonomin" för utbyte av erfarenheter och god praxis, där förutom kommittén även europeiska organisationer och nätverk som är aktiva inom den lokala och regionala dimensionen av delningsekonomin skulle delta och samarbeta med de tematiska partnerskapen inom EU-agendan för städer. Vi betonar att ett sådant forum skulle vara en viktig resurs och en viktig partner inom ramen för de territoriella konsekvensanalyser som behövs på detta område.
47. Vi uppmanar med kraft alla politiska nivåer att arbeta med utgångspunkt i den nuvarande situationen utan att glömma att den verkliga politiska utmaningen är att utforma morgondagens delningsekonomi.

Bryssel den 7 december 2016.

Markku MARKKULA

*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

Yttrande från Europeiska regionkommittén – En ny kompetensagenda för Europa

(2017/C 185/05)

Föredragande: Marie-Louise RÖNNMARK (SE-PES), ledamot, kommunfullmäktige, Umeå kommun

Referensdokument: Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – En ny kompetensagenda för Europa – Samarbete för att stärka humankapitalet, anställbarheten och konkurrenskraften

COM(2016) 381 final

Förslag till rådets rekommendation om inrättande av en kompetensgaranti

COM(2016) 382 final

Förslag till rådets rekommendation om den europeiska referensramen för kvalifikationer för livslångt lärande och om upphävande av Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 23 april 2008 om en europeisk referensram för kvalifikationer för livslångt lärande

COM(2016) 383 final

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Förslag till rådets rekommendation om inrättande av en kompetensgaranti

Skäl 11

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaterna bör inrikta genomförandet av kompetensgarantin på prioriterade målgrupper (arbetslösa personer, missgynnade grupper, vissa åldersgrupper osv.), med beaktande av nationella förhållanden och tillgängliga resurser.	Medlemsstaterna bör inrikta genomförandet av kompetensgarantin på prioriterade målgrupper (arbetslösa personer, missgynnade grupper, vissa åldersgrupper osv.), med beaktande av nationella, regionala och lokala förhållanden och tillgängliga resurser och med tanke på att investeringar i mänskligt kapital kan betraktas som sociala investeringar samtidigt som man värnar om medlemsstaternas behörigheter.

Motivering

Initiativ inom ramen för den nya kompetensagendan kan betraktas som sociala investeringar, vilket ger större flexibilitet när det gäller offentliga utgifter och användning av EU-medel för att höja kompetensen. I samband med insatser för att genomföra kompetensgarantin måste hänsyn tas till de regionala och lokala skillnaderna på arbetsmarknaden.

Ändringsrekommendation 2

Förslag till rådets rekommendation om inrättande av en kompetensgaranti

Skäl 12

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Kompetensgarantin bör genomföras i enlighet med de genomförandebestämmelser som medlemsstaterna fastställer och utgå från individens eget engagemang och intresse av att delta i kompetenshöjning.	Kompetensgarantin bör genomföras i enlighet med de genomförandebestämmelser som medlemsstaterna fastställer och utgå från individens eget engagemang och intresse av att delta i kompetenshöjning. Erbjudandet om att få ta del av kompetensgarantin ska tydligt ange de mål som lågkvalificerade vuxna måste uppfylla.

Motivering

Individens åtagande i fråga om kompetensutveckling måste grundas på konkreta mål.

Ändringsrekommendation 3

Förslag till rådets rekommendation om inrättande av en kompetensgaranti

Punkt 2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Basera utformningen av kompetensgarantin på följande tre steg: kompetensbedömning, tillhandahållande av ett anpassat och flexibelt utbildningserbjudande av hög kvalitet samt validering och erkännande av kompetens som förvärvats via kompetenshöjningsåtgärder.	Basera utformningen av kompetensgarantin på följande tre steg: kompetensbedömning, tillhandahållande av ett anpassat och flexibelt utbildningserbjudande av hög kvalitet med tydligt angivande av de mål som lågkvalificerade vuxna måste uppfylla samt validering och erkännande av kompetens som förvärvats via kompetenshöjningsåtgärder.

Motivering

Individens åtagande i fråga om kompetensutveckling måste grundas på konkreta mål.

Ändringsrekommendation 4

Förslag till rådets rekommendation om inrättande av en kompetensgaranti

Punkt 12

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Fastställa prioriterade målgrupper för genomförandet av kompetensgarantin på nationell nivå, med beaktande av nationella förhållanden och tillgängliga resurser. Även kön, mångfald och olika undergrupper i målgruppen bör beaktas.	Fastställa prioriterade målgrupper för genomförandet av kompetensgarantin på nationell nivå, med beaktande av nationella, regionala och lokala förhållanden och tillgängliga resurser och med tanke på att investeringar i mänskligt kapital kan betraktas som sociala investeringar . Även kön, mångfald och olika undergrupper i målgruppen bör beaktas.

Motivering

Initiativ inom ramen för den nya kompetensagendan kan betraktas som sociala investeringar, vilket ger större flexibilitet när det gäller offentliga utgifter och användning av EU-medel för att höja kompetensen. I samband med insatser för att genomföra kompetensgarantin måste hänsyn tas till de regionala och lokala skillnaderna på arbetsmarknaden.

Ändringsrekommendation 5

Förslag till rådets rekommendation om inrättande av en kompetensgaranti

Punkt 21

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Härigenom rekommenderas kommissionen att göra följande: Främja användningen av kompetensramar för läs-, skriv- och räknekunskaper samt digital kompetens och av bedömningsverktyg.	Härigenom rekommenderas kommissionen att göra följande: Att på samma sätt som för digital kompetens och företagarkompetens utarbeta motsvarande kompetensramar för övriga nyckelkompetenser samt främja användningen av kompetensramar för läs-, skriv- och räknekunskaper samt digital kompetens och av bedömningsverktyg. Hänsyn bör då tas till att medlemsstaternas utgångssituation starkt skiljer sig åt.

Motivering

De av kommissionen framtagna referensramarna för digital kompetens och för företagarkompetens utgör viktiga steg för att dessa ska få bättre genomslag. Motsvarande dokument bör utvecklas för övriga nyckelkompetenser tillsammans med stödmaterial för implementering, bedömning och utvärdering. Det finns redan många framgångsrika initiativ i medlemsstaterna som följer en omfattande strategi. Initiativ nedströms en nationell strategi för främjande av digital kompetens på EU-nivå får inte strida mot de nationella initiativen.

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉN

1. Europeiska regionkommittén understryker att frågan om en ny kompetensagenda är av största betydelse för den fortsatta utvecklingen i Europa. Ekonomiska, sociala och kulturella investeringar har långsiktig effekt och är av största betydelse. ReK välkomnar därför den nya kompetensagendan och anser att alla ansträngningar bör göras för att denna snabbt och effektivt ska komma till ett genomförande. Detta är frågor som i högsta grad berör den lokala och regionala nivån i Europa.

2. Kommittén påpekar att arbetsmarknaden blir allt mer flytande. Människor måste ha en god anpassningsförmåga och vara flexibla för att kunna klara av oväntade förändringar och dra nytta av nya möjligheter. Utöver yrkesspecifika färdigheter efterfrågar arbetsgivarna allt oftare "övergripande" eller "mjuka" färdigheter. Detta är i linje med det moderna livets och samhällets krav, där kvalificerade personer med breda kunskaper inte bara presterar bättre på arbetsmarknaden, utan också är mer välinformerade, mer engagerade som medborgare och smartare konsumenter.

3. Kommittén framhåller det nödvändiga i att de av Europas invånare som har brister i grundläggande färdigheter genom kompetenshöjande insatser ges förutsättningar för ett aktivt deltagande i arbetslivet och möjlighet till egenförsörjning. Detta är av betydelse både ur den enskildes perspektiv och för samhället i stort. Europa har på senare tid fått erfara tecken på social oro. Detta visar med all önskvärd tydlighet att social inkludering är ett oundgängligt mål för grundläggande utbildningsinsatser som ett medel att motverka utanförskap. Ett aktivt medborgarskap – vilket innebär att man är införstådd med demokratiska värden och medveten om vad det innebär att ta ett aktivt ansvar för att upprätthålla dessa värden – behöver omfatta alla. Det är därför viktigt ur integreringssynpunkt att migranter, inklusive asylsökande och flyktingar, under lämpliga former omfattas av en kompetensgaranti.

4. Europeiska regionkommittén anser dock att det är viktigt att hålla fast vid att de grundläggande färdigheterna främst ska förvärvas under de tidigaste utbildningsstadierna, och hur som helst under den obligatoriska skolgången.

5. ReK betraktar den nya kompetensagendan som en viktig insats för att ta itu med kompetensbristen i EU och täcka in hela spektrumet av kompetensbehov, från grundläggande till komplexa färdigheter och från övergripande till sektorsspecifika. Det är viktigt att utveckla en bred uppsättning färdigheter från tidig ålder, men kompetensagendan är även relevant för olika kategorier vuxna: de som behöver förbättra sin kompetens för att komma in på arbetsmarknaden eller vidmakthålla sitt arbete, de som behöver möjlighet att utveckla kompetens för arbete inom andra verksamhetsfält, de som vill vara rörliga över gränserna samt de som behöver grund för vidare studier och yrkesutbildning. Det är också viktigt att säkerställa samstämmighet och komplementaritet mellan och inom utbildningar i allmänhet – särskilt yrkesutbildning – och arbetsplatsförlagd utbildning för att nå resultat med de kompetenshöjande åtgärderna.

Grundläggande färdigheter – Kompetensgaranti

6. Europeiska regionkommittén ställer sig bakom kommissionens förslag om en kompetensgaranti i syfte att förbättra möjligheterna till sysselsättning och full delaktighet i samhället för lågkvalificerade vuxna i Europa. Erbjudandet om att delta i kompetensgarantin bör innefatta tydliga målsättningar i fråga om den färdighets- eller kvalifikationsnivå som ska uppnås och de åtaganden som de lågkvalificerade vuxna måste uppfylla. Erbjudandet bör beakta vilka färdigheter och vilken nivå som efterfrågas på arbetsmarknaden och om möjligt utnyttja människors befintliga yrkeskompetens. Den lokala och regionala nivån är i dessa frågor starkt berörd eftersom den har ansvar på såväl utbildnings- som sysselsättningsområdet.

7. Kommittén anser att det behövs en tydlig koppling mellan kartläggningsinsatser och påföljande utbildningsinsatser i form av en personlig inlärningsplan. En väl genomarbetad personlig inlärningsplan bör syfta till konkret information om studiernas upplägg, syfte och mål för den enskilde.

8. ReK anser vidare att man vid upprättandet av personliga inlärningsplaner måste säkerställa effektiva informations- och yrkesvägledningstjänster av god kvalitet under hela livet. Dessa tjänster ska informera den berörda personen om inlärningsmöjligheter som anpassas efter dennes behov och som hjälper denne att skaffa sig de färdigheter som behövs för att ta sig in på arbetsmarknaden. Det kan handla om vägledningsinsatser, studiebesök och "pröva-på-aktiviteter", rådgivning angående studiefinansiering och information om utbildningsmöjligheter, samt information om tillgång till olika utbildningsformer och utbildningsaktörer.

9. Kommittén betonar att syftet med utbildningsinsatsen ska vara att individen uppnår den kompetens som är nödvändig för att den vuxne ska kunna etablera sig eller stanna kvar i arbets- och samhällsliv. Kommittén understryker angelägenheten i att deltagarna därmed också har möjligheter att kombinera studier på olika nivåer i ett utbildningssystem och i olika studiemiljöer som passar den enskilde. Detta i syfte att snabbt nå den kompetens som behövs för arbetsmarknad och samhällsliv, inte minst för asylsökandes och flyktingars etablering. Det kan t.ex. avse grundläggande språkkunskaper kombinerat med studier på grundläggande, gymnasial eller eftergymnasial nivå. Studier som kombineras med arbete behöver också underlättas.

10. ReK framhåller att individerna i målgruppen tillförsäkras möjligheter till olika former av lärande med hänsyn till tillgänglighet i tid och rum som passar individen beroende på till exempel geografiska och sociala förutsättningar, samt till möjlighet att kombinera studierna med andra verksamheter och människors olika sätt att lära. Kommittén betonar vikten av att tillvarata nya möjligheter till lärande – under god handledning – genom olika former av it-baserat lärande, t.ex. fjärrundervisning (i realtid), och i form av blandat lärande eller andra öppna utbildningsformer. Det finns skäl att förmoda att de tekniska möjligheterna kommer att utvecklas mycket snabbt under kommande år. Utmaningarna består i att den pedagogiska verksamheten härvid förmår att hålla jämna steg.

11. Vi understryker att en sådan struktur också bör innefatta uppsökande verksamhet i syfte att nå de missgynnade grupper i behov av kompetenshöjning vilka inte själva spontant söker sig till utbildning. Insatser med sådan inriktning kan med fördel utgöras av en kombination av instrument från nationell respektive lokal/regional nivå. Det kan exempelvis handla om att lokala/regionala myndigheter får ansvaret att identifiera målgrupper för satsningen och motivera dem genom uppsökande verksamhet varefter de som kvalificerar sig för deltagande får tillgång till nationellt fastställda stödformer exempelvis ett förstärkt understöd, skattelättnader eller ledighet. Kommittén framhåller att civilsamhällets aktörer, t.ex. olika ungdomsorganisationer, här kan spela en betydelsefull roll i den uppsökande delen.

12. Kommittén instämmer i vad som konstateras i meddelandet, nämligen att arbetsgivare inte i samma utsträckning som tidigare frågar efter specifika yrkesfärdigheter, utan att de i allt högre grad är intresserade av överförbara färdigheter, som förmåga att arbeta i grupp, kreativt tänkande och problemlösning, samt förmåga att arbeta inom olika verksamhetsfält. Vid upplägg och genomförande av utbildningsinsatser bör hänsyn tas till dessa nya förutsättningar. Kommittén anser emellertid att det är nödvändigt att ta fram specifikt utbildningsinnehåll som är avsett för de nya ekonomiska sektorerna, till exempel den gröna och blå ekonomin.

13. ReK efterlyser utvecklat samarbete utifrån partnerskap mellan myndigheter på nationell, regional och lokal nivå, företag, anställda och deras organisationer samt det civila samhällets aktörer i syfte att i högre grad ta vara på kunskaper och kvalifikationer som inhämtats genom icke-formellt och informellt lärande. Validering av kunskaper som förvärvats utanför de formella skolsystemen kan avsevärt förbättra medvetenheten avseende behov av nya färdigheter och kvalifikationer.

14. Vi understryker att utbildningssystemens innehåll och organisation faller under medlemsstaternas befogenheter och att kompetensgarantin bör utformas utifrån hänsyn till nationella, regionala och lokala förhållanden och tillgängliga resurser men samtidigt beakta att investeringar i humankapital måste ses som sociala investeringar. Kommittén understryker att möjligheten till europeisk medfinansiering – genom befintliga eller framtida finansieringsprogram – blir av stor betydelse för genomförandet av en utbildningsgaranti i medlemsländerna.

Nyckelkompetenser och högre, mer komplexa färdigheter för bättre rustade medborgare

15. Europeiska regionkommittén välkomnar att kommissionen avser att arbeta vidare för en samsyn kring nyckelkompetenserna så att dessa kommer till tydligt uttryck i de nationella styrdokumenterna, får genomslag i undervisningen samt utvärderas i styrkedjans olika nivåer inom utbildningsväsendet. Det är nödvändigt att frågan om nyckelkompetensernas betydelse lyfts på olika arenor i Europa, nationellt, regionalt och lokalt, eftersom nyckelkompetenserna även syftar till att ge människor kraft och styrka att möta den snabbt föränderliga efterfrågan på arbetsmarknaden. Detta bör därför med fördel ske i nära dialog mellan företrädare för samhällsorganisationer, arbetsliv, utbildning, forskning och civilsamhälle.

16. Vi finner det angeläget att lokala och regionala myndigheter – i sin egenskap av bl.a. tillhandahållare av utbildning – samt lärarutbildningsinstitutionerna involveras i detta arbete redan under det tänkta utvecklingsarbetets gång. Detta i syfte att kompetenserna på snabbast tänkbara sätt ska få ett genomslag. Kommittén understryker att de av kommissionen framtagna referensramarna för digital kompetens respektive företagarkompetens utgör mycket värdefulla steg i en sådan utveckling. Kommittén föreslår därför att motsvarande dokument utvecklas för övriga nyckelkompetenser, såsom grundläggande ekonomikunskaper, tillsammans med stödmaterial för nyckelkompetensernas implementering, bedömning och utvärdering.

Yrkesutbildning

17. Europeiska regionkommittén finner det angeläget att kommissionens fortsatta satsningar i form av temaveckor och samarbetet med World Skills-organisationen fortsätter. Detta ska i sin tur stimulera och stödja nationella, regionala och lokala satsningar i syfte att främja yrkesutbildning med informationsdagar och yrkestävlingar inklusive "pröva på-aktiviteter".

18. Kommittén välkomnar EU:s insatser för att motverka kompetensbristen, som ofta är särskilt problematisk för mindre, lokala och regionala myndigheter på landsbygden. Vi ser därför fram emot genomförandet av det nya förslaget om en strategi för branschsamverkan kring kompetens för att se om denna strategi kan bidra till branschövergripande samverkan för regionala och lokala myndigheter. En sådan branschövergripande samarbetsplattform skulle kunna gynna den lokala ekonomin, arbetskraften och de offentliga tjänsterna.

19. ReK stöder kommissionens tanke att uppmana medlemsstaterna att möjliggöra successiva växlingar från generella utbildningar till riktade utbildningar mot olika yrkesområden genom utformningen av sitt utbildningssystem.

20. Kommittén stöder tanken på att uppmana medlemsstaterna att sörja för möjligheter för nyanlända – vilka snabbt kommit in i arbetslivet genom riktade insatser – till återkommande utbildning för att motverka att de senare slås ut från arbetsmarknaden.

21. Vi stöder kommissionens ambition att stimulera ett utökat utbud av högre yrkesutbildning med sikte på att alltmer av yrkesutbildningen blir allt bättre. Ett väl utvecklat partnerskap mellan utbildningsanordnare, forskare, företag samt lokala/regionala myndigheter bör utgöra stommen vid sådana utbildningsupplägg.

22. Kommittén påminner om att kommissionen även fortsättningsvis behöver verka för att yrkesutbildning ska stöda fortsatt lärande genom livet och ge möjlighet till fortsatt lärande på mer kvalificerad nivå.

Satsning på digital kompetens

23. Europeiska regionkommittén stöder kommissionens förslag att uppmana medlemsstaterna att utarbeta omfattande nationella strategier för digital kompetens.

24. Kommittén framhåller att högkvalitativa och innovativa undervisningsmetoder och former för lärande med digitalt innehåll förutsätter

- *öppna lärmiljöer* med nya förutsättningar och former för lärande, kunskapsbyggande och undervisning i en digitaliserad värld med stöd av lärare och skolledningarna vilka är väl förtrodda med dessa premisser,
- *öppna utbildningsresurser*, dvs. tillgång till kunskap, läromedel och andra former av stöd för inläring på nätet,
- *främjande av nätverk* för såväl pedagoger som de studerande, t.ex. mellan olika skolor och länder.

25. Vi ser digitalisering som en möjlighet att lösa flera av skolans utmaningar. Det kan gälla

- möjlighet till mer individualiserad och inkluderande undervisning,
- nyanländas verktyg för språkträning, för orientering i samhället och för ämnesgenomgångar med stöd både i modersmålet och i det nya landets språk,
- fjärr- eller distansutbildning, t.ex. för att nå de mest isolerade områdena, eller vid bristande tillgång till lärare i vissa språk,
- synliggöra elevens lärandeutveckling, underlätta pedagogernas bedömningsarbete och minska den administrativa bördan.

26. ReK framhåller att för en framgångsrik satsning på digital kompetens erfordras ett starkt pedagogiskt ledarskap på olika nivåer i skolan. Kommittén anser att en satsning på digital kompetens i skolan kan bidra till mer attraktiva arbetsplatser där lärare stärks i sin vilja och förmåga att utveckla sin kompetens.

27. Kommittén uppmärksammar att en åtskillnad behöver göras mellan vad som är grundläggande digitala färdigheter – vilka alla behöver tillägna sig – och vad som är mer specifika digitala färdigheter som är kopplade till särskilda ämnes- eller kunskapsområden.

Mer jämförbara kvalifikationer

28. Europeiska regionkommittén förväntar sig att översynen av den europeiska referensramen för kvalifikationer säkerställer en uppdatering av de nationella kvalifikationsramarna vid behov och att redovisningarna sker i ett gemensamt format. Vi påminner samtidigt om att det ligger inom ramen för medlemsländernas kompetens att utarbeta principer för att säkerställa kvaliteten i de nationella kvalifikationsramarna.

29. ReK understryker vikten av ett fortsatt kvalitetsarbete mellan medlemsländerna och håller med kommissionen om att samarbetet mellan EU och tredjeländer måste ske stegvis vad gäller jämförbarhet i fråga om kvalifikationer.

30. Kommittén understryker att flertalet yrken och yrkesområden är i stark förändring, att nya yrkesfunktioner uppstår och andra blir otidsenliga. Det är därför viktigt att kompetensbeskrivningar och kompetensinventeringar för framtiden förmår spegla en arbetsmarknad i snabb förändring och förnyelse. I dessa sammanhang behöver nyckelkompetensernas betydelse särskilt uppmärksammas.

Migranter, inklusive asylsökandes och flyktingars, kompetenser och kvalifikationer

31. Europeiska regionkommittén framhåller att det i enlighet med Europaparlamentets uttalande (2016) ⁽¹⁾ är oerhört angeläget att stödja inkludering och integration av flyktingar, asylsökande och personer i liknande omständigheter. Det är därför viktigt att så snabbt som möjligt stödja att medlemsländerna ordnar tillgång till kartläggningsinsatser, språkintröskning, kompetenshöjande insatser och andra åtgärder som stöder etablering i arbets- och samhällslivet. Det är också angeläget att personer med utbildning/examen från hemlandet utan dröjsmål kan få den bedömd.

Modernisering av lärande och undervisning

32. ReK ser positivt på kommissionens löfte att i kompetensagendan särskilt uppmärksamma innovation inom det pedagogiska området och förväntar sig att detta också kommer att underlätta förvärvandet av nyckelkompetenser, vilket är en viktig beståndsdel i utbildningssystemen i Europa.

33. Kommittén anser att kommissionen bör verka för fortsatt utveckling av elevcentrerat lärande utifrån de aspekter på digitaliserat lärande som kommittén angett i sitt yttrande om kommissionens meddelande om en öppen utbildning (2014) ⁽²⁾.

34. Kommittén påpekar att genomförandet av den nya kompetensagendan kommer att kräva en höjning av alla lärares kompetens, i synnerhet lärare inom vuxenutbildning och folkbildning. Stöd till lärare bör noggrant beaktas i medlemsstaternas planer för genomförande och det skulle kunna behövas riktade insatser för att öka kännedomen om webbplattformen för vuxenutbildning i Europa (Epale).

35. Vi delar kommissionens syn på behovet av att medlemsstaterna stärker utbildning och kontinuerlig fortbildning av lärare och andra som arbetar med genomförandet av kompetensgarantin.

Modernisering av högre utbildning

36. Europeiska regionkommittén uppskattar kommissionens intention att arbeta tillsammans med olika intressenter i deras ansträngning att modernisera den högre utbildningen, speciellt med hänsyn till frågor kopplade till värdering av kompetens. Detta arbete bör ta hänsyn till såväl medlemsstaternas nationella utbildningssystem som lokala och regionala styrkor och utmaningar, inbegripet skillnader i de lokala och regionala arbetsmarknadernas behov. Kommittén betonar i detta sammanhang vikten av att dra lärdom av tidigare framgångar och misslyckanden för liknande åtgärder så att man kan säkerställa det nödvändiga engagemanget för att nå konsensus för en modernisering av den högre utbildningen.

37. ReK betonar i samband med det initiativ som kommissionen tillkännagett om uppföljning av utexaminerade högskolestuderandes karriärer att det inte får uppstå några ytterligare administrativa bördor för nationella och regionala myndigheter och högskolor eller för studerande. Vi hänvisar dessutom till att det är nödvändigt att följa dataskyddsrättsliga bestämmelser. Mot denna bakgrund måste man ifrågasätta idén att använda skatte- och socialförsäkringsinformation för projektet.

Översynen av Europass-ramen

38. Europeiska regionkommittén välkomnar kommissionens avsikt att se över den nuvarande Europass-ramen. För att se till att informationen om tillgång till och efterfrågan på kompetens är korrekt och aktuell, bör översynen av Europass-ramen bygga på aktuella lokala och regionala erfarenheter. De lokala och regionala myndigheterna kan därför på ett lämpligt sätt bidra till kunskapen om kompetensbehoven och arbetet i den föreslagna webbplattformstjänsten.

Bryssel den 7 december 2016.

Markku MARKKULA

Europeiska regionkommitténs
ordförande

⁽¹⁾ Flyktingars sociala delaktighet och integration på arbetsmarknaden, Europaparlamentet (2016) 297.

⁽²⁾ COM(2013) 654 final.

Yttrande från Europeiska regionkommittén — Reglering av prissvängningarna på jordbruksprodukter

(2017/C 185/06)

Föredragande: Jacques BLANC (FR–EPP), borgmästare, La Canourgue**POLITISKA REKOMMENDATIONER**

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Den handlingsplan mot prissvängningar som utarbetades på G20-toppmötet i juni 2011 har hittills bara gjort begränsade framsteg och kommittén kräver därför att förhandlingarna om denna fråga återupptas under det tyska G20-ordförandeskapet 2017.
2. Trots de senaste årens reformer av den gemensamma jordbrukspolitiken har riskhanteringssystemen, som ger jordbrukarna möjlighet att skydda sig mot de negativa följderna av variationer i avkastning och priser samt skador med hälso- eller miljöursprung, förblivit styvmoderligt behandlade inom den gemensamma jordbrukspolitiken. De utgör mindre än 2 % av medlen inom den gemensamma jordbrukspolitikens andra pelare och 0,4 % av den totala jordbruksbudgeten. Medlemsstaterna får själva besluta i vilken utsträckning de vill utnyttja dessa instrument i Ejflu-förordningen.
3. Mekanismerna för att trygga jordbrukarnas inkomster måste stärkas avsevärt för att minska de negativa följderna av de starka prissvängningarna på jordbruksprodukter och insatsvaror i syfte att förbättra de europeiska jordbruksbaserade livsmedelskedjornas konkurrenskraft, behålla jordbruket i alla regioner, uppmuntra modernisering och innovation samt bevara landsbygdssamhällena.
4. Detta mål kan uppnås om man gemensamt genomför en rad åtgärder för att i) förstärka rollen för de privata aktörerna i de jordbruksbaserade livsmedelskedjorna i regleringen av jordbruksmarknaderna i syfte att delvis kompensera för avregleringen av den gemensamma jordbrukspolitiken, ii) utvidga och förenkla tillgången till den uppsättning riskhanteringsverktyg som står till jordbrukarnas förfogande (eftersom de befintliga instrumenten inom ramen för Ejflu inte kan utnyttjas på grund av bristen på tillgängliga resurser inom andra pelaren, vilka bör ökas utan att de tillgängliga medlen inom första pelaren äventyras), och iii) inom ramen för nästa reform av den gemensamma jordbrukspolitiken samt på lokal och regional nivå uppmuntra en ökning av de europeiska jordbruksföretagens mervärde för att göra dem mindre känsliga för svängningar i världsmarknadspriserna på jordbruksprodukter.
5. Avtal tryggar avsättningen av jordbrukarnas produktion och bearbetningsföretagens försörjning till priser som är kända på förhand. De bidrar således till att balansera utbud och efterfrågan och möjliggör en bättre styrning av produktens kvalitet, vilket kan leda till högre priser för producenterna och en mer rättvis fördelning längs leveranskedjan.
6. Kommittén föreslår att avtalssystemen i de medlemsstater där det inte finns några utpräglade vertikala samarbetsformer ska stärkas längs hela livsmedelskedjan (och inte bara mellan jordbrukare och företag som bearbetar jordbruksprodukter) och att medlemsstaterna ska tillåtas att göra dem obligatoriska, samt att man ska uppmuntra undertecknandet av flerpartsavtal mellan t.ex. en producentorganisation, ett bearbetningsföretag och en distributör.
7. ReK föreslår att jordbruksföretag, producentorganisationer och erkända branschorganisationer samt marknadsaktörer och centrum för jordbruksbaserade livsmedel som är erkända som strukturer som säkerställer skyddet av allmänintresset ska ges större befogenheter för att förebygga kriser inom ramen för en mer flexibel tolkning av konkurrensreglerna som är enhetlig i hela unionen. För detta ändamål måste branschorganisationerna, som samlar de olika leden i kedjorna, samt de ovannämnda marknadsaktörerna och centrumen för jordbruksbaserade livsmedel kunna förse företagen med preliminär information om marknaderna för att hjälpa dem att fatta lämpliga beslut, dock utan att fastställa referenspriser. Denna praxis förekommer redan i en del medlemsstater och därför bör även ett utbyte av bästa praxis övervägas.
8. I händelse av obalans på marknaden eller verklig risk för obalans på marknaden, enligt en bedömning på grundval av vissa indikatorer, föreslår vi att jordbruksföretag, inbegripet producentorganisationer och deras sammanslutningar, ska kunna använda sig av sina möjligheter att agera och minska sin produktion redan innan kommissionen godkänt detta i enlighet med artikel 222 i förordning (EU) nr 1308/2013 om en samlad marknadsordning. Den samlade marknadsordningen bör således uttryckligen tillåta förebyggande åtgärder från jordbruksföretagens, inbegripet producentorganisationernas och deras sammanslutningars, sida som syftar till att återställa balansen på marknaden för att undvika missbruk av dominerande ställning, och de behöriga myndigheterna bör underrättas på förhand.

9. Regleringen av prissvängningarna på jordbruksprodukter och kampen mot otillbörliga affärsmetoder i livsmedelskedjan är nära knutna till varandra, eftersom marknadssvängningarna förvärrar maktförhållandena för fördelning av mervärdet inom kedjorna och de resulterande avvägningarna oftast är ogynnsamma för producenterna, vars förhandlingsstyrka begränsas bl.a. på grund av den ökande koncentrationen i livsmedelsindustrin och i synnerhet den storskaliga detaljhandeln samt producenternas spridning och deras otillräckliga organisation.

10. Kommittén rekommenderar att man ska inrätta ett särskilt EU-regelverk mot otillbörliga affärsmetoder i livsmedelskedjan, såsom föreslås i Europaparlamentets resolution av den 7 juni 2016 [2015/2065(INI)], eftersom avtal medför en viss riskdelning men inte i grunden avhjälper ojämlikheten mellan parterna, antimonopolbestämmelserna inte räcker till för att avhjälpa otillbörliga affärsmetoder och de skillnader i maktförhållanden som kännetecknar de jordbruksbaserade livsmedelskedjorna och mekanismerna för självreglering för aktörerna i kedjorna inte är effektiva, bl.a. för att jordbrukarna och bearbetningsföretagen ofta inte vågar lämna in klagomål av rädsla för att uteslutas från marknaden. Ramlagstiftning på EU-nivå behövs för att harmonisera konkurrensvillkoren och se till att de europeiska jordbrukarna och konsumenterna åtnjuter rättvisa försäljnings- och inköpsvillkor.

11. ReK rekommenderar att rätten att kollektivt förhandla fram avtal ska utvidgas till att omfatta alla jordbruksprodukter för att stärka jordbrukarnas förhandlingsposition inom kedjorna.

12. Att samla utbudet kan i synnerhet göra att de småskaliga producenterna inte behöver bära de stora företagens mycket tunga kontraktsbörda, samtidigt som konsumenterna garanteras största möjliga öppenhet när det gäller produkternas spårbarhet och priser.

13. En förstärkt roll för privata aktörer i regleringen av jordbruksmarknaderna kräver en större öppenhet på marknaderna.

14. Vi föreslår därför att man ska inrätta ett europeiskt observatorium för jordbruksmarknaderna, som bygger på ett nätverk av nationella observatorier för varje varusektor och som skulle dra nytta av erfarenheterna från observatoriet för mjölkmarknaden och den resultattavla för marknaderna som kommissionen regelbundet offentliggör. Det nya observatoriet skulle tydligt och snabbt tillhandahålla de uppgifter som behövs för att få kunskap om marknaden på både konjunkturell (särskilt för att förutse kriser) och strukturell nivå (vilket skulle göra det möjligt att analysera utvecklingen av priserna och marginalerna för de olika aktörerna inom kedjorna).

15. Tillämpningen av direktivet om marknader för finansiella instrument (Mifid 2), som planeras till 2018, bör främja ökad kunskap och regelbunden övervakning av de positioner som innehas av olika kategorier av aktörer på de finansiella marknaderna för jordbruksprodukter, i syfte att minska risken för överdriven spekulation och ge kommersiella aktörer i kedjorna möjlighet att effektivt hantera prisrisken.

16. Genomförandet och förstärkningen av befintliga verktyg för risk- och krishantering inom den gemensamma jordbrukspolitiken möter många hinder, bl.a. konkurrens mellan fonderna inom andra pelaren, dit de flesta av dessa verktyg hör, en otillräcklig krisreserv som, eftersom den är nödvändig, inte bör baseras på årliga sänkningar av direktstöd, brist på aktuella och prognostiserade uppgifter om jordbruksföretagens ekonomiska resultat osv. Dessa hinder måste minskas för att man ska kunna genomföra en ambitiös och effektiv strategi för riskhantering inom jordbruket.

17. I nästa reform av den gemensamma jordbrukspolitiken bör medlemsstaterna uppmuntras att utarbeta och genomföra en bred uppsättning av kompletterande riskhanteringsverktyg till en för jordbrukarna överkomlig kostnad, genom att följa en segmenterad metod där riskerna klassificeras enligt allvarlighetsgrad⁽¹⁾: i) "normala" risker, som till största delen kan hanteras av jordbrukarna genom buffertsparande och skatterelaterade åtgärder, ii) "medelstora" risker, som jordbrukarna kan överlåta till finansmarknaderna (terminskontrakt, optioner, OTC-kontrakt), försäkringsgivare (för att hantera avkastnings-, omsättnings- och bruttomarginalrisken) och gemensamma fonder (för att hantera hälso- och miljörisker och stabilisera jordbruksföretagens inkomster), och iii) "katastrofrisker", som till största delen hanteras av de offentliga myndigheterna genom skyddsnät för priser och exceptionella krisåtgärder. Det gäller dock att se till att den ökade segmenteringen av riskerna inte leder till att administrationskostnaderna samtidigt ökar.

⁽¹⁾ Enligt typologin i J. Cordier och J.-C. Debar, "Gestion des risques agricoles: la voie nord-américaine. Quels enseignements pour l'Union européenne?", Cahier nr 12, Club Déméter, 2004. I andra verk föreslås en liknande typologi, bl.a. en rapport som nyligen utarbetats för Europaparlamentet (se fotnot 2).

18. Utvecklingen av riskhanteringsverktyg får inte i någon högre grad påverka stabiliteten i den gemensamma jordbrukspolitikens budget, som i nuläget säkerställs genom att stödet är frikopplat från produktion och priser. En budget där utgifterna noga följer variationerna i priser på jordbruksprodukter och minskar konjunkturellt när marknaderna fungerar väl skulle utsätta för en risk för en betydande minskning under debatterna om EU:s fleråriga budgetram. Detta skulle leda till en minskning av det skydd som den gemensamma jordbrukspolitikens ger, vilket skulle vara till nackdel för jordbrukarna om marknaderna vänder.

19. Kommittén föreslår att en möjlighet för jordbrukarna att bygga upp ett buffertsparande mot marknadsstörningar skulle kunna vara att avsätta en del av grundstödet från första pelaren till en reserv på ett särskilt konto. Det skulle vara obligatoriskt att avsätta denna del av grundstödet när vissa marknadsindikatorer, t.ex. priserna på jordbruksprodukter eller förhållandet mellan priserna på jordbruksprodukter och priserna på insatsvaror, förbättras. Beloppen i reserven skulle kunna frigöras och användas av jordbrukarna när marknadsindikatorerna försämrats. I detta sammanhang bör det under alla omständigheter förhindras att ytterligare administrativa kostnader uppstår.

20. Utöver att förbättra jordbrukarnas förmåga till egenförsäkring skulle denna ordning ha flera fördelar: den skulle delvis ersätta den nuvarande krisreserven, som fungerar uppenbart dåligt, dess förvaltningskostnad skulle vara låg, den skulle inte påverka stabiliteten i den gemensamma jordbrukspolitikens budget, och slutligen skulle det frikopplade stödet bli mer legitimt i allmänhetens ögon när priserna på jordbruksprodukter är höga.

21. Även andra mekanismer för att uppmuntra buffertsparande är tänkbara, med utgångspunkt i t.ex. den ordning som gäller i Kanada och som gör att jordbrukare som sätter in pengar på ett sparkonto får ett motsvarande ekonomiskt bidrag från de offentliga myndigheterna.

22. Det är viktigt att främja skapandet och antagandet av nya försäkringsprodukter, som är mer diversifierade och eventuellt billigare, som skydd mot de ekonomiska risker som jordbruksföretagen drabbas av, med utgångspunkt i bl.a. de försäkringsprogram som finns i Förenta staterna. Dessa nya produkter skulle t.ex. kunna bestå av i) en omsättningsgaranti, som tryggar de planerade intäkterna från grödor vid tidpunkten för sådd på grundval av jordbruksföretagets tidigare avkastning och priserna på terminsmarknaderna, varav dock enbart den del som avser avkastningen skulle subventioneras för att uppfylla reglerna i Världshandelsorganisationens (WTO) gröna box, ii) indexbaserade försäkringar som bygger på genomsnittlig avkastning, omsättning och bruttomarginal i den region där jordbruksföretaget är beläget (varav dock enbart den del som avser avkastningen skulle subventioneras), med tanke på att förvaltningskostnaderna för dessa försäkringar är betydligt lägre än för dem som bygger på de enskilda jordbrukarnas avkastning, iii) en försäkring av jordbruksföretagets totala intäkter, som skulle kunna förbehållas små och medelstora diversifierade jordbruksföretag som ägnar sig åt blandodling och djuruppfödning eller som producerar frukt och grönsaker eller särskilda grödor som inte eller bara i begränsad omfattning omfattas av stöd och för vilka det inte finns någon skördeförsäkring, och iv) särskilda försäkringar för producenter som bedriver ekologiskt jordbruk, som beaktar den generellt lägre avkastningen, de högre produktionskostnaderna och de generellt högre marknadspriserna för dessa produkter. Det bör utföras en granskning av dessa åtgärder för att bedöma bl.a. de potentiella kostnaderna för åtgärderna när det gäller statliga återförsäkringar.

23. ReK uppmanar kommissionen att samarbeta nära med de nationella, regionala och lokala myndigheterna och jordbrukarorganisationerna för att öka medvetenheten och kunskapen om de riskhanteringsverktyg som kan utnyttjas inom den gemensamma jordbrukspolitikens andra pelare. Vi uppmanar också kommissionen att öka anslagen till riskhanteringsverktygen inom den gemensamma jordbrukspolitikens andra pelare i förhållande till de nuvarande 2 % av medlen inom andra pelaren.

24. ReK rekommenderar att man utvecklar gemensamma fonder som bygger på det inkomststabiliserande verktyg som inrättades genom 2013 års reform av den gemensamma jordbrukspolitikens, men som bara två medlemsstater (Ungern och Italien) och en region (Kastilien och León i Spanien) har införlivat i sina planer för landsbygdsutveckling 2014–2020. Man måste samtidigt säkerställa rätt balans i omfördelningen mellan regioner och verksamhetsgrenar. Dessa fonder skulle erbjuda skydd mot starka minskningar (mer än 30 %) av jordbruksföretagets bruttomarginal i förhållande till de tre eller fem föregående åren. Förluster av denna omfattning kan svårigen täckas enbart genom jordbrukarnas buffertsparande. De kan inte heller hanteras genom en omsättningsförsäkring av det slag som finns i Förenta staterna, som erbjuder en garanti mot minskade intäktsprognoser mellan sådd och skörd och inte i sig erbjuder skydd mot låga priser.

25. Vi rekommenderar att de inkomststabiliserande fonderna ska införas på sektorsnivå för att främja integrationen av kedjorna samt på nationell eller transnationell nivå för att bredda den ömsesidiga riskdelningen och minska kostnaderna. Det skulle således i varje medlemsstat finnas en fond för jordbruksgrödor, en fond för mjölk, en fond för frukt och grönsaker osv.

26. Kommittén rekommenderar medlemsstaterna att pröva möjligheterna till inkomststabiliserande fonder innan de införs i stor skala, med tanke på de praktiska svårigheterna med att genomföra och driva dessa ordningar (insamling av räkenskapsuppgifter för jordbruksföretag, behov av återförsäkring osv.).

27. Ovannämnda tre typer av riskhanteringsverktyg – buffertsparande, försäkring, inkomststabiliserande fonder – kompletterar varandra och bör om möjligt tillämpas tillsammans för att bilda ett stabilt och sammanhängande skyddsnät mot prissvängningar och bidra till att minska frekvensen och intensiteten hos de kriser som drabbar jordbrukarna.

28. För att producenterna ska kunna hantera prissvängningarna på jämförbara villkor anser ReK att nivån på direktstödet bör harmoniseras mellan EU:s medlemsstater.

29. Direktstödet bör förbli ett instrument i den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2020 för att bidra till att stödja och stabilisera jordbruksinkomsterna och väga upp kostnaderna för att uppfylla EU:s höga standarder.

30. Om man vid nästa reform av den gemensamma jordbrukspolitiken skulle besluta att minska direktstödet inom första pelaren och avsätta de medel som på så sätt frigörs för riskhantering föreslår ReK att jordbrukarna ska kunna få "kuponger" till ett värde som motsvarar en viss andel av deras grundstöd. Jordbrukarna skulle använda dessa kuponger på frivillig basis för att ansluta sig till de ordningar som de önskar: buffertsparande, försäkringar, gemensamma fonder. Detta system skulle göra det möjligt att öka finansieringen av riskhanteringsverktygen utan att påverka stabiliteten i budgeten för den gemensamma jordbrukspolitikens första pelare ⁽²⁾.

31. Kommissionen bör genomföra en ingående undersökning av de olika alternativen för att bredda utbudet av riskhanteringsverktyg, bl.a. buffertsparande, försäkringar och gemensamma fonder för att stabilisera inkomsterna. I denna undersökning skulle man klargöra vilka konsekvenser, fördelar och begränsningar som vart och ett av dessa verktyg har mot bakgrund av olika kriterier. Man skulle också analysera olika finansieringsscenarier för en strategi för utveckling av riskhantering, inklusive det kupongsystem som föreslås i punkt 30.

32. Den offentliga politiken bör främja en ökning av de europeiska jordbruksföretagens mervärde, och samtidigt förbättra jordbruksmetodernas miljömässiga hållbarhet, för att göra dem mindre känsliga för svängningar i världsmarknadspriserna och införliva jordbruket i den ekologiska omställning som krävs för att mildra klimatförändringarna, anpassa sig till deras effekter och minska trycket på ekosystemen.

33. Kommittén understryker i detta sammanhang behovet av att fästa särskild uppmärksamhet vid jordbrukssektorn i de yttersta randområdena, som kräver särskilda, anpassade och specifika åtgärder med tanke på deras unika egenskaper och deras särart, som erkänns i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

34. Det europeiska jordbruket är mycket heterogent: Flertalet jordbruksföretag saluför sin produktion på EU-marknaden, medan andra direkt eller indirekt exporterar en del av sin produktion till tredjeländer.

35. Det är viktigt att bevara denna mångfald, med tanke på att avyttringen av en del av jordbruksproduktionen till tredjeländer bidrar till att upprätthålla balansen mellan utbud och efterfrågan på EU-marknaden och att EU, världens största exportör av jordbruksbaserade livsmedel, måste kunna dra nytta av den kvantitativa och kvalitativa ökningen av den globala efterfrågan på livsmedel.

36. Det finns två huvudsakliga sätt att öka jordbruksföretagens mervärde: i) att öka jordbrukets produktivitet, som uppvisar oroande tecken på försvagning inom vissa sektorer, genom en hållbar intensifiering av jordbruksproduktionen genom att producera mer med mindre insatsvaror eller minska inköpen av insatsvaror för att förbättra jordbruksföretagens autonomi, vilket sker genom att införa innovativa och mer motståndskraftiga produktionssystem som bygger på precisionsjordbruk, förenklad jordbearbetning, växelbruk och diversifiering av grödor samt bättre utnyttjande av betessystem och andra metoder, eller ii) att stimulera utvecklingen av territoriebaserade livsmedelssystem som tillgodoser den ökande efterfrågan från de europeiska konsumenternas sida och som skulle göra det möjligt att delvis frigöra sig från svängningarna på världsmarknaderna för jordbruksråvaror genom att utveckla lokala leveranskedjor (skolbepisningar, restauranger, direktförsäljning), nischmarknader och högkvalitativa kedjor där man ger företräde åt miljövänligare produktionsmetoder (ekologiskt jordbruk och andra metoder).

⁽²⁾ Förslag i rapporten från Isabel Bardaji m.fl., "Research for Agri Committee – State of play of risk management tools implemented by Member States during the period 2014–2020: national and European frameworks", generaldirektoratet för EU-intern politik, Europaparlamentet, 2016, som vi föreslår ska utvidgas till att omfatta buffertsparande.

37. Kommittén rekommenderar att den gemensamma jordbrukspolitiken och den nationella politiken ska uppmuntra jordbrukarna att undersöka dessa två sätt, med medverkan av de regionala och lokala myndigheterna.

Bryssel den 7 december 2016.

Markku MARKKULA

*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Översyn av direktivet om audiovisuella medietjänster

(2017/C 185/07)

Föredragande: Jácint HORVÁTH (HU–PES), ledamot, stadsfullmäktige, Nagykanizsa

Referensdokument: Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2010/13/EU om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster, mot bakgrund av ändrade marknadsförhållanden

COM(2016) 287 final

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Skäl 6

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<i>Direktivet hindrar inte medlemsstaterna från att vidta åtgärder mot audiovisuella medietjänster som riktas till medlemsstaten från tredjeland. Dessa audiovisuella medietjänster faller inte under principen om ursprungsland. I synnerhet utesluter direktivet inte möjligheten att föreskriva obligatorisk registrering för audiovisuella medietjänster från tredjeländer eller att tillämpa sanktioner på sådana medietjänster.</i>

Motivering

Audiovisuella medietjänster som härrör från länder utanför Europeiska unionen kan orsaka allvarliga störningar i vissa medlemsstaters mediasystem och i det allmänna offentliga livet. För dessa tjänster gäller inte ursprungslandsprincipen. Det är inte nödvändigt att fastställa detta genom lagstiftning, men det underlättar en enhetlig tolkning av direktivet om man i skälen nämner medlemsstaternas frihet att vidta åtgärder mot dessa medietjänster.

Ändringsrekommendation 2

Skäl 9

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
För att ge tittarna, inklusive föräldrar och minderåriga, möjlighet att fatta väl underbyggda beslut om det innehåll som de ska ta del av, bör leverantörer av audiovisuella medietjänster tillhandahålla tillräcklig information om innehåll som kan skada minderårigas fysiska, mentala eller moraliska utveckling. Detta kan t.ex. göras genom ett system av innehållsdeskriptorer som anger innehålllets art. Innehållsdeskriptorer kan tillhandahållas i skriftlig, grafisk eller akustisk form.	För att ge tittarna, inklusive föräldrar och minderåriga, möjlighet att fatta väl underbyggda beslut om det innehåll som de ska ta del av, bör leverantörer av audiovisuella medietjänster tillhandahålla tillräcklig information om innehåll som kan skada minderårigas fysiska, mentala eller moraliska utveckling. Detta kan t.ex. göras genom ett system av innehållsdeskriptorer som anger innehålllets art. Innehållsdeskriptorer kan tillhandahållas i skriftlig, grafisk och /eller akustisk form.

Motivering

Ju fler sätt leverantören av audiovisuella medier märker innehållet på, desto tydligare och märkbarare blir det, och leverantören når således sitt mål på ett säkrare sätt.

Ändringsrekommendation 3

Skäl 17

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Bestämmelsen att en produkt inte får framhävas otillbörligen har visat sig svår att tillämpa i praktiken. Den begränsar också användningen av produktplacering som per definition omfattar en viss grad av framträdande exponering för att kunna generera värde. De krav som avser program som innehåller produktplacering bör därmed inriktas på att tydligt informera tittarna om förekomsten av produktplacering och på att säkerställa det redaktionella oberoendet inte påverkas för leverantören av audiovisuella medietjänster.	Bestämmelsen att en produkt inte får framhävas otillbörligen har visat sig svår att tillämpa i praktiken. Den begränsar också användningen av produktplacering som per definition omfattar en viss grad av framträdande exponering för att kunna generera värde. De krav som avser program som innehåller produktplacering bör därmed inriktas på att på ett tydligt och lättillgängligt sätt informera tittarna om förekomsten av produktplacering och på att säkerställa det redaktionella oberoendet inte påverkas för leverantören av audiovisuella medietjänster.

Motivering

Europeiska regionkommittén anser det vara viktigt att inte bara innehållet i informationen, utan även tillgängligheten till denna, ger en entydig bild av att programmet innehåller produktplacering.

Ändringsrekommendation 4

Skäl 30

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	Vad gäller reglering av online-innehåll har Europeiska unionen sedan andra hälften av 1990-talet lagt stor vikt vid icke-rättsliga medel (se särskilt rådets rekommendation av den 24 september 1998 om skydd av minderåriga och mänsklig värdighet samt Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 20 december 2006 om skyddet av minderåriga och av människans värdighet och om rätten till genmäle med avseende på konkurrenskraften hos den europeiska industrin för audiovisuella tjänster och nätverksbaserade informationstjänster). Dessa instrument, särskilt telefonjourer, system för kontroll av ålder, klassificering av innehållet samt system för föräldrakontroll, är effektiva även i regleringen av innehåll som publiceras på plattformar för videodelning. Telefonjourer är ett viktigt och utbrett verktyg för skydd av minderåriga, med uppgift att möjliggöra för användarna att på ett lättillgängligt och enkelt sätt kunna lämna klagomål och vid lagbrott informera berörda myndigheter om detta. System för kontroll av ålder ger tillräckligt skydd särskilt i de fall där man kontrollerar åldern genom att använda uppgifter från en identitetshandling som endast är tillgänglig för myndiga personer, genom att en tillförlitlig tredje part intygar åldern eller genom att använda biometriska uppgifter. Klassificering av innehållet som görs av användarna själva (föräldrarna) eller av certifieringsorgan, med utgångspunkt i olika kriterier – våld, sexuella handlingar, spel om pengar, vulgärt tal etc. – gör det möjligt att kategorisera det innehåll som kan nås på plattformar för videodelning i olika kategorier, vilket i sin tur möjliggör en begränsning av tillgången till innehållet. System för föräldrakontroll gör det möjligt för föräldrarna att begränsa sina minderåriga barns tillgång till internet genom att skapa en lista med innehåll som är lämpligt för minderåriga eller genom att filtrera bort innehåll som är skadligt för minderåriga.

Motivering

Direktivets nya artikel 28a förpliktigar operatörerna av plattformar för videodelning att vidta lämpliga åtgärder för skydd av minderåriga och mot innehåll som uppmanar till hat. Som lämpliga åtgärder listas telefonjourer, system för kontroll av ålder, klassificering av innehållet samt system för föräldrakontroll. Innehållet i dessa åtgärder kan på grund av den snabba tekniska utvecklingen inte fastställas genom lagstiftning. Det skulle samtidigt kunna göra det lättare för både operatörerna och regleringsmyndigheterna att tolka direktivet på ett enhetligt sätt om direktivets skäl innehöll några förklarande meningar om dessa åtgärder.

Ändringsrekommendation 5

Skäl 38

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas möjlighet att införa skyldigheter för att säkerställa upptäckbarhet och tillgänglighet i fråga om innehåll av allmänintresse enligt definierade mål av allmänintresse, såsom mediapluralism, yttrandefrihet och kulturell mångfald. Sådana skyldigheter bör endast införas när det är nödvändigt för att uppnå allmänpolitiska mål som tydligt definieras av medlemsstaterna i enlighet med unionsrätten. I detta hänseende bör medlemsstaterna i synnerhet granska behovet av regleringsåtgärder mot resultaten av marknadskrafterna. Om medlemsstaterna beslutar att införa bestämmelser om upptäckbarhet bör de endast införa proportionerliga skyldigheter för företag som lyder under deras jurisdiktion, av legitima hänsyn till allmän ordning.	Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas möjlighet att införa skyldigheter för att säkerställa upptäckbarhet och tillgänglighet i fråga om innehåll av allmänintresse enligt definierade mål av allmänintresse, såsom mediapluralism, yttrandefrihet och kulturell mångfald. Sådana skyldigheter bör endast införas när det är nödvändigt för att uppnå allmänpolitiska mål som tydligt definieras av medlemsstaterna i enlighet med unionsrätten. I detta hänseende bör medlemsstaterna i synnerhet granska behovet av regleringsåtgärder mot resultaten av marknadskrafterna, brist på insyn i mediernas ägandeförhållanden, ägarkoncentrationen av medier och intressekonflikter. Om medlemsstaterna beslutar att införa bestämmelser om upptäckbarhet bör de endast införa proportionerliga skyldigheter för företag som lyder under deras jurisdiktion, av legitima hänsyn till allmän ordning.

Ändringsrekommendation 6

Artikel 1.5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
5. Artikel 4 ska ändras på följande sätt: [...] d) Punkt 7 ska ersättas med följande: ”7. Medlemsstaterna ska främja samreglering och självreglering genom uppförandekoder som antas på nationell nivå inom de områden som samordnas genom detta direktiv i den utsträckning som deras rättsordningar tillåter. Dessa uppförandekoder ska utformas så att de godtas allmänt av de viktigaste aktörerna i de berörda medlemsstaterna. Uppförandekodernas mål ska klart och tydligt anges i dem. De ska omfatta regelbunden, öppenhetsbaserad och oberoende övervakning och utvärdering i förhållande till de eftersträlvade målen. De ska omfatta en effektiv kontroll av efterlevnaden, inbegripet lämpliga effektiva och proportionerliga påföljder. Utkast till unionsuppförandekoder enligt artiklarna 6a.3, 9.2 och 9.4 samt ändring eller utvidgning av befintliga unionsuppförandekoder ska lämnas till kommissionen av undertecknarna av dessa uppförandekoder. Kommissionen får be Erga yttra sig om förslag till ändringar eller utvidgningar av uppförandekoderna. Kommissionen får offentliggöra dessa uppförandekoder såsom lämpligt.”	5. Artikel 4 ska ändras på följande sätt: [...] d) Punkt 7 ska ersättas med följande: ”7. Medlemsstaterna ska främja samreglering och självreglering genom uppförandekoder som antas på nationell nivå inom de områden som samordnas genom detta direktiv i den utsträckning som deras rättsordningar tillåter. Dessa uppförandekoder ska utformas så att de godtas allmänt av de viktigaste aktörerna i de berörda medlemsstaterna. Uppförandekodernas mål ska klart och tydligt anges i dem. De ska omfatta regelbunden, öppenhetsbaserad och oberoende övervakning och utvärdering i förhållande till de eftersträlvade målen. De ska omfatta en effektiv kontroll av efterlevnaden, inbegripet lämpliga effektiva och proportionerliga påföljder. Utkast till unionsuppförandekoder enligt artiklarna 6a.3, 9.2 och 9.4 samt ändring eller utvidgning av befintliga unionsuppförandekoder ska lämnas till kommissionen av undertecknarna av dessa uppförandekoder. Kommissionen ska be Erga yttra sig om förslag till ändringar eller utvidgningar av uppförandekoderna. Kommissionen ska offentliggöra dessa uppförandekoder.”

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 7*Artikel 1.7*

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	I artikel 5 ska följande led läggas till som led e: ”e) Medieleverantörens verkliga ägare enligt artikel 3.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism.”

Motivering

Informationen om vilka de fysiska eller juridiska personer som utövar betydande inflytande på tillhandahållandet av medietjänsterna och på medieleverantörens beslut, antingen i egenskap av ägare, genom rösträtt eller genom annan i avtal bestämd rätt, är av avgörande betydelse för genomförandet av direktivet. Ändringsförslaget syftar till att kunna identifiera dessa personer och organisationer med hänvisning till Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism. Insyn i medieleverantörernas ägarstruktur är även en grundläggande förutsättning för mediefriheten.

Ändringsrekommendation 8*Artikel 1.10*

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
10. Artikel 7 ska utgå.	

Motivering

Artikel 7 stryks ur direktivet därför att förslaget till en europeisk rättsakt om tillgänglighet redan ålägger strängare gemensamma regler för leverantörer av medietjänster. Samtidigt har förslaget till en europeisk rättsakt om tillgänglighet som det hänvisas till inte antagits ännu, och en situation där bestämmelser om tillgänglighet stryks ur detta direktiv, samtidigt som den nya europeiska rättsakten om tillgänglighet ännu inte har antagits eller införlivats i medlemsstaternas lagstiftning, är inte önskvärd. Europeiska regionkommittén stöder inte strykningen av artikel 7 innan förslaget till en europeisk rättsakt om tillgänglighet har införlivats i varje medlemsstats lagstiftning.

Ändringsrekommendation 9*Artikel 1.11*

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
11. Artikel 9 ska ändras på följande sätt: a) Punkt 2 ska ersättas med följande:	11. Artikel 9 ska ändras på följande sätt: a) Punkt 1 e ska ersättas med följande: ”Audiovisuella kommersiella meddelanden för alkoholhaltiga drycker får inte vara särskilt riktade till minderåriga, ska undvika att minderåriga exponeras för dem och får inte uppmuntra överkonsumtion av sådana drycker.”

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
"2. Medlemsstaterna och kommissionen ska uppmuntra utveckling av uppförandekoder för självreglering och samreglering avseende olämpliga audiovisuella kommersiella meddelanden som åtföljer eller ingår i program där barn utgör en betydande del av tittarna och som avser livsmedel eller drycker som innehåller näringsämnen eller ämnen som har en näringsmässig eller fysiologisk effekt, särskilt fett, transfettsyror, salt/natrium och sockerarter, som enligt rekommendationerna inte bör utgöra en alltför stor del av den totala kosten. Dessa uppförandekoder ska användas för att på ett effektivt sätt minska barns och minderårigas exponering för audiovisuella kommersiella meddelanden avseende mat och dryck som innehåller mycket salt, socker eller fett eller som på annat sätt inte är förenliga med dessa nationella eller internationella näringsriktlinjer. Uppförandekoderna bör föreskriva att audiovisuella kommersiella meddelanden inte ska betona de positiva näringsmässiga egenskaperna hos sådan mat och dryck. Kommissionen och Erga ska uppmuntra utbyte av bästa praxis för själv- och samregleringssystem i unionen. När så är lämpligt ska kommissionen främja utvecklingen av unionsuppförandekoder." b) Följande punkter ska läggas till som punkterna 3 och 4: "3. Medlemsstaterna och kommissionen ska uppmuntra utveckling av uppförandekoder för självreglering och samreglering avseende olämpliga audiovisuella kommersiella meddelanden avseende alkoholhaltiga drycker. Dessa uppförandekoder bör användas för att på ett effektivt sätt minska minderårigas exponering för audiovisuella kommersiella meddelanden avseende alkoholhaltiga drycker. 4. Kommissionen och Erga ska uppmuntra utbyte av bästa praxis för själv- och samregleringssystem i unionen. Om så är lämpligt ska kommissionen främja utvecklingen av unionsuppförandekoder."	b) Punkt 2 ska ersättas med följande: "2. Medlemsstaterna och kommissionen ska uppmuntra utveckling av uppförandekoder för självreglering och samreglering avseende olämpliga audiovisuella kommersiella meddelanden som åtföljer eller ingår i eller omedelbart föregår eller följer på program där barn utgör en betydande del av tittarna och som avser livsmedel eller drycker som innehåller näringsämnen eller ämnen som har en näringsmässig eller fysiologisk effekt, särskilt fett, transfettsyror, salt/natrium och sockerarter, som enligt rekommendationerna inte bör utgöra en alltför stor del av den totala kosten. Dessa uppförandekoder ska användas för att på ett effektivt sätt minska barns och minderårigas exponering för audiovisuella kommersiella meddelanden avseende mat och dryck som innehåller mycket salt, socker eller fett eller som på annat sätt inte är förenliga med dessa nationella eller internationella näringsriktlinjer. Uppförandekoderna bör föreskriva att audiovisuella kommersiella meddelanden inte ska betona de positiva näringsmässiga egenskaperna hos sådan mat och dryck. Kommissionen och Erga ska uppmuntra utbyte av bästa praxis för själv- och samregleringssystem i unionen. När så är lämpligt ska kommissionen främja utvecklingen av unionsuppförandekoder." c) Följande punkter ska läggas till som punkterna 3 och 4: "3. Medlemsstaterna och kommissionen ska uppmuntra utveckling av uppförandekoder för självreglering och samreglering avseende olämpliga audiovisuella kommersiella meddelanden avseende alkoholhaltiga drycker. Dessa uppförandekoder bör användas för att på ett effektivt sätt minska minderårigas exponering för audiovisuella kommersiella meddelanden avseende alkoholhaltiga drycker. 4. Kommissionen och Erga ska uppmuntra utbyte av bästa praxis för själv- och samregleringssystem i unionen. Om så är lämpligt ska kommissionen främja utvecklingen av unionsuppförandekoder."

Motivering

Utvidgning av tillämpningsområdet för skyddet av minderåriga.

Ändringsrekommendation 10

Artikel 1.15

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
15 Artikel 13 ska ersättas med följande: <i>"Artikel 13</i> 1. Medlemsstaterna ska se till att leverantörer av audiovisuella medietjänster på begäran under deras jurisdiktion säkerställer att europeiska produktioner utgör minst 20 % av deras kataloger och att dessa framhävs. [...] 5. Medlemsstaterna ska frånga kraven i punkterna 1 och 2 för leverantörer med låg omsättning eller liten publik eller om leverantörerna är småföretag eller mikroföretag. Medlemsstaterna får också frånga kraven i de fall då de skulle vara opraktiska eller omotiverade med tanke på arten av eller ämnet för den audiovisuella medietjänsten på begäran."	15 Artikel 13 ska ersättas med följande: <i>"Artikel 13</i> 1. Medlemsstaterna ska se till att leverantörer av audiovisuella medietjänster på begäran under deras jurisdiktion säkerställer att minst 20 % av den sammanlagda programtiden utgörs av europeiska produktioner i deras kataloger och att dessa framhävs genom att de placeras synbart i deras katalog och genom att det säkerställs att de är lätta att hitta. [...] 5. Medlemsstaterna ska frånga kraven i punkterna 1 och 2 för leverantörer, inbegripet lokala myndigheter som äger audiovisuella medier, med låg omsättning eller liten publik, lokala eller regionala leverantörer av medietjänster, eller om leverantörerna är småföretag eller mikroföretag. Medlemsstaterna får också frånga kraven i de fall då de skulle vara opraktiska eller omotiverade med tanke på arten av eller ämnet för den audiovisuella medietjänsten på begäran."

Motivering

Tillägget i punkt 1 syftar till att precisera direktivet.

Vad gäller tillägget i punkt 5 räknas t.ex. lokala tv-kanaler inte som små- och mikroföretag i vissa medlemsstater, eftersom de ägs av kommunen. Dessa kan räknas som medelstora eller stora företag och det är därför lämpligt att urskilja dem i uppräknningen.

Ändringsrekommendation 11

Artikel 1.16

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
16. I artikel 20.2 ska första meningen ersättas med följande: "Sändningar av filmer producerade för tv (med undantag för tv-serier och dokumentärer), biograffilmer och nyhetsprogram får avbrytas av tv-reklam och/eller teleshoppinginslag en gång varje tablålagd period på minst 20 minuter."	16. I artikel 20.2 ska första meningen ersättas med följande: "Sändningar av filmer producerade för tv (med undantag för tv-serier och dokumentärer), biograffilmer och nyhetsprogram får avbrytas av tv-reklam och/eller teleshoppinginslag en gång varje tablålagd period på minst 30 minuter."

Motivering

Enligt det gällande direktivet får sändningar av filmer producerade för tv (med undantag för tv-serier och dokumentärer), biograffilmer och nyhetsprogram avbrytas av tv-reklam och/eller teleshoppinginslag en gång varje tablålagd period på minst 30 minuter. Europeiska regionkommittén rekommenderar inte att gränsen på 30 minuter förkortas, eftersom det i stor grad försämrar njutbarheten av framför allt biograffilmer och ytterligare försämrar tittarupplevelsen.

Ändringsrekommendation 12*Artikel 1.17*

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	17. Artikel 22 ska ersättas med följande: Artikel 22 Tv-reklam och teleshopping för alkoholhaltiga drycker ska uppfylla följande kriterier: a) Den får inte rikta sig särskilt till minderåriga och ska undvika att minderåriga exponeras för den och får, i synnerhet, inte skildra minderåriga som intar dessa drycker. b) Den får inte sändas under, omedelbart före eller omedelbart efter ett program med koppling till ett idrottsevenemang. Denna regel ska börja gälla fem (5) år efter dagen för ikraftträdandet av detta direktiv. c) Den får inte förknippa alkohol med förbättrad fysisk prestation eller med bilkörning. d) Den får inte ge intryck av att alkohol bidrar till social eller sexuell framgång. e) Den får inte göra gällande att alkohol har terapeutiska egenskaper eller att den är ett stimulerande eller lugnande medel eller ett medel för att lösa personliga konflikter. f) Den får inte ge en positiv bild av alkohol eller ge en negativ bild av nykterhet eller återhållsamhet. g) Den får inte framhålla en hög alkoholhalt som en positiv egenskap hos dryckerna.

Motivering

Vetenskapliga rön visar ett samband mellan exponering för alkoholreklam och ökad alkoholkonsumtion bland ungdomar. Idrottsevenemang måste betraktas som program som riktar sig till barn. Ett förbud mot alkoholreklam är därför nödvändigt, samtidigt som man måste ta hänsyn till gällande kort- och medelfristiga sponsravtal.

Ändringsrekommendation 13

Artikel 1.19

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
19. Följande kapitel IXa ska införas: ”KAPITEL IXa – BESTÄMMELSER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ VIDEODELNINGSPLATTFORMSTJÄNSTER Artikel 28a 1. [...] 7. Kommissionen och Erga ska uppmuntra leverantörer av videodelningsplattformar att utbyta bästa praxis om samregleringssystem i unionen. När så är lämpligt ska kommissionen främja utvecklingen av unionsuppförandekoder. [...]	19. Följande kapitel IXa ska införas: ”KAPITEL IXa – BESTÄMMELSER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ VIDEODELNINGSPLATTFORMSTJÄNSTER Artikel 28a 1. [...] 7. Kommissionen och Erga ska uppmuntra leverantörer av videodelningsplattformar att utbyta bästa praxis om samregleringssystem i unionen. Kommissionen ska främja utvecklingen av unionsuppförandekoder, särskilt genom att utarbeta och offentliggöra modeller för sådana koder. [...]

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 14

Artikel 1.21

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
21. Artikel 30 ska ersättas med följande: ”Artikel 30 1. [...] 6. Medlemsstaterna ska se till att den oberoende nationella regleringsmyndigheten har separat årlig budget. Denna budget ska offentliggöras. Medlemsstaterna ska också se till att de nationella regleringsmyndigheterna har tillräckliga finansiella resurser och personalresurser för att kunna utföra de uppgifter som de anförtrotts och att de aktivt deltar i och bidrar till Erga. 7. Medlemsstaterna ska se till att det finns effektiva mekanismer på nationell nivå som ger varje användare eller leverantör av medietjänster eller videoplattformar som påverkas av den nationella regleringsmyndighetens beslut rätt att överklaga beslutet till en besvärinstans. Besvärinstansen ska vara fristående från de parter som berörs av överklagan.	21. Artikel 30 ska ersättas med följande: ”Artikel 30 1. [...] 6. Medlemsstaterna ska se till att den oberoende nationella regleringsmyndigheten har separat årlig budget. Denna tillräckligt detaljerade budget ska offentliggöras. Medlemsstaterna ska också se till att de nationella regleringsmyndigheterna har tillräckliga finansiella resurser och personalresurser för att kunna utföra de uppgifter som de anförtrotts och att de aktivt deltar i och bidrar till Erga. 7. Medlemsstaterna ska se till att det finns effektiva mekanismer på nationell nivå som ger varje användare eller leverantör av medietjänster eller videoplattformar som påverkas av den nationella regleringsmyndighetens beslut rätt att överklaga beslutet till en besvärinstans. Besvärinstansen ska vara fristående från de parter som berörs av överklagan.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Denna instans, som bör vara en domstol, ska ha den kompetens som är nödvändig för att den effektivt ska kunna utföra sina uppgifter. Medlemsstaterna ska säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till ärendet i sak och att det finns ett effektivt förfarande för överklagan. I väntan på utgången av överklagandet ska den nationella regleringsmyndighetens beslut fortsätta att gälla, såvida inte interimistiska åtgärder beviljas i enlighet med nationell lagstiftning.”	Denna instans, som bör vara en domstol, ska ha den kompetens som är nödvändig för att den effektivt ska kunna utföra sina uppgifter. Medlemsstaterna ska säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till ärendet i sak och att det finns ett effektivt förfarande för överklagan. I väntan på utgången av överklagandet ska den nationella regleringsmyndighetens beslut fortsätta att gälla, såvida inte interimistiska åtgärder beviljas i enlighet med nationell lagstiftning.” 8. De nationella regleringsmyndigheternas faktiska oberoende, särskilt med avseende på punkt 2 första meningen, ska övervakas och utvärderas i enlighet med artikel 4.1 d i rådets förordning (EG) nr 168/2007 av den 15 februari 2007 av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter på kommissionens begäran. Inom ramen för denna bedömning, som ska göras vartannat år, ska de nationella regleringsmyndigheternas arbetssätt och verksamhet undersökas, i samarbete med bredast möjliga urval av berörda parter. Vilka kriterier som ska ligga till grund för analysen ska fastslås av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter efter offentligt samråd. Resultaten av bedömningen ska offentliggöras.

Motivering

Punkt 6: De offentliggjorda budgetarna måste innehålla tillräckligt omfattande och detaljerade uppgifter för att kunna ge en korrekt bild av den oberoende nationella regleringsmyndighetens inkomster och utgifter. En tillräckligt detaljerad budget kan garantera att den oberoende nationella regleringsmyndigheten uppfyller kraven på insyn.

Punkt 8 (ny): De organisatoriska och finansiella föreskrifterna i artikel 30 är viktiga garantier för de nationella regleringsmyndigheternas oberoende. Uppfyllelsen av kriterierna i artikel 30.2 första meningen gäller dock endast regleringsmyndigheternas faktiska agerande, beslut och transparenta verksamhet. Med hänsyn till detta finns det ett behov av att utforma ett kontrollsystem på unionsnivå som skulle analysera inte bara regleringsmyndigheternas arbetssätt och den lagstiftning som är tillämplig på dem, utan också deras verksamhet, och sedan offentliggöra dessa bedömningar. Baserat på bedömningarna skulle man ha tillgång till objektiva uppgifter och således kunna jämföra om lagstiftningen i de olika medlemsstaterna säkerställer den nivå av oberoende som är nödvändig för att garantera mediepluralism, kulturell mångfald, konsumentskydd, den inre marknaden och rättvis konkurrens enligt punkt 2.

Bedömningarnas karaktär och djup kräver att man vid utförandet av dem tar hänsyn till erfarenheterna, kunskaperna och synpunkterna hos bredast möjliga urval av statliga aktörer samt aktörer inom media, det civila samhället och den akademiska världen.

Resultaten av övervakningen har inga direkta rättsliga följder. De kan emellertid ge kommissionen information som eventuellt kan påvisa brister i genomförandet av artikel 30 och således ligga till grund för överträdelseförfaranden.

Ändringsrekommendation 15

Artikel 1.22

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
22. Följande artikel ska införas som artikel 30a: "Artikel 30a 1. Den europeiska gruppen av regleringsmyndigheter för audiovisuella medietjänster (Erga) inrättas härmed. 2. Den ska bestå av nationella oberoende regleringsmyndigheter på området audiovisuella medietjänster. Dessa ska företrädas av cheferna eller av utsedda företrädare på hög nivå från den nationella regleringsmyndighet som har det huvudsakliga ansvaret för tillsynen över audiovisuella medietjänster, eller om det inte finns någon nationell regleringsmyndighet, av andra företrädare som väljs genom deras förfaranden. En företrädare för kommissionen ska delta i gruppens möten. 3. Erga ska ha följande uppgifter: a) Ge råd till och bistå kommissionen i dess arbete för att säkerställa ett enhetligt genomförande i alla medlemsstater av den rättsliga ramen för audiovisuella medietjänster. b) Ge råd till och bistå kommissionen när det gäller alla frågor avseende audiovisuella medietjänster inom kommissionens behörighetsområde. Om det är motiverat för att ge kommissionen råd om vissa frågor, får gruppen konsultera marknadsaktörer, konsumenter och slutanvändare för att samla nödvändig information. c) Säkerställa ett utbyte av erfarenheter och bästa praxis avseende tillämpningen av den rättsliga ramen för audiovisuella medietjänster. d) Samarbeta och ge sina medlemmar den information som behövs för tillämpningen av detta direktiv, i synnerhet när det gäller artiklarna 3 och 4. e) När kommissionen så begär, yttra sig om de frågor som avses i artiklarna 2.5 b, 6a.3, 9.2 och 9.4 och om alla frågor som rör audiovisuella medietjänster, i synnerhet vad gäller skyddet av minderåriga och uppmaning till hat."	22. Följande artikel ska införas som artikel 30a: "Artikel 30a 1. Den europeiska gruppen av regleringsmyndigheter för audiovisuella medietjänster (Erga) inrättas härmed. 2. Den ska bestå av nationella oberoende regleringsmyndigheter på området audiovisuella medietjänster. Dessa ska företrädas av cheferna eller av utsedda företrädare på hög nivå från den nationella regleringsmyndighet som har det huvudsakliga ansvaret för tillsynen över audiovisuella medietjänster, eller om det inte finns någon nationell regleringsmyndighet, av andra företrädare som väljs genom deras förfaranden. En företrädare för kommissionen ska delta i gruppens möten. 3. Erga ska ha följande uppgifter: a) Ge råd till och bistå kommissionen i dess arbete för att säkerställa ett enhetligt genomförande i alla medlemsstater av den rättsliga ramen för audiovisuella medietjänster. b) Ge råd till och bistå kommissionen när det gäller alla frågor avseende audiovisuella medietjänster inom kommissionens behörighetsområde. Om det är motiverat för att ge kommissionen råd om vissa frågor, får gruppen konsultera marknadsaktörer, konsumenter och slutanvändare för att samla nödvändig information. c) Säkerställa ett utbyte av erfarenheter och bästa praxis avseende tillämpningen av den rättsliga ramen för audiovisuella medietjänster. d) Samarbeta och ge sina medlemmar den information som behövs för tillämpningen av detta direktiv, i synnerhet när det gäller artiklarna 3 och 4. e) När kommissionen så begär, yttra sig om de frågor som avses i artiklarna 2.5 b, 6a.3, 9.2 och 9.4 och om alla frågor som rör audiovisuella medietjänster, i synnerhet vad gäller skyddet av minderåriga och uppmaning till hat."

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
4. Kommissionen ska ges befogenhet att genom en genomförandeakt anta Ergas arbetsordning.	<i>f) Se till att erfarenheter och bästa praxis utbyts när det gäller utveckling av mediekompetens, med särskild hänsyn till de oberoende nationella regleringsmyndigheternas verksamhet när det gäller stöd, forskning, upplysning, samordning och bedömning, samt de olika formerna av samarbete mellan de nationella regleringsmyndigheterna, leverantörerna av medietjänster och utbildningsorganen.”</i> 4. Kommissionen ska ges befogenhet att genom en genomförandeakt anta Ergas arbetsordning.

Motivering

Utveckling av mediekompetens bör fastställas som en målsättning, då den är nödvändig för att uppnå direktivets mål att skapa ett regelverk som svarar på utmaningarna i det digitala mediesystemet. Medlemsstaterna har gjort stora framsteg i utvecklingen av mediekompetens. Att dela med sig av resultaten kan effektivt främja utvecklingen av de använda verktygen och metoderna, samt utarbetandet av lösningar på europeisk nivå.

I flera medlemsstater är medieregleringsmyndigheterna viktiga aktörer i utvecklingen av mediekompetens. De deltar bland annat i forskning som ligger till grund för utvecklingen, ger finansiellt stöd åt program som har som målsättning att utveckla mediekompetens och bidrar genom kampanjer för att öka medvetenheten till en högre nivå av mediekompetens. De kan dessutom ha en viktig roll i koordinationen mellan berörda parter och branscher, samt i mätningen och utvärderingen av uppnådda resultat. Utbyte av erfarenheter och bästa praxis ger en djupare och effektivare roll för medieregleringsmyndigheterna på området utveckling av mediekunskap.

Utvecklingen av mediekompetens är en gemensam uppgift för de oberoende nationella regleringsorganen, leverantörerna av medietjänster och utbildningsorganen. Genom direktivet måste samarbetet mellan dessa stimuleras, utan att man överskrider regleringsbefogenheten.

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmänna kommentarer

1. Europeiska regionkommittén välkomnar översynen av direktivet om audiovisuella medietjänster samt att kommissionen funnit flera av de förslag som Europeiska regionkommittén gjorde i sitt yttrande om ämnet från 2015 intressanta.

2. Kommittén välkomnar ändringen av undantagen från ursprungslandsprincipen, vilket gör det möjligt att ta hänsyn till mållandets intressen genom ett klarare och enklare tillvägagångssätt.

3. Kommittén beklagar samtidigt att det nya direktivet inte tar hänsyn till den regionala dimensionen i den grad som Europeiska regionkommittén rekommenderat, trots att det skulle bidra till att främja de europeiska kulturella identiteterna, internationella samproduktioner inom EU och kreativa innovationer på lokal nivå.

4. Kommittén vidhåller att lokala och regionala förvaltningar måste involveras i genomförandet av direktivet, eftersom dessa organ är mycket viktiga aktörer inom audiovisuella medietjänster. I flera medlemsstater är vissa av dessa ägare av medietjänsteföretag, som därför riskerar att falla utanför kategorin små- och mikroföretag.

5. Kommittén betonar att de nationella regleringsmyndigheternas oberoende av offentliga myndigheter, den audiovisuella branschens aktörer och politiska partier är en hörnsten för den europeiska audiovisuella medieregleringen som varje medlemsstat måste värna om till varje pris, och det är den viktigaste garantin för mångsidig information och en pluralistisk mediemarknad på europeisk, nationell, regional och lokal nivå.

6. Kommittén välkomnar att det reviderade direktivets tillämpningsområde även omfattar plattformar för videodelning, som spelar en allt större roll bland de audiovisuella medieleverantörerna.

7. Kommittén uttrycker oro för att den föreslagna reglering som ska vara tillämplig på plattformar för videodelning inte klargör de situationer där det inte ligger i leverantörens intresse att etablera sig i EU men där denne gör sin tjänst tillgänglig även för den europeiska befolkningen.

8. Kommittén uppmärksammar att ett av de segment som blir allt större på marknaden för audiovisuella medietjänster är vidareförsäljning av innehåll utan egen infrastruktur ("over the top"-tjänster), som för närvarande inte omfattas av tydliga rättsliga ramar, och uppmanar kommissionen att vid framtida regleringar av medie- och kommunikationsbranschen, framför allt vid översynen av regleringen av elektronisk kommunikation, fästa uppmärksamhet vid att klargöra den juridiska situationen inom detta segment.

9. Kommittén vill återigen göra kommissionen uppmärksam på språkliga och kulturella minoriteter som är förhindrade att ta del av audiovisuella medietjänster på sitt eget språk.

10. Kommittén framhåller att man inom ramen för Ergas olika förfaranden bör ta hänsyn till de regionala aspekterna på vissa regleringsfrågor och till territorialprinciper.

Skydd av minderåriga

11. Kommittén ställer sig positiv till att det reviderade direktivet förstärker och harmoniserar skyddet av minderåriga på det sätt som tidigare rekommenderats. Kommittén begär återigen att det ska införas ytterligare incitament som främjar innehåll som är speciellt utformat och avpassat för barn, samt att man ska främja partnerskap i digital miljö mellan audiovisuella operatörer och utbildningsväsendet.

Mediekompetens

12. Kommittén upprepar hur viktigt det är att utveckla nytt innehåll för utbildning om media, särskilt nya medier.

13. Kommittén framhåller att man måste avsätta mer resurser på att utveckla mediekompetensen så att de audiovisuella medietjänsterna inte blir alltför homogena, utan reflekterar olika ekonomiska, handelsmässiga och kulturella aspekter på regionala särdrag och strukturer.

Mediefrihet och mediepluralism

14. Kommittén är oroad över att kommissionen i förslaget till reglering inte tar upp insyn i mediernas ägandeförhållanden, ägarkoncentrationen av medier och intressekonflikter, som alla har en stor inverkan på mediepluralism och mediefrihet.

Konsumentskydd

15. Kommittén ställer sig positiv till att ändringen av direktivet omfattar mer flexibla bestämmelser om reklamtid, samt att även icke-linjära medieleverantörer nu omfattas av regleringen.

Främjande av europeiska produktioner

16. Kommittén håller med om att små- och mikroföretag inte bör tvingas bidra finansiellt till produktionen av europeiska verk. Samtidigt uppmärksammar kommittén dock kommissionen på att många lokala och regionala tv-bolag som sänder ut program på egna webbsidor i form av audiovisuella medietjänster på begäran inte ingår i denna kategori.

17. Kommittén ställer sig positiv till att det reviderade direktivet, vad gäller medietjänster på begäran, garanterar lika villkor för de europeiska produktionerna, och att dessa måste utgöra minst 20 % av sådana leverantörers utbud.

18. Kommittén betonar att det, vad gäller medietjänster på begäran, inte är tillräckligt att det på leverantörer av tjänster på begäran har ställts ett krav om minst 20 %, utan man måste se till att dessa produktioner är lätta att hitta och därigenom lättillgängliga för användarna.

Subsidiaritet och proportionalitet

19. Kommittén betonar att förslaget visserligen verkar vara förenligt med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, men att minimiharmoniseringen och samarbetsmekanismerna måste bibehållas, och därför måste de föreslagna bestämmelserna om nationella regleringsmyndigheter lämna tillräckligt med utrymme för nationellt, regionalt och lokalt beslutsfattande.

Bryssel den 7 december 2016.

Markku MARKKULA

*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Handlingsplan för integration av tredjelandsmedborgare

(2017/C 185/08)

Föredragande: Karl VANLOUWE (BE-EA), ledamot, flamländska parlamentet och delstatssenator**Referensdokument:** Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Handlingsplan för integration av tredjelandsmedborgare

COM(2016) 377 final

POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉN

Allmän ram och grundprinciper

1. Europeiska regionkommittén välkomnar kommissionens handlingsplan för integration av tredjelandsmedborgare ⁽¹⁾ mot bakgrund av den ständigt ökande mångfalden i samhället i EU och behovet av att integrera dessa människor fullt ut i vårt samhälle. Kommittén lyfter fram vikten av integration, en ömsesidig process som involverar såväl tredjelandsmedborgarna som värdsamhället.
2. Kommittén anser att integration ska ses som en dynamisk, interaktiv och tillfällig process som gör det möjligt för tredjelandsmedborgare att till fullo bli delaktiga i värdsamhället och sträva efter att klara sig själva, och som uppmuntrar interaktion med och deltagande i värdsamhället.
3. Kommittén betonar att integration är medlemsstaternas behörighet enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ⁽²⁾ och gör det möjligt att på EU-nivå fastställa åtgärder för att ge incitament och stöd till medlemsstaterna i syfte att främja integrationen av tredjelandsmedborgare som vistas lagligt på deras territorium, och att detta exkluderar all harmonisering av medlemsstaternas lagar och regler. Kommittén efterlyser fortsatta ansträngningar för att övervaka subsidiaritetsprincipen och erinrar om att medlemsstaternas åtgärder på detta område måste följa EU:s regelverk, inklusive EU:s gemensamma grundprinciper för en integrationspolitik för invandrare.
4. Kommittén påpekar att den egentliga integrationspolitiken genomförs på de politiska nivåer som ligger närmast medborgarna. Därför behövs i synnerhet en strategi för flernivåstyre där tonvikten särskilt ligger på de lokala och regionala myndigheterna, med tanke på att det främst är de som konfronteras med integrationens utmaningar och möjligheter.
5. Kommittén pekar i den politiska debatten på vikten av att använda korrekt terminologi när det gäller de olika kategorierna av nyanlända. Handlingsplanen avser enbart nyanlända (migranter, flyktingar och personer som åtnjuter subsidiärt skydd) som är medborgare i ett tredjeland och vistas lagligt i EU. Medborgare i EU-länder vars föräldrar eller far- eller morföräldrar härstammar från ett tredjeland samt unionsmedborgare som har utövat sin rätt till fri rörlighet och deras familjemedlemmar omfattas alltså inte av denna handlingsplan.
6. Kommittén understryker att integration som politiskt område inte kan stå för sig självt och per definition berör klassiska politikområden som utbildning, sysselsättning, välfärd, folkhälsa, bostäder osv., och att integrationspolitiken därför i idealfallet genomförs horisontellt med hänsyn till integrationens utmaningar och möjligheter på alla politikområden.
7. Kommittén betonar att integration är en dubbelriktad process som ska passa in i ett sammanhang med rättigheter och skyldigheter, och att detta gäller för såväl tredjelandsmedborgaren som värdsamhället, som båda måste ta sitt ansvar.

⁽¹⁾ COM(2016) 377 final.⁽²⁾ Artikel 79.4 i EUF-fördraget.

8. Kommittén betonar att integrationen i bästa fall är slutresultatet av asyl- och migrationspolitik och att handlingsplanen därför inte får betraktas isolerat från bl.a. förslagen från kommissionen om det gemensamma europeiska asylsystemet ⁽³⁾ och den nya partnerskapsramen med tredjeländer inom den europeiska migrationsagendan ⁽⁴⁾.

9. Med tanke på att sysselsättning i stor utsträckning bidrar till att tredjelandsmedborgare kan integreras i samhället kopplar kommittén samman blåkortet i kommissionens förslag om laglig migration med översynen av direktivet om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkompetent anställning ⁽⁵⁾.

Utmaningar och möjligheter i samband med integration

10. Europeiska regionkommittén delar kommissionens analys om att icke-integration av tredjelandsmedborgare skulle innebära en enorm förlust för såväl tredjelandsmedborgarna som för värdsamhället och att de samhälleliga och ekonomiska kostnaderna av att inte integrera tredjelandsmedborgare skulle kunna överstiga investeringarna i integrationspolitik och den potential dessa kan ha.

11. Kommittén är övertygad om att en bra integrationspolitik är en nödvändig förutsättning för att komma till rätta med att tredjelandsmedborgarna lyckas förhållandevis sämre sett till arbetsmarknaden, utbildning, inkomst, bostäder, hälsa, samhälleligt engagemang och social sammanhållning såsom framgår av OECD:s indikatorer ⁽⁶⁾.

12. Kommittén uppmanar i likhet med kommissionen till mer skräddarsydda åtgärder och är övertygad om att integrationspolitiken måste ta mer sikte på den stora mångfalden inom de olika grupperna av tredjelandsmedborgare och deras varierande behov. En bra integrationspolitik vilar alltså på skräddarsydda lösningar och utgår inte från att alla åtgärder passar alla lika bra. Hänsyn behöver tas till bland annat språkkunskaper, kulturell bakgrund, utbildningsnivå, väntad vistelsetid, invandringsskäl, kompetens, arbetslivserfarenhet, eventuella traumatiska upplevelser osv. Lokala och regionala myndigheter är väl lämpade för att kunna bemöta den stora mångfalden bland tredjelandsmedborgare och deras specifika behov, och kan erbjuda en arena för att utbyta kunskaper och erfarenheter på detta område. Inom ramen för detta hänvisar ReK till bra metoder där man arbetar utifrån ett individperspektiv med integrations- och medborgarskapskurser som anpassas efter tredjelandsmedborgarens behov.

13. Kommittén välkomnar att kommissionen och Europaparlamentet ⁽⁷⁾ är helt på det klara med att integrationspolitik i allmänhet och arbetsmarknadsintegration av flyktingar i synnerhet inte får bedrivas på bekostnad av politiska åtgärder som riktar sig till andra utsatta grupper i värdsamhället.

Att skapa ett sammanhållet samhälle

14. ReK betonar att vårt europeiska samhälle vilar på grundläggande normer och värderingar som demokrati, rättsstat, yttrandefrihet, religionsfrihet, jämställdhet mellan män och kvinnor, mänskliga rättigheter, solidaritet, tolerans osv. Kommittén välkomnar även att kopplingarna mellan integration och dessa normer och värderingar togs upp i dialogen om rättsstaten under rådets (allmänna frågor) sammanträde den 24 maj 2016 ⁽⁸⁾ och vill uppmana de kommande EU-ordförandeskapen (Malta och Estland) att fullfölja denna dialog i syfte att utveckla en djupare förståelse inom medlemsstaterna, EU-institutionerna, de lokala och regionala myndigheterna och det civila samhället om hur dessa normer och värderingar kan skyddas och ingå i integrationen.

15. Kommittén är övertygad om att integrationen bara kan lyckas om både tredjelandsmedborgarna och värdsamhället förstår och accepterar dessa europeiska normer och värderingar. Detta är i linje med tanken att integrationspolitik bör omfatta medborgarintegration och samhällsbyggande och att lämpliga verktyg för att skapa ömsesidig förståelse därför måste tas fram och främjas på olika nivåer med lämpligt stöd från EU:s sida, inklusive medborgarutbildning i form av såväl traditionella kurser som innovativa undervisningsformer.

⁽³⁾ COM(2016) 272 final, COM(2016) 270 final och COM(2016) 271 final.

⁽⁴⁾ COM(2016) 385 final.

⁽⁵⁾ COM(2016) 378 final.

⁽⁶⁾ Indikatorer på migranters integration (Indicators of immigrant integration) 2015, OECD (2015).

⁽⁷⁾ Flyktingintegration behövs omgående, men inte på bekostnad av sårbara grupper (Integration of refugees needed but not at expense of vulnerable groups), pressmeddelande från Europaparlamentet ref.: 20160530STO29645 (2016).

⁽⁸⁾ Ordförandeskapets icke-officiella dokument inför rådets (allmänna frågor) sammanträde den 24 maj 2016 – dialog om rättsstaten (13 maj 2016).

16. ReK framhåller behovet av att utveckla mekanismer som å ena sidan stärker solidariteten och samarbetet mellan EU:s samtliga regioner och å andra sidan stärker samarbetet mellan de olika myndigheterna och specialiserade aktörerna. Att öka medvetenheten hos medlemsstaternas regeringar, som är behöriga på asylområdet, är en central utmaning.

17. Kommittén hänvisar här till bra metoder för att integrera tredjelandsmedborgare i samhället genom kurser i samhällsorientering, så att de på ett interaktivt sätt kan bekanta sig med europeiska normer och värderingar och levnadssättet i värdlandet. Syftet är att hjälpa dem att skaffa sig de verktyg de behöver för att fullt ut delta i samhället.

18. Kommittén föreslår att man ska kartlägga initiativ i olika EU-medlemsstater där tredjelandsmedborgare ombeds underteckna en förklaring om engagemang och deltagande med bland annat grundläggande normer och värderingar, och ta reda på hur dessa initiativ påverkar samhället i fråga samt sprida resultaten och erfarenheterna från sådana ordningar så att de lokala och regionala myndigheterna kan dra nytta av dem. ReK betonar att inte bara tredjelandsmedborgarna utan också lokalbefolkningen aktivt bör engagera sig för dessa grundläggande normer och värderingar.

19. Kommittén upprepar att integration är en dubbelriktad process där även värdlandet har en uppgift att fylla. Värdsamhället måste låta tredjelandsmedborgare delta aktivt genom att undanröja hinder och ge dem tillträde till grundläggande tjänster. Det måste även organisera integrationsprocessen på ett sådant sätt att tredjelandsmedborgarna kan lära känna det samhälle de lever i. Särskilt när det gäller familjemigration kan värdsamhället spela en viktig roll i integrationsprocessen. I första hand handlar det om medlemsstaterna och de lokala eller regionala myndigheterna, men därutöver är icke-statliga organisationer, det civila samhället, den privata sektorn, religiösa gemenskaper eller etniska minoritetsgemenskaper i värdsamhället viktiga partner i integrationspolitiken.

20. Kommittén påpekar också att alla dessa olika aktörer har ett ansvar för att förbereda värdsamhället för tredjelandsmedborgarnas ankomst och stimulera acceptans, och betonar vikten av att värdsamhället informeras på ett korrekt sätt.

Politiska prioriteringar till stöd för integration

Åtgärder före avresan/ankomsten

21. Kommittén är övertygad om att integrationsprocessen bäst tar sin början – om så är möjligt – då tredjelandsmedborgaren ännu befinner sig i sitt ursprungsland.

22. Kommittén påpekar att kunskaper i värdlandets språk är oundgängliga för att man ska integreras väl och att det brukar ta tid att lära sig ett nytt språk. Redan i dag anordnar olika EU-medlemsstater språkundervisning eller språktest innan tredjelandsmedborgaren kommer till värdlandet. På så sätt befinner sig tredjelandsmedborgaren så kort tid som möjligt, eller inte alls, i värdlandet utan att kunna uttrycka sig på det lokala språket, något som underlättar interaktionen med det lokala värdsamhället. Detta får naturligtvis inte vara ett villkor för att bevilja skydd till flyktingar eller personer som åtnjuter subsidiärt skydd.

23. För att kunna tillämpa skraddarsydda lösningar påpekar kommittén att mottagningssamtal med tredjelandsmedborgaren är nödvändiga instrument för att få en bättre uppfattning om tredjelandsmedborgarens och värdsamhällets förväntningar. Dessa mottagningssamtal skulle om så är möjligt delvis kunna äga rum redan i ursprungslandet, så att tredjelandsmedborgaren så snart han eller hon befinner sig i värdsamhället helt och hållet kan koncentrera sig på själva integrationsprocessen.

24. Kommittén betonar vikten av åtföljande åtgärder inom ramen för rådgivning till värdsamhället inför tredjelandsmedborgarens ankomst, särskilt i samhällen där flyktingar vidarebosätter sig.

Utbildning

25. ReK välkomnar kommissionens fokus på utbildning som ett av de viktigaste politikområdena för en framgångsrik integrationspolitik och begär inom ramen för detta att man fortsatt slår vakt om subsidiaritetsprincipen.

26. Kommittén betonar att det är en prioritet att man lär sig värdsamhällets officiella språk för att tredjelandsmedborgarna och deras barn så snabbt som möjligt ska kunna interagera med värdsamhället för att tillgodogöra sig sina rättigheter och fullgöra sina skyldigheter. Det är viktigt att man även här anpassar utbildningen efter tredjelandsmedborgarens profil och särskilda behov.

27. Kommittén hänvisar till de bra metoder som finns i grundskolan och på gymnasiet för att ta emot och undervisa tredjelandsmedborgare med annat modersmål, där skolor kan skräddarsy undervisningen för tredjelandsmedborgare genom att placera dem i separata klasser, genom särskilt stöd i en vanlig klass eller i en blandform ⁽⁹⁾.

28. Kommittén hänvisar till de bra metoder som finns för att överbrygga språkliga barriärer, t.ex. översättare och kontakttolkar i undervisningen som hjälper lärare och stödpersonal så att tredjelandsmedborgare som ännu inte behärskar värdlandets språk ändå kan interagera med utbildningsanstalter där deras barn får undervisning.

29. Kommittén välkomnar förslaget från kommissionen om att vidare undersöka vilka möjligheter som finns för att få till stånd kurser i samhällsorientering på gymnasiet, eftersom det är viktigt att alla informeras om de lagar, normer och värderingar och den kultur som råder i värdsamhället, och föreslår att detta ska göras även inom vuxen- och yrkesutbildningen.

30. Kommittén efterlyser extra fokus på 16–18-åriga tredjelandsmedborgare som ofta är i slutet av den obligatoriska skolgången och i många fall ännu saknar de verktyg de behöver för att påbörja en yrkesutbildning eller högre studier eller lyckas på arbetsmarknaden.

Integration på arbetsmarknaden och tillgång till yrkesutbildning

31. ReK välkomnar att kommissionen omnämner arbetsmarknadsintegration som en prioritet när det gäller tredjelandsmedborgares möjlighet till etablering och delaktighet i samhället med tanke på att tredjelandsmedborgare, i synnerhet kvinnor, generellt har en lägre sysselsättningsgrad jämfört med inrikes födda ⁽¹⁰⁾.

32. Kommittén efterlyser system, möjligen via praktikplatslösningar, liksom rådgivning och juridiskt stöd, så att tredjelandsmedborgare kan komma ut på arbetsmarknaden så snabbt som möjligt. Det öppnar möjligheten att träna språket praktiskt genom kontakt med arbetskamrater och på så sätt skapa nätverk som kan leda till ett arbete och möjligheten till egen försörjning.

33. Vi välkomnar inom ramen för integration i utbildningsväsendet och på arbetsmarknaden åtgärder som ger tredjelandsmedborgare som inte längre är skolpliktiga en andra chans att förvärva en grundläggande yrkesutbildning och öka sin lämplighet för utbildning.

34. Kommittén är övertygad om att en riktad ekonomisk arbetsmigration kan bidra till att komma till rätta med problemen med en åldrande befolkning i arbetsför ålder, bristen på vissa typer av arbetskraft och trycket på våra socialförsäkringssystem, men betonar att mottagandet och den efterföljande integrationen av flyktingar samt principen om familjeåterförening i första hand ska ses som något som ligger i både värdsamhällets och migrantens intresse och som baseras på grundläggande rättigheter och internationella skyldigheter och inte felaktigt framställas som lösningen på våra arbetsmarknadsproblem.

35. Kommittén är medveten om behovet av att snabbt och korrekt kunna bedöma tredjelandsmedborgares akademiska och utbildningsmässiga kompetens och kvalifikationer med tanke på att det är en prioriterad åtgärd att låta tredjelandsmedborgare delta på arbetsmarknaden eller förbereda dem för den via yrkesutbildning. Därför gäller det att följa upp bland annat hur kommissionens förslag inom ramen för den nya kompetensagendan för Europa faller ut ⁽¹¹⁾.

⁽⁹⁾ <http://www.flanderstoday.eu/education/okan-schools-help-youngsters-feel-home-flanders>

⁽¹⁰⁾ Eurostat: Migrantintegration på arbetsmarknaden i EU (2016).

⁽¹¹⁾ COM(2016) 381 final.

36. Kommittén betonar i samband med översynen av blåkortsdirektivet ⁽¹²⁾ att det är helt nödvändigt för ekonomierna i EU att vi lockar till oss högkvalificerad arbetskraft för faktiska vakanser.

37. Kommittén välkomnar varmt det sociala trepartstoppmötet den 16 mars 2016 om flyktingkrisen, men efterlyser att även utbildningsvärlden får ett ord med i laget, med tanke på att den utgör en viktig partner som kan hjälpa debatten om (arbetsmarknads)integration framåt.

Tillgång till grundläggande tjänster

38. Kommittén understryker återigen att man tydligt måste skilja på (ekonomiska) migranter och flyktingar eller personer som åtnjuter subsidiärt skydd, särskilt i den politiska debatten om tillgången till grundläggande tjänster med tanke på att olika målgrupper kan ha olika behov, vilket gör att en helt annan ansats behövs. ReK betonar dock att behovet att möjliggöra en lyckad integration är något som berör alla tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i EU.

39. Kommittén betonar att det kommer an på medlemsstaterna att utforma sina socialförsäkringssystem och noterar att man i den politiska debatten i olika medlemsstater lyfter fram försäkringsprincipen och därmed väljer en stegvis uppbyggnad av vissa sociala rättigheter, även för tredjelandsmedborgare, på basis av inbetalda avgifter.

40. Kommittén efterlyser inom hälso- och sjukvården ett större fokus på psykvårdsaspekten, som framför allt kan vara relevant vid mottagning och integration av flyktingar som upplevt krig eller andra traumatiska händelser, särskilt barn och unga.

41. Kommittén är medveten om att medlemsstaterna har rätt att begära av migranter som inte har rätt till skydd enligt internationell rätt att dessa vid ankomsten till värdsamhället kan sörja för sitt eget uppehälle och alltså inte behöver göra anspråk på socialförsäkringssystemet.

42. Kommittén påpekar att man alltid bör lägga tillräcklig vikt vid subventionerade boenden, även om de boende, tredjelandsmedborgare såväl som andra, på sikt bör kunna klara sig själva så att de kan finna boende på den privata marknaden.

43. Kommittén välkomnar kommissionens ståndpunkt att ingen integrationspolitik får bedrivas på bekostnad av politik som riktar sig till andra utsatta grupper i värdsamhället.

Aktivt deltagande och social delaktighet

44. ReK välkomnar att kommissionen med detta kapitel i sin handlingsplan förordar ett aktivt medborgarskap där tredjelandsmedborgare inte är nyanlända för evigt, utan så snabbt som möjligt blir delaktiga i värdsamhället, oavsett nationalitet, och uppmuntrar därför inte bara till integrationspolitik, utan även till medborgarintegration och samhällsbyggande.

45. Kommittén delar kommissionens uppfattning att integration inte enbart handlar om att tala språket och hitta sysselsättning, utan även om att aktivt delta i samhället och det civila samhället. Bland annat därför är det så viktigt att integrationen av tredjelandsmedborgare inte bara är något som erbjuds eller pådyvlas dem på politisk väg, utan att det civila samhället också involveras.

46. Kommittén anser att förutom att formellt lära sig värdsamhällets officiella språk genom undervisning, så utgör interaktion med det civila samhället en nödvändig informell ram för tredjelandsmedborgaren, så att han eller hon kan använda och öva sig i de nya språken, och därigenom på ett mycket handfast sätt blir förtrogen med dem.

47. Kommittén är liksom kommissionen övertygad om att när tredjelandsmedborgare engagerar sig i det civila samhället stimuleras dialogen och den ömsesidiga förståelsen mellan tredjelandsmedborgaren och värdsamhället, ökar värdsamhällets acceptans och tvingas diskriminering och rasism tillbaka.

48. Kommittén stöder kommissionen i dess uppmaning till medlemsstaterna att se till att rätten till skydd mot diskriminering och rasism respekteras, och efterlyser en aktiv politik för lika möjligheter och icke-diskriminering för att stärka ett delat medborgarskap.

⁽¹²⁾ Se fotnot 5.

Politiska instrument till stöd för integration

Samordning av politiken

49. ReK välkomnar kommissionens ansträngningar att i samband med att man omvandlar dagens nätverk med nationella kontaktpunkter för integration till ett europeiskt integrationsnätverk satsa mer på spridning av bra metoder, särskilt i samarbetet med det civila samhället och lokala och regionala myndigheter.

50. Kommittén uppmanar kommissionen att se till att det europeiska integrationsnätverket blir en plattform för att uppmuntra till och stötta att man på statlig, regional och lokal nivå handlar på ett sätt som präglas av samarbete och delat ansvar vid utformningen av integrationspolitik samt vid samordningen och behörighetsfördelningen ⁽¹³⁾.

Finansiering

51. Utan att förneka att det hör till medlemsstaternas egna befogenheter beklagar ReK att medlemsstaterna inom ramen för den fleråriga budgetramen 2014–2020 har anslagit mindre medel till integration via sina nationella program för Asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif) trots att behoven på senare tid har ökat, inte minst mot bakgrund av den pågående migrations- och asylkrisen och humanitära krisen.

52. Kommittén gläder sig åt att kommissionen i budgetförslaget för 2017 strävar efter att öka EU:s ekonomiska stöd via Amif till medlemsstaterna när det gäller integrationspolitiken.

53. Kommittén är övertygad om att man måste kunna hitta synergier mellan de olika EU-fonder som kan stödja integrationspolitiken. I första hand handlar det förstås om Amif, men också inom ramen för Fonden för inre säkerhet, Europeiska socialfonden (ESF), Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) och fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (Fead) måste det vara möjligt att inrymma särskilda integrationsprojekt ⁽¹⁴⁾.

54. ReK uppmanar kommissionen att överväga att inrätta ett särskilt tematiskt mål för integration inom sammanhållningspolitiken efter 2020 för att säkerställa en mer effektiv och målinriktad koncentration av resurser från ESI-fonderna till integrationsprojekt. När det gäller programperioden 2014–2020 bör förvaltningsmyndigheterna ges ytterligare riktlinjer som är så tydliga och detaljerade som möjligt om integrationsåtgärder som berättigar till finansiering från ESI-fonderna.

55. Kommittén uppmanar till att man gör det så enkelt som möjligt för medlemsstater, lokala och regionala myndigheter och det civila samhället att lämna in förslag till nationella program inom ramen för de olika fonderna, och välkomnar därför bland annat förslaget från kommissionen om att i större utsträckning använda sig av partnerskapsmekanismerna.

56. Kommittén efterlyser en bredare och mer målinriktad användning av Interreg till stöd för integrationsprojekt, bland annat genom en förändring av reglerna och prioriteringarna i de relevanta operativa programmen. Kommittén betonar den centrala roll som europeiskt territoriellt samarbete kan spela i fråga om att förbättra integrationspolitiken, särskilt på lokal nivå, genom att främja synergier och utbytet av god praxis.

57. Kommittén ber kommissionen att minska den alltför tungrodda administrationen och byråkratin i samband med kontrollmekanismerna i de olika EU-fonder som används för integrationsprojekt så att medlemsstaternas och de lokala och regionala myndigheternas energi kan satsas på integrationspolitiken ute på fältet, utan att för den skull göra avkall på den motiverat stränga kontroll som ska se till att offentliga medel används på ett ändamålsenligt sätt.

58. Kommittén ber kommissionen att låta den skräddarsydda strategi som integrationspolitiken kräver även få inflytande på kontrollmekanismerna i de olika EU-fonder som används för integrationsprojekt, utan att för den skull göra avkall på den motiverat stränga kontroll som ska se till att offentliga medel används på ett ändamålsenligt sätt.

⁽¹³⁾ Artikel 79.4 i EUF-fördraget.

⁽¹⁴⁾ "Synergies between the Asylum Migration and Integration Fund (AMIF) and other EU funding instruments in relation to reception and integration of asylum seekers and other migrants", Europeiska kommissionen, 2015.

De lokala och regionala myndigheternas roll

59. ReK påpekar återigen att den egentliga integrationspolitiken främst genomförs på lokal och regional nivå, och att det är där man konfronteras mest direkt med integrationens utmaningar och möjligheter.

60. Kommittén ber därför kommissionen att ta hänsyn till de lokala och regionala myndigheternas specifika behov och även involvera och stötta dem mer än tidigare i den integrationspolitik som utarbetas, förs eller uppmuntras på EU-nivå.

61. ReK uppmanar kommissionen att uppmuntra och ekonomiskt stödja medlemsstaterna och regionerna under genomförandet av insatser till förmån för integration, särskilt beträffande utbildning, yrkesutbildning och inträde på arbets- och bostadsmarknaden, och att uppmuntra utbyte av god praxis från regioner som redan har genomfört integrationsåtgärder, såsom decentraliserat mottagande.

62. Kommittén önskar att kommissionen i samband med detta betraktar Europeiska regionkommittén, i egenskap av rådgivande EU-organ bestående av företrädare för europeiska regionala och lokala myndigheter, som en prioriterad partner, men även uppmuntrar till andra former av samarbete med lokala och regionala myndigheter, deras sammanslutningar och andra partnerskap, nätverk och plattformar (t.ex. församlingen för lokala och regionala myndigheter i EU och Medelhavsområdet, konferensen för regionala och lokala myndigheter i länderna inom det östliga partnerskapet, gemensamma rådgivande kommittéer, arbetsgrupper, konferensen för perifera kustregioner i Europa, Rådet för kommuner och regioner i Europa osv.) för att få in så mycket synpunkter som möjligt från lokala och regionala myndigheter.

63. Kommittén uppmanar kommissionen att involvera ReK aktivt i sitt arbete för att stödja och sprida bra metoder till lokala och regionala myndigheter, rent specifikt på integrationspolitikens område, före avresa eller ankomst, och integrationspolitik när det gäller utbildning, arbetsmarknad och yrkesutbildning, tillgång till grundläggande tjänster, aktivt deltagande och social delaktighet. Kommittén hänvisar i samband med detta bland annat till den jämförande studie om integrationspolitik som gjorts för Europeiska regionkommitténs räkning ⁽¹⁵⁾.

64. ReK uppmanar kommissionen att göra fortsatta framsteg i frågan om ensamkommande barn i migrationsprocessen, vars förvaltning är en befogenhet för vissa regioner, och uppmanar också kommissionen att uppmuntra medlemsstaterna att fördela bördor och ansvar mellan europeisk, nationell och regional nivå. Vi ser därför fram emot kommissionens nya heltäckande strategi, som ska genomföras som uppföljning till handlingsplanen för ensamkommande barn (2010–2014), så att man tar hänsyn till situationen för försvunna och ensamkommande barn.

65. Kommittén välkomnar kommissionens specifika hänvisning till Share-nätverket med dess "Share City Curriculum"-projekt ⁽¹⁶⁾, där lokala och regionala myndigheter får tillgång till en verktygslåda som hjälper dem vid integrationsåtgärder som riktar sig till värdssamhället inom ramen för flyktingars vidarebosättning.

66. Kommittén uppmanar kommissionen att involvera ReK aktivt i det nya europeiska integrationsnätverket, europeiska migrationsforumet och partnerskapet för integration av tredjelandsmedborgare inom ramen för EU-agendan för städer ⁽¹⁷⁾ samt i utvärderingen och den vidare uppföljningen av de så kallade integrationsindikatorerna.

Brussel den 8 december 2016.

Markku MARKKULA

Europeiska regionkommitténs
ordförande

⁽¹⁵⁾ Regulatory Framework on Employment and Funding for Migration and Integration Policies in the EU ("Regelverk om sysselsättning och finansiering för migrations- och integrationspolitik i EU"), Europeiska unionen, 2016.

⁽¹⁶⁾ <http://resettlement.eu/sites/icmc.ttp.eu/files/Introduction%20City%20Curriculum.pdf>

⁽¹⁷⁾ <http://urbanagendaforthe.eu/partnerships/inclusion-of-migrants-and-refugees/>

III

(Förberedande akter)

REGIONKOMMITTÉN

120:E PLENARSESSIONEN DEN 7–8 DECEMBER 2016

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Efsi 2.0

(2017/C 185/09)

Huvudföredragande: Wim VAN DE DONK (NL–EPP), provinsguvernör, Noord-Brabant**Referensdokument:** Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningarna (EU) nr 1316/2013 och (EU) nr 2015/1017 vad gäller förlängningen av löptiden för Europeiska fonden för strategiska investeringar liksom införandet av tekniska förstärkningar av den fonden och Europeiska centrumet för investeringsrådgivning

COM(2016) 597 final

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

COM(2016) 597 final

Nya beaktandedelen före skäl 1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<i>med beaktande av en utvärdering från Europeiska kommissionen av användningen av EU-garantin och Efsi-garantifondens funktionssätt inom ramen för lagstiftningsförslaget om en förlängning av Efsi,</i> <i>med beaktande av Europeiska investeringsbankens (EIB) första rapport om "Evaluation of the functioning of the European Fund for Strategic Investments", som offentliggjordes den 6 oktober 2016,</i> <i>med beaktande av en oberoende extern utvärdering av tillämpningen av Efsi-förordningen i enlighet med artikel 18.6 i förordning (EU) 2015/1017,</i> <i>med beaktande av Europeiska revisionsrättens yttrande nr 2/2016 om "EFSI: an early proposal to extend and expand", som offentliggjordes den 11 november 2016,</i>

Motivering

Hänvisningar behövs till det utvärderingsarbete som utförs av EU-institutionerna och den oberoende utvärderingen av tillämpningen av förordning (EU) 2015/1017.

[Dessa nya beaktandedel ska läggas till efter ”med beaktande av ReK:s yttrande”]

Ändringsrekommendation 2

COM(2016) 597 final

Nytt skäl efter skäl 4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<i>I artikel 18.6 och 18.7 i Efsi-förordningen föreskrivs det att ett förslag om ändring av Efsi-förordningen ska läggas fram senast den 5 juli 2018 och att ett sådant förslag bör stödjas av en oberoende utvärdering av huruvida Efsi ”uppfyller sina mål och [...] bibehållandet av en särskild ordning som stöder investeringar är befogad”. Denna oberoende utvärdering av tillämpningen av Efsi-förordningen som utförts av externa experter offentliggjordes först efter det att kommissionen lagt fram sitt förslag om en förlängning av Efsi.</i>

Ändringsrekommendation 3

COM(2016) 597 final

Skäl 8

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Den utvidgade Efsi bör ta itu med återstående marknadsmisslyckanden och suboptimala investeringssituationer och fortsatt mobilisera finansiering från den privata sektorn för investeringar som är avgörande för Europas framtida jobbskapande – inbegripet för ungdomar – tillväxt och konkurrenskraft, med stärkt additionalitet. Detta omfattar investeringar på områden som energi, miljö- och klimattåtgärder, socialt kapital och humankapital samt relaterad infrastruktur, hälso- och sjukvård, forskning och innovation, gränsöverskridande och hållbara transporter, liksom den digitala omvandlingen. Särskilt de transaktioner med stöd av Efsi som bidrar till att uppnå unionens ambitiösa mål som fastställdes vid klimatkonferensen i Paris (COP21) bör stärkas. Inriktningen på prioriterade projekt gällande sammankoppling av energinät och energieffektivitet bör ökas. Dessutom bör Efsi-stöd till motorvägar undvikas, såvida det inte är nödvändigt för att stödja privata investeringar i transport i sammanhållningsländer eller i gränsöverskridande transportprojekt som omfattar åtminstone ett sammanhållningsland. För tydlighetens skull, och trots att de redan är stödberättigande, bör det uttryckligen fastställas att projekt på områdena jordbruk, fiske och vattenbruk ligger inom ramen för Efsistödets allmänna mål.	Den utvidgade Efsi bör ta itu med återstående marknadsmisslyckanden och suboptimala investeringssituationer och fortsatt mobilisera finansiering från den privata sektorn för investeringar som är avgörande för Europas framtida jobbskapande – inbegripet för ungdomar – tillväxt och konkurrenskraft, med stärkt additionalitet. Detta omfattar investeringar på områden som energi, miljö- och klimattåtgärder, socialt kapital och humankapital samt relaterad infrastruktur, hälso- och sjukvård, forskning och innovation, gränsöverskridande och hållbara transporter, liksom den digitala omvandlingen. Särskilt de transaktioner med stöd av Efsi som bidrar till att uppnå unionens ambitiösa mål som fastställdes vid klimatkonferensen i Paris (COP21) samt de åtgärder för genomförande som beslutades vid COP 22 bör stärkas och Efsi-finansierade projekt måste vara katastroftåliga. Inriktningen på prioriterade projekt gällande sammankoppling av energinät och energieffektivitet bör ökas. Dessutom bör Efsi-stöd till koldioxid-intensiva transportprojekt och fossil energi undvikas, såvida det inte är nödvändigt för att stödja investeringar i transport i sammanhållningsländer eller i gränsöverskridande transportprojekt. För tydlighetens skull, och trots att de redan är stödberättigande, bör det uttryckligen fastställas att projekt på områdena jordbruk, fiske och vattenbruk ligger inom ramen för Efsistödets allmänna mål.

Motivering

Transportprojekt är avgörande för att locka privata investeringar och bör inte begränsas endast till sammanhållningsländerna. Dessutom bör Efsi-förordningen beakta resultaten från den klimatkonferens som nyligen hölls i Marrakech (COP 22).

Ändringsrekommendation 4

COM(2016) 597 final

Skäl 11

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
För att stärka utnyttjandet av Efsi i mindre utvecklade och övergångsregioner bör ramen för de mål som kan godkännas för Efsistöd utvidgas.	I Europeiska investeringsbankens första rapport "Evaluation of the functioning of the European Fund for Strategic Investments", som offentliggjordes den 6 oktober 2016, betonas behovet av att komma till rätta med Efsistödets geografiska obalans genom åtgärder såsom att utvidga ramen för de mål som kan godkännas för Efsistöd och stärka rollen för Europeiska centrumet för investeringsrådgivning.

Ändringsrekommendation 5

COM(2016) 597 final

Skäl 14

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
För att delvis finansiera bidraget från unionens allmänna budget till EU:s garantifond för de ytterligare investeringar som ska genomföras bör en överföring göras från tillgängliga medel i Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE) som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 ⁽¹⁾. Dessutom bör anslag på 1 145 797 000 EUR överföras från FSE:s finansieringsinstrument till dess bidragsdel i syfte att underlätta blandning med Efsi eller med andra relevanta finansieringsinstrument, särskilt de som är inriktade på energieffektivitet.	
⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa, om ändring av förordning (EU) nr 913/2010 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 680/2007 och (EG) nr 67/2010, EUT L 348, 20.12.2013, s. 129.	

Ändringsrekommendation 6

COM(2016) 597 final

Skäl 15

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
På grundval av den erfarenhet som samlats in från de investeringar som erhåller stöd från Efsi bör målbeloppet för garantifonden fastställas till 35 % av EU:s samlade garantiskyldigheter för att säkerställa en tillräcklig skyddsnivå.	På grundval av den erfarenhet som samlats in från de investeringar som erhåller stöd från Efsi bör målbeloppet för garantifonden fastställas till 33 % av EU:s samlade garantiskyldigheter för att säkerställa en tillräcklig skyddsnivå.

Ändringsrekommendation 7

COM(2016) 597 final

Artikel 1

Ny punkt efter punkt 1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	(2) I artikel 5.1 ska andra stycket ersättas med följande: <i>”EIB:s särskilda verksamhet, enligt definitionen i artikel 16 i EIB-stadgan och EIB:s riktlinjer för kreditrisker, som stöds av Efsi ska också anses åstadkomma additionalitet under förutsättning att det är offentligt dokumenterat att de åtgärda marknadsmisslyckanden eller suboptimala investeringssituationer och inte kunde ha genomförts utan Efsistöd under samma period av EIB eller EIF eller genom unionens befintliga finansieringsinstrument.”</i>

Motivering

En transaktions högre riskprofil är inte det enda kriteriet för additionalitet. Dessutom bör krav ställas på särskild EIB-verksamhet som stöds av Efsi beträffande öppenhet och dokumentation.

Ändringsrekommendation 8

COM(2016) 597 final

Artikel 1

Ändra punkt 2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
I artikel 5.1 ska tredje stycket ersättas med följande: ”För att bättre åtgärda marknadsmisslyckanden eller suboptimala investeringssituationer ska EIB:s särskilda verksamheter med Efsistöd vanligen bestå av efterställda lån, deltagande i riskdelningsinstrument, gränsöverskridande element, exponering mot specifika risker eller övriga identifierbara aspekter som beskrivs närmare i bilaga II. <i>EIB-projekt med lägre risk än den minimirisk som gäller för EIB:s särskilda verksamhet kan även stödjas av Efsi om ett utnyttjande av EU-garantin krävs för att trygga additionalitet, enligt definitionen i första stycket i denna punkt.</i> <i>Projekt med Efsistöd som avser fysisk infrastruktur som sammanlänkar två eller flera medlemsstater, eller utvidgning av fysisk infrastruktur eller tjänster kopplade till fysisk infrastruktur från en medlemsstat till en eller flera andra medlemsstater, ska också anses tillhandahålla additionalitet.”</i>	I artikel 5.1 ska tredje stycket ersättas med följande: ”För att bättre åtgärda marknadsmisslyckanden eller suboptimala investeringssituationer samt politikermislyckanden (t.ex. suboptimala investeringssituationer på grund av hinder som beror på nationella gränser/bestämmelser) ska EIB:s särskilda verksamheter med Efsistöd vanligen bestå av efterställda lån, deltagande i riskdelningsinstrument, gränsöverskridande element, exponering mot specifika risker eller övriga identifierbara aspekter som beskrivs närmare i bilaga II. <i>Gränsöverskridande samarbetsprojekt och projekt för interregionalt samarbete, särskilt mellan funktionella regioner, ska också anses tillhandahålla additionalitet.”</i>

Motivering

Gränsöverskridande och interregionala samarbetsprojekt bör tack vare sitt höga mervärde och oberoende av sina kännetecken automatiskt anses tillhandahålla additionalitet. Under det första verksamhetsåret finansierades inga gränsöverskridande projekt genom Efsi. Vikten av funktionella regioner är uppenbar.

Ändringsrekommendation 9

COM(2016) 597 final

Artikel 1

Ändra punkt 4 d

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
I punkt 12 ska andra meningen i andra stycket ersättas med följande: ”Beslut om beviljande av EU-garantin ska vara tillgängliga för allmänheten och omfatta en motivering av beslutet, med särskild fokus på efterlevnad av additionalitetskriteriet. Offentliggörandet ska inte innehålla kommersiellt känslig information. För att nå sitt beslut ska investeringskommittén stödja sig på den dokumentation som tillhandahålls av EIB.”	I punkt 12 ska andra meningen i andra stycket ersättas med följande: ”Beslut om beviljande av EU-garantin ska vara tillgängliga för allmänheten och omfatta en motivering av beslutet, med särskild fokus på efterlevnad av additionalitetskriteriet. Resultattavlan över indikatorer, som används för att bedöma transaktioner, ska offentliggöras så snart en transaktion som omfattas av EU-garantin har under-tecknats, med undantag för kommersiellt känslig information. För att nå sitt beslut ska investeringskommittén stödja sig på den dokumentation som tillhandahålls av EIB.”

Motivering

Ändringsrekommendationen ligger i linje med skäl 18 i lagstiftningsförslaget.

Ändringsrekommendation 10

COM(2016) 597 final

Artikel 1

Punkt 5 b

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till: ”EIB ska ha som mål att minst 40 % av Efsis finansiering i delen för infrastruktur och innovation stödjer projekt med komponenter som bidrar till klimatåtgärder, i enlighet med COP21:s åtaganden. Styrelsen ska tillhandahålla detaljerad vägledning i detta syfte.”	b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till: ”EIB ska ha som mål att minst 40 % av Efsis finansiering i delen för infrastruktur och innovation stödjer projekt med komponenter som bidrar till klimatåtgärder, i enlighet med COP21:s åtaganden, och all finansierad infrastruktur ska även vara katastroftålig. Styrelsen ska tillhandahålla detaljerad vägledning i detta syfte.”

Ändringsrekommendation 11

COM(2016) 597 final

Artikel 1

Ändra punkt 8 a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Punkt 5 ska ersättas med följande: "5. Den finansiering av garantifonden som avses i punkt 2 ska användas för att uppnå en lämplig nivå (nedan kallat målbeloppet) som avspeglar EU:s totala garantiförpliktelser. Målbeloppet ska fastställas till 35 % av de totala EU-garantiförpliktelserna.",	Punkt 5 ska ersättas med följande: "5. Den finansiering av garantifonden som avses i punkt 2 ska användas för att uppnå en lämplig nivå (nedan kallat målbeloppet) som avspeglar EU:s totala garantiförpliktelser. Målbeloppet ska fastställas till 33 % av de totala EU-garantiförpliktelserna.",

Motivering

ReK beklagar motsägelsen mellan den förstärkning av FSE-Transport som föreslås i det åtföljande dokumentet till halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen och den minskning med 500 miljoner euro i budgeten för Fonden för ett sammanlänkat Europa som föreslås i detta lagstiftningsförslag. Denna minskning av outnyttjade finansiella medel för finansieringsinstrument inom FSE visar tydligt att FSE-projekt trängs undan av Efsi-finansierade projekt. ReK motsätter sig denna minskning och föreslår att målbeloppet ska sänkas från 35 % till 33 % för att undanröja behovet av att minska anslaget till FSE med 500 miljoner euro.

Ändringsrekommendation 12

COM(2016) 597 final

Artikel 1

Ändra punkt 9 b

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Punkt 2 ska ändras på följande sätt: i) Led c ska ersättas med följande: "c) fungera som en hävstång för lokala kunskaper för att underlätta stöd från Efsi i hela unionen och där så är möjligt bidra till målet om den sektorsvisa och geografiska diversifiering av Efsi som avses i avsnitt 8 i bilaga II genom att stödja EIB för att initiera transaktioner", ii) Led e ska ersättas med följande: "e) Tillhandahålla förekommande stöd till inrättandet av investeringsplattformar",	Punkt 2 ska ändras på följande sätt: i) Led c ska ersättas med följande: "c) fungera som en hävstång för regionala och lokala kunskaper för att underlätta stöd från Efsi i hela unionen och där så är möjligt bidra till målet om den sektorsvisa och geografiska diversifiering av Efsi som avses i avsnitt 8 i bilaga II genom att stödja EIB för att initiera transaktioner", ii) Led e ska ersättas med följande: "e) Tillhandahålla förekommande stöd till inrättandet av investeringsplattformar",

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
iii) Följande ska läggas till som led f: "f) ge råd om kombination av andra källor till unionsfinansiering (till exempel de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna), Horisont 2020 och Fonden för ett sammanlänkat Europa) med stöd av Efsi.",	iii) Följande ska läggas till som led f: "f) ge råd om kombination av andra källor till unionsfinansiering (till exempel de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna), Horisont 2020 och Fonden för ett sammanlänkat Europa) med stöd av Efsi för att möjliggöra största möjliga integration av och synergier mellan investeringarna med sikte på enhetlig programplanering av insatserna inom sammanhållningspolitiken.",

Motivering

Genom ändringsrekommendationen efterlyses större delaktighet för de lokala och regionala myndigheterna i EIAH:s rådgivningstjänster. Både regionala och lokala kunskaper bör beaktas. Den sektoriella och geografiska diversifieringen bör beaktas av styrelsen snarare än EIAH såsom anges i avsnitt 8 i bilaga II.

Ändringsrekommendation 13

COM(2016) 597 final

Artikel 1

Ändra punkt 9 c

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Punkt 5 ska ersättas med följande: "5. För att uppnå det mål som avses i punkt 1 och för att underlätta rådgivande stöd på lokal nivå ska EIAH använda expertis från EIB, kommissionen, nationella utvecklingsbanker eller -institutioner och förvaltningsmyndigheterna för de europeiska struktur- och investeringsfonderna.",	Punkt 5 ska ersättas med följande: "5. För att uppnå det mål som avses i punkt 1 och för att underlätta rådgivande stöd på regional och lokal nivå ska EIAH använda expertis från EIB, kommissionen, nationella utvecklingsbanker eller -institutioner och förvaltningsmyndigheterna för de europeiska struktur- och investeringsfonderna.",

Motivering

Både regionala och lokala kunskaper bör beaktas.

Ändringsrekommendation 14

COM(2016) 597 final

Artikel 1

Ny punkt efter punkt 9 d

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	(10) I artikel 16 ska punkt 2 ersättas med följande: "2. EIB ska, vid behov i samarbete med EIF, överlämna en årsrapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska regionkommittén om EIB:s finansierings- och investeringstransaktioner som omfattas av denna förordning. Rapporten ska offentliggöras och ska innehålla följande:"

Motivering

Genom ändringsrekommendationen efterlyses större delaktighet för ReK i övervakningen av Efsi.

Ändringsrekommendation 15

COM(2016) 597 final

Artikel 1

Ny punkt efter punkt 9 d

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<i>I artikel 16 ska följande punkt läggas till efter punkt 6:</i> <i>”7. EIB ska i rapporteringssyfte utveckla en uppsättning resultatindikatorer för varje transaktion för att tillhandahålla en tillförlitlig grund för analysen av EU-finansieringens mervärde. En sådan metod ska godkännas av styrelsen.”</i>

Motivering

En uppsättning indikatorer bör utvecklas så att olika uppsättningar instrument kan jämföras, under första fasen mellan ESI-fonderna och Efsi.

Ändringsrekommendation 16

COM(2016) 597 final

Artikel 1

Ändra punkt 10 a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
a) Punkt 6 ska ersättas med följande: ”6. Senast den 30 juni 2018 respektive den 30 juni 2020 ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en oberoende utvärdering av tillämpningen av denna förordning.”	a) Punkt 6 ska ersättas med följande: ”6. Senast den 30 juni 2018 respektive den 30 juni 2020 ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet, Europeiska centralbanken, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Europeiska regionkommittén och Europeiska investeringsbanken med en oberoende utvärdering av tillämpningen av denna förordning.”

Motivering

Syftet med ändringsrekommendationen är att se till att informationen överlämnas till samma institutioner som de som berörs av meddelandet om ”Andra etappen av Europeiska fonden för strategiska investeringar” av den 14 september 2016.

Ändringsrekommendation 17

COM(2016) 597 final

Artikel 1

Ny punkt efter punkt 14

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	(15) Artikel 16.2 f ska ersättas med följande: <i>"En beskrivning av de projekt där stödet från andra källor till unionsfinansiering (t.ex. ESI-fonderna, Horisont 2020 och FSE) kombineras med Efsistöd, samt det totala bidragsbeloppet från respektive källa."</i>

Motivering

Genom att artikel 16.2 f i förordningen ersätts kommer texten att stämma överens med den ändring av artikel 14.2 i den nuvarande förordningen som kommissionen föreslår.

Ändringsrekommendation 18

COM(2016) 597 final

Artikel 2

Stryk artikel 2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Förordning (EU) nr 1316/2013 ska ändras på följande sätt: 1) I artikel 5 ska punkt 1 ersättas med följande: "1. Finansieringsramen för genomförandet av FSE för perioden 2014–2020 fastställs till 29 992 259 000 EUR i löpande priser. Detta belopp ska fördelas enligt följande: a) Transportsektorn: 23 550 582 000 EUR, varav 11 305 500 000 EUR ska överföras från Sammanhållningsfonden för användning i enlighet med den här förordningen uteslutande i de medlemsstater som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden. b) Telekommunikationssektorn: 1 091 602 000 EUR, c) Energisektorn: 5 005 075 000 EUR. Dessa belopp ska inte påverka tillämpningen av den flexibilitetsmekanism som föreskrivs i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 (*). (*) Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).".	

Motivering

Se ändringsrekommendation 5: Det finns inget behov av att minska anslaget till FSE.

Ändringsrekommendation 19

Bilaga 1 till COM(2016) 597 final

Ny punkt före punkt 1 a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	a) I led a ska femte strecksatsen ersättas med följande: <i>”enheter inom den offentliga sektorn (territoriella eller andra, men som utesluter transaktioner med sådana enheter som ger upphov till en direkt medlemsstatsrisk) och enheter som kan likställas med enheter inom den offentliga sektorn. En europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) som bildats i enlighet med förordning (EG) nr 1082/2006 om EGTS (*) ska anses vara en enhet som inte ger upphov till en direkt medlemsstatsrisk.</i> (*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS), EUT L 210, 31.7.2006, s. 19–24.”

Motivering

EGTS utför åtgärder eller genomför territoriellt samarbete, med eller utan EU-finansiering. Med tanke på att medlemmarna i en EGTS kan vara nationella, regionala och lokala myndigheter eller sammanslutningar av sådana myndigheter är dock dess tillgång till EIB:s finansieringsinstrument begränsad. De bör därför inte anses ha någon koppling till en direkt medlemsstatsrisk.

Ändringsrekommendation 20

Bilaga 1 till COM(2016) 597 final

Ändra punkt 1 a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
I led b ska ett andra stycke föras in: ”Efsistöd till motorvägar ska undvikas, såvida det inte krävs för att stödja privata investeringar i transporter i sammanhållningsländer eller i gränsöverskridande transportprojekt som rör minst ett sammanhållningsland.”	I led b ska ett andra stycke föras in: ”Efsistöd till motorvägar ska undvikas, såvida det inte krävs för att stödja privata investeringar i transporter i sammanhållningsländer eller i gränsöverskridande transportprojekt.”

Motivering

Gränsöverskridande transportprojekt som sådana bör anses medföra additionalitet och bör därför inte begränsas till deltagande av minst ett sammanhållningsland.

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. De lokala och regionala myndigheterna har en central roll att spela när det gäller att identifiera, planera och stödja ytterligare investeringar som kommer att främja innovation, tillväxt och sysselsättning inom deras territorier.
2. Kommittén erkänner att Efsi är en viktig del av investeringsplanen för Europa och välkomnar därför principen om dess föreslagna utvidgning i fråga om både löptid och finansiell kapacitet. ReK anser också att för att göra Efsi till en större framgång bör synergieffekterna med den europeiska sammanhållningspolitiken genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna) förtydligas och stärkas ytterligare. Efsi och ESI-fonderna bör inte konkurrera om medel från EU:s budget eller när det gäller tillämpliga redovisningsregler för nationell medfinansiering.
3. Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) har varit verksam i ett år och även om den levererar resultat i fråga om antalet och beloppen på de godkända projekten har den geografiska fördelningen varit ojämn.
4. Europeiska regionkommittén välkomnar detta tillfälle att lägga fram rekommendationer till lagstiftningsändringar och politiska rekommendationer på grundval av kommunernas och regionernas inledande erfarenhet av Efsi och på så sätt följa upp det första ReK-uttrandet om Efsi, som utarbetades av huvudföredraganden Claude Gewerc i april 2015.
5. ReK påminner om att det i artikel 18.6 och 18.7 i Efsi-förordningen föreskrivs att ett förslag om ändring av Efsi-förordningen ska läggas fram senast den 5 juli 2018 och att ett sådant förslag bör stödjas av en oberoende utvärdering av huruvida Efsi uppfyller sina mål och bibehållandet av en särskild ordning som stöder investeringar är befogad. Denna oberoende utvärdering av tillämpningen av förordning (EU) 2015/1017, som utförts av externa experter, pågick fortfarande när kommissionen offentliggjorde sitt förslag att förlänga Efsi och presenterades först den 14 november 2016. ReK konstaterar dessutom att kommissionen kommenterade alla tre utvärderingar i sitt meddelande av den 29 november 2016, där kommissionen instämmer i att Efsi och Europeiska centrumet för investeringsrådgivning har varit en framgång. Vi finner det emellertid beklagligt att förslaget varken åtföljdes av en konsekvensbedömning, vilket krävs enligt agendan för bättre lagstiftning (COM(2015) 215, 19 maj 2015), eller av förhandsutvärderingar för finansiella program, vilket krävs enligt artiklarna 30 och 140 i budgetförordningen.
6. Med tanke på revisionsrättens yttrande "EFSI: an early proposal to extend and expand", särskilt synpunkterna i punkterna 61 och 62, instämmer ReK i man bör klargöra tillämpningen av bestämmelserna om statligt stöd för projekt där finansiering från Efsi kombineras med finansiering från strukturfonderna, och anser för konsekvensens skull att även den sistnämnda finansieringen bör undantas från bestämmelserna om statligt stöd.
7. Kommittén noterar det ömsesidiga beroendet mellan förslaget och halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen samt behovet av att göra finansiella resurser tillgängliga inom ramen för halvtidsöversynen utan att äventyra befintliga finansieringsprogram såsom Horisont 2020 och Fonden för ett sammanlänkat Europa. Vi motsätter oss därför en omfördelning av budgetmedel från Fonden för ett sammanlänkat Europa.
8. Kommittén noterar att en förlängning av Efsi inte bör utformas för att på lång sikt ersätta befintliga europeiska subventioner.
9. Kommittén gläder sig åt att en större del av Efsi kommer att inriktas på att öka små och medelstora företags tillgång till finansiering, och påpekar att lokala småskaliga projekt också kan dra nytta av Efsi. I detta avseende är det mycket viktigt med tekniskt stöd och rådgivning till de lokala myndigheterna.
10. ReK gläder sig åt att kriterierna för stödberättigande för projekt som rör klimatåtgärder (COP21), jordbruk, fiske och vattenbruk har förstärkts och förtydligats.
11. Kommittén råder EIB att använda sig av förordningen om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts) ⁽¹⁾ vid rapporteringen om regioner. Dessutom rekommenderar ReK starkt att rapporteringen om centrala resultatindikatorer (KPI) och centrala övervakningsindikatorer (KMI) ska delas upp efter stödmottagare och efter region på Nuts II-nivå.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts), (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).

12. ReK välkomnar förslaget om att öka insynen i urvalet av transaktioner genom att offentliggöra icke-konfidentiella uppgifter om undertecknade transaktioner genom resultattavlan över indikatorer, och denna åtgärd bör avse såväl avsnittet om infrastruktur och innovation som det om små och medelstora företag. ReK uppmanar dessutom den investeringskommitté som ansvarar för urvalet av projekt att konsultera med lokala och regionala myndigheter om projekt som är relevanta för deras befogenheter.
13. Europeiska regionkommittén bör göras mer delaktig i rapporterings- och övervakningsprocesserna så att kommittén kan ge sina synpunkter på och sin bedömning av Efsis transaktioner, ELAH:s verksamhet och samarbetet med lokala och regionala myndigheter.
14. Efsi bör betraktas som ett instrument för att åtgärda marknadsmisslyckanden och politikermislyckanden (t.ex. suboptimala investeringssituationer på grund av hinder som beror på nationella gränser/bestämmelser). Efsi bör inte ses som ett instrument för att finansiera ogenomförbara projekt.
15. Kommittén noterar problemen beträffande definitionen av additionalitet, och föreslår att definitionen ska förtydligas och att tanken på en transaktions höga riskprofil som ett additionalitetskriterium ska förfinas.
16. ReK tar del av revisionsrättens rapport där det står att Efsi-projektens additionalitet måste säkerställas, och påpekar därför att Efsis syfte bör vara att stödja investeringar som EIB inte hade kunnat göra utan stöd från Efsi.
17. Efsi-projekten måste medföra additionalitet. Att uppgifter offentliggörs genom resultattavlan över indikatorer när projekten har undertecknats bör bidra till detta.
18. Med tanke på gränsöverskridande projekts höga mervärde för EU bör sådana projekt automatiskt anses medföra additionalitet.
19. Kommittén erkänner vikten av att kombinera Efsi med andra EU-fonder såsom ESI-fonderna, Horisont 2020 och FSE, och framhåller på nytt vikten av strategisk samordning i detta avseende och av särskilt stöd för att säkerställa samverkans effekterna mellan olika insatser. I detta sammanhang är det viktigt att EU:s tjänsteavdelningar, framför allt de programansvariga vid kommissionen, inte bara känner till denna möjlighet utan även för medborgarna i allmänhet och för de små och medelstora företagen och de offentliga myndigheterna på nationell, regional och lokal nivå i synnerhet klargör hur viktigt det är att man till fullo utnyttjar de samverkans effekter som finns och hur man gör detta.
20. De regionala och lokala myndigheterna behöver ytterligare klarhet och vägledning om hur Efsi kan kombineras med andra EU-fonder, särskilt beträffande tillämpningen av bestämmelserna om statligt stöd och förbudet mot dubbelfinansiering.
21. Användningen av Efsi och andra EU-fonder, bl.a. ESI-fonderna, bör inriktas på kompletterande mål.
22. Kommittén upprepar sin begäran om att de investeringar som görs av de lokala och regionala myndigheterna och som finansieras genom Efsi och EIB ska undantas från beräkningen av EU-medlemsstaternas skuld och budgetunderskott.
23. Nationella utvecklingsbanker och investeringsplattformar spelar en central roll i genomförandet av Efsi, särskilt när det gäller samarbetet med regionala och lokala myndigheter.
24. Kommittén uppmanar EIB att tillhandahålla information om Efsi-projekt på lokal och regional nivå för att göra de lokala och regionala myndigheterna nära delaktiga i upprättandet och främjandet av Efsi-projekt.
25. Kommittén hoppas under alla omständigheter att man redan under programperioden 2014–2020 ska säkerställa största möjliga synergier och funktionella integration beträffande Efsi-insatserna inom ramen för sammanhållningspolitiken, bl.a. för att möjliggöra en lämplig regional balans till förmån för de mest missgynnade regionerna.
26. ReK skulle vilja samarbeta med kommissionen och EIB för att ytterligare förbättra kommunikationen om investeringsplanen för Europa, och välkomnar därför den strategi med en enda kontaktpunkt som lanserades vid den europeiska veckan för regioner och städer 2016. De lokala och regionala myndigheterna har visserligen en avgörande roll att spela när det gäller ett framgångsrikt genomförande av Efsi, men medvetenheten måste förbättras.

27. Kommittén tar del av förslaget om att åtgärda de geografiska och sektoriella obalanserna i Efsis transaktioner genom en utökad förteckning över stödberättigande transaktioner och en stärkt roll för Europeiska centrumet för investeringsrådgivning. Kapacitetsuppbyggnad, proaktiv rådgivning och nära samarbete med de lokala och regionala myndigheterna för att främja och initiera projekt är avgörande för att se till att Efsis transaktioner fördelas proportionerligt. I fråga om möjliga mottagares tillgång måste man beakta den verkliga situationen på nationell och regional nivå, så att inga obalanser främjas eller förstärks.
28. De geografiska och sektoriella koncentrationsgränser som fastställs i Efsis strategiska inriktning efter den inledande investeringsperioden får enbart vara vägledande och får inte på något sätt vara bindande för urvalet av transaktioner.
29. Kommittén efterlyser Efsi-investeringar i infrastruktur som är katastroftåliga för att säkerställa långsiktig hållbarhet hos infrastrukturen och se till att den inte sätter medborgarnas liv på spel.
30. Lagstiftningsförslaget är förenligt med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

Bryssel den 7 december 2016.

Markku MARKKULA

*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Översyn av utstationeringsdirektivet

(2017/C 185/10)

Föredragande: Yoomi RENSTRÖM (SE-PES), ledamot, kommunfullmäktige, Ovanåkers kommun

Referensdokument: Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster

COM(2016) 128 final

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Förslag till direktiv

Skäl 4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Nästan 20 år efter dess antagande är det nödvändigt att bedöma om direktivet om utstationering av arbetstagare fortfarande skapar rätt balans mellan behovet att främja friheten att tillhandahålla tjänster och behovet att skydda utstationerade arbetstagares rättigheter.	Nästan 20 år efter dess antagande är det nödvändigt att bedöma om direktivet om utstationering av arbetstagare fortfarande skapar rätt balans mellan behovet att främja friheten att tillhandahålla tjänster och behovet att skydda utstationerade arbetstagares rättigheter. Utstationeringen får under inga omständigheter försätta utstationerade arbetstagare i en mindre förmånlig situation.

Ändringsrekommendation 2

Förslag till direktiv

Skäl 8

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Med tanke på den långa varaktigheten av vissa utstationeringsuppdrag är det nödvändigt att vid utstationeringar som varar längre än 24 månader föreskriva att värdmedlemsstaten anses vara det land där arbetet utförs. I enlighet med principen i Rom I-förordningen ska lagstiftningen i värdmedlemsstaten därför tillämpas på de utstationerade arbetstagarnas anställningsavtal om inget annat lagval har gjorts av parterna. Om ett annat val gjorts kan det dock inte medföra att de anställda förvägras det skydd som de erbjuds genom bestämmelser från vilka undantag inte får göras genom avtal enligt lagen i värdmedlemsstaten. Detta bör gälla från början av utstationeringen när den förväntas vara i mer än 24 månader och från första dagen efter de 24 månaderna när utstationeringens faktiska varaktighet överstiger denna period. Denna bestämmelse påverkar inte rätten hos företag som utstationerar arbetstagare till en annan medlemsstats territorium att åberopa friheten att tillhandahålla tjänster även i fall där utstationeringen överskrider 24 månader. Syftet är helt enkelt att skapa rättslig förutsebarhet vid tillämpningen av Rom I-förordningen på en specifik situation utan att ändra förordningen på något sätt. Arbetstagaren kommer framför allt att åtnjuta skydd och förmåner i enlighet med Rom I-förordningen.	Med tanke på den långa varaktigheten av vissa utstationeringsuppdrag är det nödvändigt att vid utstationeringar som varar längre än tolv månader föreskriva att värdmedlemsstatens lag ska tillämpas på anställningsförhållandet. I enlighet med principen i Rom I-förordningen ska detta gälla såvida inget annat lagval har gjorts av parterna. Om ett annat val gjorts kan det dock inte medföra att de anställda förvägras det skydd som de erbjuds genom bestämmelser från vilka undantag inte får göras genom avtal enligt lagen i värdmedlemsstaten. Detta bör gälla från början av utstationeringen när den förväntas vara i mer än tolv månader och från första dagen efter de tolv månaderna när utstationeringens faktiska varaktighet överstiger denna period. Denna bestämmelse påverkar inte rätten hos företag som utstationerar arbetstagare till en annan medlemsstats territorium att åberopa friheten att tillhandahålla tjänster även i fall där utstationeringen överskrider tolv månader.

Motivering

Tidsgränsen för när värdlandets lag enligt kommissionens förslag ska tillämpas fullt ut på anställningsförhållandet i en utstationeringssituation motsvarar den som gäller enligt artikel 12 i förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen. Enligt den bestämmelsen ska värdlandets lag tillämpas när en och samma arbetstagare förväntas vara utsänd under en 24-månadersperiod.

Förordning (EG) nr 883/2004 syftar huvudsakligen till att fördela ansvaret mellan medlemsstaterna när det gäller EU-medborgares rätt till förmåner enligt respektive medlemslands socialförsäkringssystem. Utstationeringsdirektivet syftar till att skydda utstationerade arbetstagare och främja den fria rörligheten för tjänster. Det finns enligt kommitténs uppfattning inte några avgörande skäl att samordna de tidsgränser som gäller enligt dessa båda rättsakter bara på den grunden att de reglerar situationer där EU-medborgare tillfälligt vistas i och arbetar i en viss medlemsstat.

Enligt kommitténs uppfattning bör tidsgränsen för när värdlandets lag ska tillämpas fullt ut på anställningsförhållandet i en utstationeringssituation kortas ned. En lämplig tidsgräns för när en utstationerad arbetstagare ska anses ha en sådan anknytning till utstationeringslandet att det landets lagstiftning fullt ut ska tillämpas på anställningsförhållandet är enligt kommitténs uppfattning tolv månaders förväntad eller faktisk utstationering av en och samma arbetstagare.

Kommittén anser att frågan om vilket lands lag som ska tillämpas på utstationerade arbetstagare bör regleras i dess helhet i utstationeringsdirektivet och inte genom en tillämpning av Rom I-förordningen.

Ändringsrekommendation 3**Förslag till direktiv***Skäl 12*

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaterna är behöriga att införa lönebestämmelser i enlighet med sin lagstiftning och praxis. Nationella lönebestämmelser som tillämpas på utstationerade arbetstagare måste dock motiveras av behovet att skydda utstationerade arbetstagare, och får inte medföra någon oproportionerlig inskränkning av tillhandahållandet av tjänster över gränserna.	Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas behörighet att införa lönebestämmelser i enlighet med sin lagstiftning och praxis. Tillämpningen av nationella lönebestämmelser på utstationerade arbetstagare måste dock motiveras av behovet att skydda utstationerade arbetstagare, och får inte medföra någon oproportionerlig inskränkning av tillhandahållandet av tjänster över gränserna.

Motivering

Utstationeringsdirektivet påverkar inte i sig medlemsstaternas exklusiva kompetens när det gäller lönebildningsfrågor. Det är upp till varje medlemsstat att – i enlighet med den arbetsmarknadsmodell som tillämpas – bestämma vilken lön som ska gälla på nationell nivå. Utstationeringsdirektivet innebär enbart att en viss lön – fastställd i utstationeringslandet – ska tillämpas även i förhållande till arbetstagare som utstationeras inom det landets territorium.

Kommissionens förslag i skäl 12 skulle kunna tolkas som att de på nationell nivå beslutade lönebestämmelserna som sådana skulle kunna bli föremål för en prövning utifrån utstationeringsdirektivet och fördragets regler om friheten att tillhandahålla tjänster. Det bör tydliggöras att det är **tillämpningen** av den på nationell nivå fastställda lönen i förhållande till utstationerade arbetstagare som ska kunna motiveras av behovet att skydda utstationerade arbetstagare och som inte får medföra någon oproportionerlig inskränkning av tillhandahållandet av tjänster över gränserna.

Ändringsrekommendation 4**Förslag till direktiv***Artikel 1.1*

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Följande artikel ska läggas till som artikel 2a:	Följande artikel ska läggas till som artikel 2a:
<i>Artikel 2a</i>	<i>Artikel 2a</i>
Utstationering som överstiger 24 månader	Utstationering som överstiger tolv månader
1. När utstationeringens förväntade eller faktiska varaktighet överstiger 24 månader ska den medlemsstat inom vars territorium arbetstagaren är utstationerad anses vara det land där arbetet vanligen utförs .	1. När utstationeringens förväntade eller faktiska varaktighet överstiger tolv månader ska anställningsavtalet under den tid utstationeringen pågår i dess helhet underkastas lagen i den medlemsstat inom vars territorium arbetstagaren är utstationerad, såvida inte arbetsgivaren och arbetstagaren avtalat om annan tillämplig lag .
2. För tillämpningen av punkt 1 ska, vid utbyte av utstationerade arbetstagare som utför samma arbete på samma plats, den sammanlagda varaktigheten av de berörda arbetstagarnas utstationering beaktas, när det gäller arbetstagare som är utstationerade i minst sex månader.	2. För tillämpningen av punkt 1 ska, vid utbyte av utstationerade arbetstagare som utför samma arbete på samma plats, den sammanlagda varaktigheten av de berörda arbetstagarnas utstationering beaktas, när det gäller arbetstagare som är utstationerade i minst sex månader.
	3. Ett avtal om tillämplig lag får inte medföra att den anställde berövas det skydd som tillförsäkras den anställde genom sådana bestämmelser som inte kan avtalas bort enligt den lag som ska tillämpas enligt punkt 1.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	4. En tillämpning av punkt 1 får inte innebära att den utstationerade arbetstagaren hamnar i en mindre förmånlig situation jämfört med om ett annat lands lag ska tillämpas på anställningsavtalet enligt artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I).

Motivering

Tidsgränsen för när värdlandets lag enligt kommissionens förslag ska tillämpas fullt ut på anställningsförhållandet i en utstationeringssituation motsvarar den som gäller enligt artikel 12 i förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen. Enligt den bestämmelsen ska värdlandets lag tillämpas när en och samma arbetstagare förväntas vara utsänd under en 24-månadersperiod.

Förordning (EG) nr 883/2004 syftar huvudsakligen till att fördela ansvaret mellan medlemsstaterna när det gäller EU-medborgares rätt till förmåner enligt respektive medlemslands socialförsäkringssystem. Utstationeringsdirektivet syftar till att skydda utstationerade arbetstagare och främja den fria rörligheten för tjänster. Det finns enligt kommitténs uppfattning inte några avgörande skäl att samordna de tidsgränser som gäller enligt dessa båda rättsakter bara på den grunden att de reglerar situationer där EU-medborgare tillfälligt vistas i och arbetar i en viss medlemsstat.

Enligt kommitténs uppfattning bör tidsgränsen för när värdlandets lag ska tillämpas fullt ut på anställningsförhållandet i en utstationeringssituation kortas ned. En lämplig tidsgräns för när en utstationerad arbetstagare ska anses ha en sådan anknytning till utstationeringslandet att det landets lagstiftning fullt ut ska tillämpas på anställningsförhållandet är enligt kommitténs uppfattning tolv månaders förväntad eller faktisk utstationering.

Utformningen av kommissionens förslag – med en regel som indirekt och först genom en tillämpning av Rom I-förordningen pekar ut värdlandets lag som tillämplig på anställningsförhållandet – ger upphov till en del frågetecken. Det bör – i enlighet med vad som anges i skäl 8 i kommissionens förslag – i direktivtexten tydliggöras att avtal om att tillämpa ett annat lands lag än värdlandets alltså är möjliga under de förutsättningar som följer av artikel 8 i Rom I-förordningen. Dessutom bör man säkerställa att en tillämpning av värdlandets lagstiftning på anställningsförhållandet inte får till följd att arbetstagaren hamnar i en mindre förmånlig situation, exempelvis om skyddet för arbetstagaren är lägre eller villkoren mindre förmånliga för arbetstagaren enligt värdlandets lagstiftning.

Förutsättningarna för när värdlandets lagstiftning ska tillämpas bör enligt kommitténs uppfattning anges direkt i utstationeringsdirektivet. Ändringsförslaget föranleder en följdändring i skäl 8.

Ändringsrekommendation 5

Förslag till direktiv

Artikel 1.2 a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
[...] I detta direktiv avses med lön alla lönekomponenter som är obligatoriska enligt nationell lagstiftning eller andra författningar, kollektivavtal eller skiljedomar som förklarats ha allmän giltighet och/eller, om det saknas ett system för att förklara att kollektivavtal eller skiljedomar har allmän giltighet, andra kollektivavtal eller skiljedomar i den mening som avses i punkt 8 andra stycket, i de medlemsstater inom vars territorium arbetstagaren är utstationerad.	Med avseende på detta direktiv ska lön och sociala avgifter fastställas i enlighet med nationell lagstiftning och/eller praxis i den medlemsstat inom vars territorium arbetstagaren är utstationerad.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaterna ska på den enda officiella nationella webbplats som avses i artikel 5 i direktiv 2014/67/EU offentliggöra lönekomponenterna i enlighet med led c.	Medlemsstaterna ska på den enda officiella nationella webbplats som avses i artikel 5 i direktiv 2014/67/EU offentliggöra lönekomponenterna i enlighet med led c.

Motivering

Det är viktigt att fastställa att lön är en fråga som faller inom den nationella behörigheten, så att direktivet inte ger EU-domstolen rätt att pröva nationella bestämmelser avseende lön.

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

Europeiska regionkommitténs ståndpunkt

Kommitténs bedömning

1. ReK konstaterar att friheten att tillhandahålla tjänster över gränserna inom EU garanteras av artiklarna 56–62 i EUF-fördraget. En väl fungerande inre marknad för tjänster innebär inte bara omedelbara fördelar för tjänsteleverantörer och konsumenter inom EU utan utgör även en viktig förutsättning för ekonomisk tillväxt som kan förväntas komma samtliga EU-medborgare till del i form av ökad välfärd och en högre social skyddsnivå.
2. En väl fungerande inre marknad för tjänster är särskilt betydelsefull för tjänsteleverantörer i regioner som omedelbart gränsar mot andra medlemsstater.
3. Kommittén noterar att en viktig utgångspunkt för den fria rörligheten för tjänster är att en tjänsteutövare som är etablerad i ett medlemsland ska kunna tillhandahålla tjänsten i andra medlemsländer under samma förutsättningar som gäller i etableringslandet. En förutsättning för en väl fungerande inre marknad för tjänster är samtidigt att konkurrens – även när det gäller gränsöverskridande situationer – inte i första hand bör ske på grundval av arbetskostnader utan utifrån faktorer såsom kvaliteten på den tjänst som levereras och effektiviteten i tjänsteleverantörens verksamhet.
4. De skillnader som föreligger mellan medlemsstaterna när det särskilt gäller lönekostnader innebär att utstationering inom ramen för den fria rörligheten för tjänster riskerar att sätta pressa ned lönevillkoren i det land där utstationeringen sker. I den mån konkurrens genom arbets- och anställningsvillkor sker på ett illojalt sätt riskerar detta att leda till s.k. social dumpning i värdlandet. Social dumpning pressar ned priserna och äventyrar situationen för de företag som inte använder sig av utstationerade arbetstagare.
5. ReK anser att en rimlig balans mellan den fria rörligheten för tjänster å ena sidan och skyddet för de utstationerade arbetstagarna och mot lönedumpning och social dumpning å andra sidan är en förutsättning för att nå acceptans för den inre marknadens funktion bland EU-medborgarna och särskilt bland de arbetstagare som arbetar inom tjänstesektorer där utstationering är och kan förväntas bli vanligt förekommande. Vi vill dock betona att man för att verkningsfullt bekämpa social dumpning även måste vidta åtgärder för att skydda egenföretagare och de som utför arbete som förmedlas via digitala plattformar.
6. En rimlig balans mellan de intressen som utstationeringsdirektivet syftar till att tillgodose är också en förutsättning för en sund och rättvis konkurrens inom tjänstesektorn i gränsöverskridande situationer.
7. Kommittén kan mot den bakgrunden som utgångspunkt ställa sig bakom den princip som kommissionens förslag bygger på, nämligen att samma arbete på samma arbetsplats bör omfattas av samma lön.
8. Kommittén anser att okunnigheten om de administrativa kraven för rekrytering av arbetstagare i värdmedlemsstaten och de svårigheter som vissa företag (särskilt små och medelstora företag) har att uppfylla dem kan inskränka friheten att tillhandahålla gränsöverskridande tjänster inom EU och äventyra skyddet av utstationerade arbetstagare. Dessa hinder skulle kunna minskas genom att kommissionen och medlemsstaterna inrättar tydliga och lättillgängliga informations- och rådgivningsmekanismer för dessa frågor.

9. Kommittén delar kommissionens bedömning att det bör finnas en tidsgräns för när värdlandets lag fullt ut ska tillämpas på en utstationerad arbetstagare. Kommittén anser dock att det inte föreligger några avgörande skäl att ta regleringen i förordning (EG) nr 883/2004 som utgångspunkt för den tidsgräns som ska gälla för när värdlandets lag ska bli tillämplig fullt ut på anställningsförhållandet i en utstationeringssituation. Enligt kommitténs uppfattning bör tidsgränsen i utstationeringsdirektivet bestämmas till tolv månader.

10. Kommittén anser också att förutsättningarna för när värdlandets lag ska tillämpas fullt ut på anställningsförhållandet inte får innebära att den utstationerade arbetstagaren i själva verket försätts i en mindre förmånlig situation.

11. Kommittén konstaterar att kommissionens förslag att ersätta begreppet "minimilön" med "lön" får anses ligga väl i linje med EU-domstolens avgörande i bl.a. *Sähköalojen ammattiliito ry* (C-396/13) och den tolkning av begreppet "minimilön" som domstolen gjorde i det målet.

12. Att endast obligatoriska lönekomponenter och beräkningsgrunder i värdlandet får och ska användas när en ersättning enligt direktivets mening fastställs i respektive medlemsstat innebär att det alljämt inte kommer att vara möjligt att från värdlandets sida kräva att en utstationerande arbetsgivare ska tillämpa vad som kan ses vara en "normal" eller genomsnittlig lön för motsvarande arbete i värdlandet i förhållande till sina arbetstagare.

13. Kommittén ser positivt på förslaget att de lönekomponenter som ingår i den ersättning som ska tillämpas vid utstationering i värdlandet ska offentliggöras på den officiella nationella webbplats som medlemsstaterna enligt tillämpningsdirektivets artikel 5 ska ha upprättat i syfte att förbättra tillgången till information inför en utstationering.

14. Kommittén anser sammantaget att kommissionens förslag när det gäller att hänvisa till begreppet "lön" i stället för "minimilön" och övriga förslag till ändringar i den delen innebär att utstationeringsdirektivet ges en rimlig balans när det gäller möjligheten för tjänsteleverantörer inom EU att utan omotiverade hinder tillhandahålla tjänster över gränserna å ena sidan och skyddet för de utstationerade arbetstagarna och mot illojal konkurrens å andra sidan.

15. Det måste dock enligt kommitténs uppfattning tydliggöras att utstationeringsdirektivet inte i sig på något sätt påverkar medlemsstaternas exklusiva kompetens när det gäller rätten att besluta om lönefrågor inom ramen för respektive arbetsmarknadsmodell.

16. Kommittén delar kommissionens uppfattning att skyldigheten att tillämpa värdlandets villkor på de områden som anges i artikel 3.1 i utstationeringsdirektivet inom byggbranschen bör gälla på samma sätt oavsett om lönen bestämts i lag, i ett allmängiltigförklarat kollektivavtal eller ett kollektivavtal som anges i första eller andra strecksatserna i artikel 3.8.

17. Kommittén uppmärksammar kommissionen på utstationering av arbetstagare inom ramen för underentreprenader i flera led, vilket leder till en försvagning av arbetsgivarens ansvar och i vissa fall till att utstationerade arbetstagare överges utan bistånd eller hjälp. En europeisk räddningsfond skulle kunna möjliggöra snabba insatser för att säkerställa att dessa anställda under bästa möjliga förhållanden återvänder till sitt ursprungsland. Kommittén föreslår också att man inrättar ett europeiskt register med skyldighet för tjänsteleverantörer i alla medlemsstater att registrera den utstationerade arbetstagaren senast när tjänsten börjar utföras.

18. Kommittén noterar att de utstationerade arbetstagarnas kompetens mycket ofta medvetet undervärderas av arbetsgivaren för att motivera en lägre ersättningsnivå. Denna praxis riskerar att fortgå för att kringgå kravet på likabehandling i fråga om lön. Kommissionen bör överväga att inrätta en europeisk katalog över yrken och yrkeskompetens för att avhjälpa en sådan situation, och för att skydda de arbetstagare som saknar examensbevis eller intyg.

19. ReK noterar att sista genomförandedatum för direktivet (2008/104/EG) om arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag var den 5 december 2011. Ett av syftena med det direktivet är att skydda anställda i bemanningsföretag och det innehåller bl.a. en likabehandlingsprincip när det gäller villkor som lön, semester och arbetstid (artikel 5).

20. ReK delar kommissionens uppfattning att det bör vara obligatoriskt att tillämpa bemanningsdirektivets likabehandlingsprincip även i situationer där bemanningsföretaget är etablerat i ett annat medlemsland och det rör sig om en utstationering enligt utstationeringsdirektivet.

Subsidiaritet och proportionalitet

21. ReK noterar att fjorton nationella parlament/kammare i elva medlemsstater (Bulgarien, Danmark, Estland, Kroatien, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien, Slovakien, Tjeckien och Ungern) har lämnat motiverade yttranden utifrån en subsidiaritetsprövning, vilket innebär att förslaget tilldelats ett s.k. gult kort.

22. Kommittén konstaterar att utstationeringsdirektivet reglerar vilka av ett värdlands arbets- och anställningsvillkor en tjänsteutövare som är etablerad i en annan medlemsstat är skyldig att tillämpa i förhållande till arbetstagare som utstationeras i värdlandet. Varken det nuvarande direktivet eller ändringsdirektivet syftar till att harmonisera nivån på villkoren i medlemsstaterna.

23. Förändringar i direktivet kan endast ske på EU-nivå. Det är inte möjligt att i förhållande till fördragets regler om friheten att tillhandahålla tjänster över gränserna inom EU och Rom I-förordningen på medlemsstatsnivå reglera vilka villkor på det arbetsrättsliga området som ska tillämpas i en utstationeringssituation.

24. Tillämpningsdirektivet – som medlemsstaterna senast den 18 juni 2016 skulle ha införlivat i den nationella lagstiftningen – omfattar verktyg för medlemsstaterna för att begränsa missbruk och social dumpning till följd av utstationering (bedrägerier, kringgående av regler och utbyte av information mellan medlemsstaterna). Kommittén konstaterar att det reviderade utstationeringsdirektivet och tillämpningsdirektivet till stor del är ömsesidigt förstärkande rättsliga instrument och ser därför med stort intresse fram emot den fullständiga utvärderingen av effekterna och konsekvenserna på utstationeringen av arbetstagare av medlemsstaternas genomförande av tillämpningsdirektivet.

25. Kommittén betonar vidare att det fortfarande finns problem när det gäller frågan om hur man ska se till att kontroller av utstationerade arbetstagare genomförs på ett enhetligt sätt i de olika medlemsstaterna, eftersom tillämpningsdirektivet endast avser ett bilateralt samarbete mellan medlemsstaterna. ReK anser därför att målet för förslaget till reviderat direktiv – det vill säga en gemensam definition av bestämmelserna på området för utstationering av arbetstagare – kan uppnås bättre på EU-nivå.

26. Det är nödvändigt att förstärka uppgiftsutbytet mellan anmälningsmyndigheterna och socialförsäkringsorganen i den utsändande medlemsstaten och värdmedlemsstaten och att införa ett krav på anmälan till socialförsäkringsorganen i värdmedlemsstaten för att kunna vidta effektiva åtgärder mot falsk utstationering och grundande av företag med falsk utstationering som verksamhetssyfte samt illojal konkurrens genom lägre sociala avgifter. Om det skulle uppstå en gren med företag som grundas med falsk utstationering som syfte måste man överväga en minsta anställningsperiod för arbetstagarna i den utsändande medlemsstaten före utstationeringen.

Bryssel den 7 december 2016.

Markku MARKKULA

*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder

(2017/C 185/11)

Föredragande: Emily WESTLEY, ledamot, Hastings Council (UK-PES)

Referensdokument: Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1967/2006, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1224/2009, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1343/2011 och (EU) nr 1380/2013, och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 894/97, (EG) nr 850/98, (EG) nr 2549/2000, (EG) nr 254/2002, (EG) nr 812/2004 och (EG) nr 2187/2005

COM(2016) 134 final

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Ingressen

Förbud mot vissa destruktiva fiskeredskap eller metoder

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(11) Vissa destruktiva fiskeredskap eller metoder som innebär användning av sprängämnen, giftiga ämnen, bedövande ämnen, elektrisk ström, tryckluftshammare eller andra slagredskap, släpredskap och gripklor för att skörda röda koraller, andra typer av koraller eller korallliknande arter samt vissa harpungevär bör förbjudas utom i det särskilda fall som utgörs av trålar med elektrisk ström som får användas under vissa stränga villkor.	(11) Vissa destruktiva fiskeredskap eller metoder som innebär användning av sprängämnen, giftiga ämnen, bedövande ämnen, elektrisk ström, tryckluftshammare eller andra slagredskap, släpredskap och gripklor för att skörda röda koraller, andra typer av koraller eller korallliknande arter samt vissa harpungevär bör förbjudas utom i det särskilda fall som utgörs av trålar med elektrisk ström som får användas under vissa stränga villkor. Dessa villkor bör omfatta ett övervaknings-, kontroll- och utvärderingssystem för såväl tillsyns- och forsknings- som utvärderingsändamål. Gällande licenser för trålfiske med elektrisk ström bör bli föremål för vetenskaplig (om)prövning innan de förnyas eller annars ges status som "ej förbjudna".

Motivering

De elektriska stötarna kan ha en dödlig effekt på det marina livet, inklusive ungfisk och icke-målarter. Marine Stewardship Council (MSC) vägrar att godkänna denna metod med hänvisning till att elektriciteten från redskapet påverkar ett brett spektrum av miljöfaktorer, inklusive utrotningshotade, hotade och skyddade arter (inbegripet hajar och rockor) och bentiska organismer, vilket också kan få konsekvenser för hela ekologin i fiskeområdet, och Ices har konstaterat (i februari 2016) att det befintliga regelverket inte är tillräckligt för att förhindra införandet av potentiellt skadliga system.

Ändringsrekommendation 2

Artikel 4

Mål

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
1. Tekniska åtgärder ska ha till syfte att uppnå följande mål: a) Säkerställa att fångsterna av marina arter som inte når upp till minsta referensstorlek för bevarande inte överstiger 5 volymprocent i enlighet med artikel 2.2 och artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013.	1. Tekniska åtgärder ska ha till syfte att uppnå följande mål: a) Säkerställa att fångsterna av marina arter som inte når upp till minsta referensstorlek för bevarande inte överstiger de gränser som anges i rättsakter som antagits av kommissionen i enlighet med artikel 19.5 i denna förordning och att andelen oönskade fångster minskas i största möjliga utsträckning i enlighet med artikel 2.5 a) i förordning (EU) nr 1380/2013.

Motivering

Att säkerställa att fångsterna av marina arter som inte når upp till minsta referensstorlek för bevarande inte överstiger 5 % är inte realistiskt för trålarflottan. Dessutom motverkar lagstiftningen redan fisket efter ungfisk.

Ändringsrekommendation 3

Artikel 6

Definitioner

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(4) riktat fiske: fiske efter en definierad art eller kombination av arter där den totala fångsten av denna art/dessa arter utgör mer än 50 % av det ekonomiska värdet av fångsten.	(4) riktat fiske: fiske efter en definierad art eller kombination av arter där den totala fångsten av denna art/dessa arter vid en enskild fiskeresas utgör mer än 50 % av fångsten.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 6

Definitioner

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(26) långrev: fiskeredskap som består av en huvudlina, ibland av betydande längd, vid vilken tafsar med krokar, agnade eller utan bete, är fästade på regelbundet avstånd från varandra. Huvudlinan förankras antingen horisontellt i eller nära havsbotten, vertikalt eller kan få driva vid havsytan.	(26) långrev: fiskeredskap som består av en huvudlina, av varierande längd, vid vilken tafsar med krokar, agnade eller utan bete, är fästade på regelbundet avstånd från varandra. Huvudlinan förankras antingen horisontellt i eller nära havsbotten, vertikalt eller kan få driva i vattenpelaren på varierande djup eller vid havsytan.

Ändringsrekommendation 5

Artikel 6

Definitioner

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(30) <i>strut</i> : den bakre delen av trålen och som antingen har cylindrisk form, dvs. samma omkrets hela vägen, eller konisk form. Struten består av en eller flera paneler (nätstycken) med samma maskstorlek som är fastgjorda vid varandra längs sidorna utmed trålens axel med hjälp av en söm varpå en sidolina kan fastgöras. Av regleringsskäl rör det sig om de sista 50 maskorna i nätet.	(30) <i>strut</i> : den bakre delen av trålen och som antingen har cylindrisk form, dvs. samma omkrets hela vägen, eller konisk form. Struten består av en eller flera paneler (nätstycken) med samma maskstorlek som är fastgjorda vid varandra längs sidorna utmed trålens axel med hjälp av en söm varpå en sidolina kan fastgöras. Av regleringsskäl rör det sig om de sista 50 maskorna i nätet.

Motivering

[Påverkar inte den svenska versionen: I det spanska ändringsförslaget läggs ordet "storlek", som inte nämns i den spanska versionen, till efter "maska".]

Ändringsrekommendation 6

Artikel 6

Definitioner

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(38) <i>nedsänkningstid</i> : tiden från den tidpunkt då näten först läggs i vattnet till den tidpunkt då näten helt och hållet halats ombord på fiskefartyget.	(38) <i>nedsänkningstid</i> : tiden från den tidpunkt då vart och ett av näten först läggs i vattnet till den tidpunkt då vart och ett av näten halats ombord på fiskefartyget.

Motivering

Tillämpligt på nät/garn, insnärjningsnät eller grimgarn som består av flera dörjlinor (redskap fästa efter varandra) för att precisera att nedsänkningstiden börjar vid den tidpunkt då den första dörjlinan lagts ut och upphör när den sista dörjlinan dragits upp.

Ändringsrekommendation 7

Artikel 6

Definitioner

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(42) <i>utsortering</i> : bruket att kasta överbord fisk med lågt värde och som omfattas av fångstbegränsningar, även om den skulle ha kunnat landas legalt, i syfte att maximera det ekonomiska värdet eller penningvärdet av den fisk som tas i hamn.	(42) <i>utsortering</i> : bruket att kasta överbord fisk med lågt värde och som omfattas av fångstbegränsningar, även om den skulle ha kunnat landas legalt, i syfte att maximera det ekonomiska värdet eller penningvärdet av den fisk som tas i hamn, med undantag för arter som inte är lämpliga att förtäras av människor på grund av att de klämts eller pressats sönder i nätet.

Motivering

Trålningsmetoden har en särskild karaktär som ibland leder till att landade fångster kläms eller pressas sönder och därför inte lämpar sig för kommersiell försäljning.

Ändringsrekommendation 8*Artikel 9**Allmänna restriktioner för användningen av släpredskap*

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
1. Ingen del av ett släpredskap av något slag får vara konstruerad med en maskstorlek som är mindre än maskstorleken i struten. Denna bestämmelse ska inte tillämpas på nätanordningar som används för att fästa redskapsövervakningssensorer.	1. Ingen del av ett släpredskap av något slag får vara konstruerad med en maskstorlek som är mindre än maskstorleken i struten. Denna bestämmelse ska inte tillämpas på nätanordningar som används för att fästa redskapsövervakningssensorer. Ett ytterligare undantag får beviljas genom en delegerad akt som antas i enlighet med artikel 18 i den här förordningen, om användning av en maskstorlek som är mindre än maskstorleken i struten i andra delar av släpredskapet leder till fördelar i fråga om bevarandet av havets biologiska resurser som minst motsvarar fördelarna med nuvarande fiskemetoder.

Motivering

Den främre delen av redskapet kan vara konstruerad med maskor av större storlek förutsatt att den inte påverkar kvarhållandet av den fisk som når redskapets strut, samtidigt som kostnaderna för att framställa redskapet blir lägre.

Ändringsrekommendation 9*Artikel 13**Skydd av känsliga livsmiljöer och känsliga marina ekosystem*

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
2. När bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden rekommenderar en ändring av förteckningen över områden i bilaga II, inbegripet tillägg av nya områden, ska kommissionen ges befogenhet att anta sådana ändringar genom delegerade akter, enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 11.2 och 11.3 i förordning (EU) nr 1380/2013. När den antar sådana ändringar ska kommissionen ge särskild akt på att begränsa negativa effekter av att fiskeverksamheten flyttas till andra känsliga områden.	2. När bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden rekommenderar en ändring av förteckningen över områden i bilaga II, inbegripet tillägg av nya områden, ska kommissionen ges befogenhet att anta sådana ändringar genom delegerade akter, enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 11.2 och 11.3 i förordning (EU) nr 1380/2013. När den antar sådana ändringar ska kommissionen ge särskild akt på att begränsa negativa effekter av att fiskeverksamheten flyttas till andra känsliga områden och ta hänsyn till vad som anges i reglerna för djuphavsfiske.

Motivering

Överensstämmelse med de nya reglerna för djuphavsfiske (förordning om upprättande av särskilda villkor för fiske efter djuphavsbestånd i Nordostatlanten och bestämmelser för fiske i Nordostatlantens internationella vatten samt om upphävande av förordning (EG) nr 2347/2002).

Ändringsrekommendation 10*Artikel 19**Regionala åtgärder inom ramen för fleråriga planer*

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
1. Kommissionen ska ges befogenhet att fastställa tekniska åtgärder på regional nivå i syfte att uppnå målen i fleråriga planer enligt artiklarna 9 och 10 i förordning (EU) nr 1380/2013. Sådana åtgärder ska fastställas genom delegerade akter som ska antas i enlighet med artikel 32 i denna förordning och artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013.	1. Kommissionen ska ges befogenhet att fastställa tekniska åtgärder på regional nivå i syfte att uppnå målen i fleråriga planer enligt artiklarna 9 och 10 i förordning (EU) nr 1380/2013. Sådana åtgärder ska fastställas genom delegerade akter som ska antas i enlighet med artikel 32 i denna förordning och artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013. Medlemsstaterna får lämna in gemensamma rekommendationer oberoende av fastställandet av fleråriga planer för respektive områden.
2 ...	2 ...
3 ...	3 ...
4 ...	4 ...
5 ...	5 ...
6 .	6 ...

Motivering

I sin nuvarande lydelse kan artikel 19 i förslaget till förordning tolkas som att den föreskriver fastställandet av fleråriga planer som ett villkor för inlämning av gemensamma rekommendationer.

Ändringsrekommendation 11*Artikel 19**Regionala åtgärder inom ramen för fleråriga planer*

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
1 ...	1 ...
2 ...	2 ...
3 ...	3 ...
4 ...	4 ...
5 ...	5 ...
6. Kommissionen får begära att STECF gör en bedömning av de gemensamma rekommendationer som avses i punkt 5.	6. Kommissionen ska begära att STECF gör en bedömning av de gemensamma rekommendationer som avses i punkt 5.

Motivering

Berörda parter anser att en mycket starkare medverkan från STECF:s sida är nödvändig, och framställningar i denna riktning har gjorts vid politiska utfrågningar och debatter i Europaparlamentet och ReK.

Ändringsrekommendation 12*Artikel 31**Skyddsåtgärder*

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
1. När tillgängliga vetenskapliga utlåtanden visar att det krävs omedelbara åtgärder för att skydda marina arter ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 med avseende på att begränsa sådana hot. Dessa akter kan, i synnerhet, innehålla restriktioner i fråga om användningen av fiskeredskap eller i fråga om fisket i vissa områden eller under vissa perioder.	1. När tillgängliga vetenskapliga utlåtanden visar att det krävs omedelbara åtgärder för att skydda marina arter ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 med avseende på att begränsa sådana hot, efter fastställande av de sociala och ekonomiska konsekvenserna av de föreslagna åtgärderna . Dessa akter kan, i synnerhet, innehålla restriktioner i fråga om användningen av fiskeredskap eller i fråga om fisket i vissa områden eller under vissa perioder.
2. Delegerade akter som avses i punkt 1 ska utformas, i synnerhet, så att de	2. Delegerade akter som avses i punkt 1 ska utformas, i synnerhet, så att de
a) åtgärdar oväntade förändringar i beståndsmönstren till följd av hög eller låg rekrytering av ungfisk till ett bestånd,	a) åtgärdar oväntade förändringar i beståndsmönstren till följd av hög eller låg rekrytering av ungfisk till ett bestånd,
b) skyddar lekande fisk eller skaldjur när bestånden befinner sig på mycket låga nivåer eller när andra miljöfaktorer hotar tillståndet för ett bestånd.	b) skyddar lekande fisk eller skaldjur när bestånden befinner sig på mycket låga nivåer eller när andra miljöfaktorer hotar tillståndet för ett bestånd.
3. Delegerade akter enligt punkt 1 ska gälla under en period av högst tre år utan att det påverkar tillämpningen av artikel 32.6.	3. Delegerade akter enligt punkt 1 ska gälla under en period av högst tre år utan att det påverkar tillämpningen av artikel 32.6.

Motivering

Syftet med denna ändring är att ta hänsyn till de socioekonomiska konsekvenserna innan beslut fattas.

Ändringsrekommendation 13*Artikel 32**Utövande av delegeringen*

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 11, 13, 19, 28 och 31 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den [—]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.	2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 11, 13, 19 och 28 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den [—] och för en period av tre år när det gäller artikel 31 . Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

Motivering

I artikel 31 ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter som ska tillämpas under en period av tre år. I artikel 32 förefaller det däremot som att kommissionens befogenheter är giltiga i fem år.

Ändringsrekommendation 14*Artikel 34**Översyn och rapportering*

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
1 ...	1 ...
2 ...	2 ...
3 ...	3 ...
	4. Rapporten ska bygga på en heltäckande territoriell konsekvensbedömning utförd av kommissionen i varje havsområde i syfte att utvärdera åtgärdernas miljömässiga och socioekonomiska inverkan.

Motivering

En heltäckande översyn av inverkan i de olika regionerna av de politiska åtgärder som följer av förordningen är en viktig förutsättning för ett evidensbaserat beslutsfattande. Det skulle göra det möjligt att genomföra en fullständig policycykel, där reglering, konsekvensbedömning och återkoppling integreras.

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmänna rekommendationer

1. Att utarbeta tydliga och enkla regler som det är lätt för fiskarna att förstå och tillämpa är mycket viktigt för en framgångsrik gemensam fiskeripolitik. Med tanke på det antal förordningar som påverkas av förslaget till förordning om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder (nedan kallat *förslaget*) anser Europeiska regionkommittén att förslaget är en verkligt steg framåt mot en regleringsförenkling av de tekniska åtgärderna inom europeiskt fiske.

2. Kommittén välkomnar den lagstiftningsstrategi som valts för förslaget: en grundläggande ramförordning och regionaliseringsregler i bilagor som kan ändras genom en förenklad och inkluderande regionaliseringsprocess som föreskrivs i förslaget till förordning. Denna strategi gör det möjligt att fastställa gemensamma regler som gäller för alla havsområden och ger tillräcklig flexibilitet för att anpassa de tekniska åtgärderna till de särskilda behov som kan uppstå på regional nivå.

3. Vi välkomnar att proportionalitetsprincipen i artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen upprätthålls i förslaget.

4. ReK uppmanar lagstiftaren att bevara förslagets enkla utformning i dess ursprungliga form.

5. Kommittén uppmanar lagstiftaren att undvika att anta undantag och avvikelser som skulle snedvrider konkurrensvillkoren, såvida det inte föreligger särskilda behov på regional nivå.

Regionaliseringskomponenten

6. Regionaliseringen av den gemensamma fiskeripolitiken ger regionerna och medlemsstaterna möjlighet att aktivt förvalta fiskbestånden inom ramen för den gemensamma fiskeripolitikens mål.

7. Möjligheten att lämna in gemensamma rekommendationer med lämpliga tekniska åtgärder på regional nivå bör inte vara beroende av fastställandet av fleråriga planer utan bör vara öppen för allt fiske.

8. Regionaliseringen utgör en möjlighet att utveckla ett flexibelt system för aktiv förvaltning av regionalt fiske på grundval av kvalitativa och kvantitativa parametrar i enlighet med den gemensamma fiskeripolitikens syften och mål.

9. Kommittén uppmanar kommissionen att beakta de lokala förhållandena när det gäller minsta referensstorlekar för bevarande och att tillåta ändring av bilagorna V–X inom ramen för ett förenklat förfarande och i samarbete med de lokala och regionala myndigheterna.

10. ReK uppmanar lagstiftaren att sörja för samstämmighet mellan texten i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken, de fleråriga planerna och det aktuella förslaget.

Ett förtroendebaserat synsätt och alla berörda parter delaktighet i reformen

11. Det är mycket viktigt att man antar ett förtroendebaserat synsätt när EU-fisket regleras. Ett sådant synsätt är välbehövligt för att undvika att ytterligare alienera fiskarbefolkningen. Beslutsfattarna bör kunna lita på att fiskarna till fullo kommer att genomföra reformen, och fiskarna bör kunna lita på att beslutsfattarna inte kommer att lämna dem i sticket. Ett synsätt som bygger på förtroende kräver en övergripande insats som förutsätter att alla berörda parter inte bara betraktar fisket utifrån fiskekapacitet, fiskeansträngning och kvoter utan även införlivar sociala faktorer, liten miljöpåverkan och hållbarhet i sektorns framtid.

12. Kommittén uppmanar lagstiftaren att införa vissa incitament som skulle göra det till ett naturligt val för fiskarna att följa reglerna. Dessa incitament skulle kunna vara av ekonomiskt, socialt, administrativt eller andra slag som är förenliga med unionslagstiftningen, förutsatt att vissa kriterier är uppfyllda. Incitamenten bör utvecklas i den anda av "efterlevnads- och samarbetskultur" som föreskrivs i artikel 36.2 g i förordning (EU) nr 1380/2013.

13. Med tanke på att fördelningen av kvoter är medlemsstaternas ansvar kan antagandet av bestämmelser som gör det möjligt för småskaliga fiskeriföretag att direkt förvalta kvoter ⁽¹⁾ och fångster vara ett utmärkt tillfälle att avhjälpa den historiskt orättvisa behandlingen av småskaliga och kustnära fiskare och samtidigt ge dem möjlighet att ta större del i förvaltningen av havet samt trygga lika konkurrensvillkor med storskaliga fiskeriföretag och balans mellan rättigheter och skyldigheter. Att ge småskaliga fiskare befogenhet att förvalta kvoterna för vissa bestånd på grundval av vissa viktiga resultat under strikt kontroll kommer att ge fiskarna möjlighet att betrakta sig som delägare i den förvaltade tillgången (fisk) och ge dem incitament att ta bra hand om den.

14. ReK instämmer i Europaparlamentets ⁽²⁾ uppmaning till kommissionen och medlemsstaterna att gradvis utöka de småskaliga fiskarnas kvoter, för att främja denna hållbara form av fiske.

15. Ett sådant decentraliserat system för förvaltning av fiskerättigheter bör bygga på följande grundläggande principer:

1. Bevarande av marina resurser och miljöskydd som ett grundläggande villkor.
2. Vetenskapliga råd och rekommendationer som utgångspunkt.
3. Sträng kontroll och löpande bedömning av genomförandet.
4. Inbyggd flexibilitet för att möjliggöra anpassningar efter bedömningarna och pilotfasen.
5. Fiskerättigheterna bör utformas som en andel av maximalt hållbart uttag som ett incitament för fiskarna att aktivt verka för att fiskbestånden ska återhämta sig.

Det småskaliga fiskets betydelse för små europeiska fiskesamhällen

16. För små kuststäder i hela Europa ingår det småskaliga kustfisket i ett unikt ekosystem som omfattar arv, lokal sammanhållning, turism, mat samt hotell- och restaurangbranschen.

⁽¹⁾ I enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1380/2013 och artikel 19.4 c i det aktuella förslaget.

⁽²⁾ 2015/2090(INI).

17. Kommittén beklagar att man i den pågående reformen av den gemensamma fiskeripolitiken inte till fullo beaktar det småskaliga kustfiskets betydelse som en lokal väktare av havet med lokala härdvunna kunskaper och traditioner, en livsstil och en viktig länk i det socioekonomiska livet i kuststäderna.
18. ReK uppmanar lagstiftaren och medlemsstaterna att ta tillvara allt outnyttjat potentiellt stöd och de ekologiska fördelarna för småskaligt fiske i den nuvarande gemensamma fiskeripolitiken.
19. I detta sammanhang är det ett mycket positivt tecken att den föreslagna förordningen om tekniska åtgärder inte skulle kräva att småskaliga fiskare investerar i ny utrustning och nya nät.
20. Småskaliga fiskare känner sig alltmer avskärmade från beslutsfattandet på grund av den ineffektiva styrningen och överregleringen under de föregående årtiondena, som följdes av en banbrytande reform med många nya bestämmelser, bl.a. förbud mot utkast/landningsskyldighet, regionalisering, fleråriga planer och en översyn av tekniska åtgärder, en kontrollförordning samt uppgiftsinsamling.
21. Kommittén upprepar sin ståndpunkt att EU:s fiskeripolitik bör utgöra en viktig del av en bredare strategi för blå tillväxt där man beaktar fiskesektorns särdrag, men också tillväxten inom alla sektorer inom den blå ekonomin, bl.a. de maritima näringarna och turismen, samt sysselsättning och miljöskydd. Företagsamheten i den blå ekonomin avser inte bara verksamhet till sjöss ⁽³⁾ utan rör alla kustregioner.

Bryssel den 7 december 2016.

Markku MARKKULA

*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

⁽³⁾ NAT-V-044.

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Reform av det gemensamma europeiska asylsystemet

(2017/C 185/12)

Föredragande: Vincenzo BIANCO (IT-PES),

borgmästare, Catania

Referensdokument: Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (omarbetning)

COM(2016) 270 final

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska unionens asylbyrå och om upphävande av förordning (EU) nr 439/2010

COM(2016) 271 final

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av [förordning (EU) nr 604/2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat], för identifiering av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som vistas olagligt, och för när medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och Europol begär jämförelser med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål (omarbetning)

COM(2016) 272 final

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

COM(2016) 270 final

Artikel 3.3, 3.5

Tillgång till förfarandet för prövning av en ansökan om internationellt skydd

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
3. Innan kriterierna för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva ansökan enligt kapitel III och IV tillämpas ska den första medlemsstat i vilken en ansökan om internationellt skydd lämnats in	3. Innan kriterierna för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva ansökan enligt kapitel III och IV tillämpas ska den första medlemsstat i vilken en ansökan om internationellt skydd lämnats in

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
a) undersöka om ansökan om internationellt skydd ska avvisas i enlighet med artikel 33.2 b och c i direktiv 2013/32/EU om ett annat land än en medlemsstat är att betrakta som första asylland eller säkert tredjeland för den sökande, och b) pröva ansökan med det påskyndade förfarandet enligt artikel 31.8 i direktiv 2013/32/EU om i) den sökande är medborgare i tredjeland eller är en statslös person som tidigare hade sitt hemvist i det landet, och landet betecknas som säkert ursprungsland i EU:s gemensamma förteckning över säkra ursprungsländer som fastställts enligt förordning [förslag COM(2015) 452 av den 9 september 2015], eller ii) sökanden på allvarliga grunder kan betraktas som en fara för den inre säkerheten eller den allmänna ordningen i medlemsstaten eller med tvång har utvisats i egenskap av ett allvarligt hot mot allmän ordning och säkerhet enligt nationell rätt.	a) undersöka om ansökan om internationellt skydd ska avvisas i enlighet med artikel 33.2 b och c i direktiv 2013/32/EU om ett annat land än en medlemsstat är att betrakta som första asylland eller säkert tredjeland för den sökande; denna bestämmelse ska inte gälla om det genomsnittliga antalet godkännanden av asylansökningar för sökandens ursprungsland överstiger 33,33 % på EU-nivå, och b) pröva ansökan med det påskyndade förfarandet enligt artikel 31.8 i direktiv 2013/32/EU om i) den sökande är medborgare i tredjeland eller är en statslös person som tidigare hade sitt hemvist i det landet, och landet betecknas som säkert ursprungsland i EU:s gemensamma förteckning över säkra ursprungsländer som fastställts enligt förordning [förslag COM(2015) 452 av den 9 september 2015], eller ii) sökanden på allvarliga grunder kan betraktas som en fara för den inre säkerheten eller den allmänna ordningen i medlemsstaten eller med tvång har utvisats i egenskap av ett allvarligt hot mot allmän ordning och säkerhet enligt nationell rätt.
4. [...]	4. [...]
5. Den medlemsstat som har prövat ansökan om internationellt skydd, även i de fall som avses i punkt 3, ska vara ansvarig för att pröva alla påföljande inlagor, däribland eventuella tillkommande ansökningar, från samma person i enlighet med artikel 40, 41 och 42 i direktiv 2013/32/EU, oavsett om den sökande lämnat eller avlägsnats från medlemsstaternas territorium.	5. Den medlemsstat som har prövat ansökan om internationellt skydd, även i de fall som avses i punkt 3, ska vara ansvarig för att pröva alla påföljande inlagor, däribland eventuella tillkommande ansökningar, från samma person i enlighet med artikel 40, 41 och 42 i direktiv 2013/32/EU, oavsett om den sökande lämnat eller avlägsnats från medlemsstaternas territorium.

Motivering

Det anses vara nödvändigt att hitta en rättvis balans mellan behovet av ett snabbt och effektivt system och skyddet av de grundläggande rättigheterna. Införandet av en preliminär prövning, som svarar mot det första kravet, behöver inte betyda en förlust av rätten till en effektiv granskning av ansökningar från dem som kommer från länder där det fortfarande finns en relevant godkännandenivå för mottagande. Det är emellertid värt att påpeka i detta sammanhang att majoriteten av de minderåriga, inklusive ensamkommande barn, kommer från länder där godkännandenivån för mottagande är cirka 50 %.

Ändringsrekommendation 2

COM(2016) 270 final

Artikel 7.1

Personlig intervju

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
1. I syfte att underlätta förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat ska den fastställande medlemsstaten genomföra en personlig intervju med sökanden, om inte sökanden har avvikit eller de uppgifter sökanden lämnat enligt artikel 4.2 räcker för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig. Intervjun ska också ge sökanden möjlighet att ta till sig den information som denne tillhandahållits i enlighet med artikel 6.	1. I syfte att underlätta förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat ska den fastställande medlemsstaten genomföra en personlig intervju med sökanden, om inte sökanden har avvikit utan ett giltigt och motiverat skäl eller de uppgifter sökanden lämnat enligt artikel 4.2 räcker för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig. Intervjun ska också ge sökanden möjlighet att ta till sig den information som denne tillhandahållits i enlighet med artikel 6.

Motivering

Med tanke på att kommissionens förslag kan få allvarliga följder om den sökande har avvikit (icke genomförd intervju eller påskyndat granskningsförfarande), bör den sökande ha möjlighet att återfå sina rättigheter när det föreligger välgrundade skäl.

Ändringsrekommendation 3

COM(2016) 270 final

Artikel 7

Personlig intervju

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	Lägg till en ny punkt efter punkt 5: 6. Under den intervju som avses i denna artikel ska den sökande informeras om rätten att begära att bli mottagen i en viss medlemsstat (och ange högst två alternativ). I sådana fall ska specifika frågor ställas till den sökande för att kontrollera språkkunskaper, tidigare vistelser, kontakter med grupper från samma ursprungsland eller samma ursprungsregion som är lagligen bosatta, yrkesskicklighet och annan särskilt viktig information som är nyttig för och som underlättar social integration, även tillfälligt.

Motivering

För att minska incitamenten för sekundära förflyttningar anser vi det vara bättre att från början fastställa den sökandes önskemål om ett eller flera länder (upp till högst tre) och de kunskaper, kontakter och färdigheter som kan underlätta integrationen, även tillfälligt, till förmån för den sociala jämvikten i värdlandet.

Ändringsrekommendation 4

COM(2016) 270 final

Artikel 8.2

Skydd för underåriga

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Varje medlemsstat där ett ensamkommande barn måste vistas ska se till att en företrädare företräder och/eller bistår det ensamkommande barnet i samband med de relevanta förfaranden som föreskrivs i denna förordning.	Varje medlemsstat ska se till att en företrädare företräder och/eller bistår det ensamkommande barnet i samband med de relevanta förfaranden som föreskrivs i denna förordning.

Motivering

Med hänsyn till minderårigas sårbarhet bör stöd och ombud alltid garanteras till minderåriga, även om de av någon anledning inte befinner sig i den medlemsstat som ansvarar för att pröva deras ansökan.

Ändringsrekommendation 5

COM(2016) 270 final

Artikel 10

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
1. Om den sökande är ett ensamkommande barn ska bara kriterierna i denna artikel tillämpas, i den ordning de anges i punkterna 2–5. 2. Ansvarig medlemsstat ska vara den där en familjemedlem till det ensamkommande barnet lagligen vistas, förutsatt att det är för den underåriges bästa. Om den sökande är en gift underårig vars make eller maka inte lagligen vistas på medlemsstaternas territorium, ska ansvarig medlemsstat vara den medlemsstat där fadern, modern eller en annan vuxen som enligt lag eller praxis i den medlemsstaten ansvarar för den underåriga eller syskon, lagligen vistas. 3. Om den sökande har en släkting som vistas lagligt i en annan medlemsstat och det vid en individuell prövning har fastställts att släktingen kan ta hand om honom eller henne, ska den medlemsstaten sammanföra den underåriga med släktingen och vara ansvarig medlemsstat, förutsatt att det är för den underåriges bästa.	1. Om den sökande är ett ensamkommande barn ska bara kriterierna i denna artikel tillämpas, i den ordning de anges i punkterna 2–5. 2. Ansvarig medlemsstat ska vara den där en familjemedlem till det ensamkommande barnet lagligen vistas, förutsatt att det är för den underåriges bästa. Om den sökande är en gift underårig vars make eller maka inte lagligen vistas på medlemsstaternas territorium, ska ansvarig medlemsstat vara den medlemsstat där fadern, modern eller en annan vuxen som enligt lag eller praxis i den medlemsstaten ansvarar för den underåriga eller syskon, lagligen vistas. 3. Om den sökande har en släkting som vistas lagligt i en annan medlemsstat och det vid en individuell prövning har fastställts att släktingen kan ta hand om honom eller henne, ska den medlemsstaten sammanföra den underåriga med släktingen och vara ansvarig medlemsstat, förutsatt att det är för den underåriges bästa.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
4. Om familjemedlemmar eller släktingar som avses i punkterna 2 och 3 vistas i mer än en medlemsstat, ska ansvarig medlemsstat fastställas på grundval av vad som är bäst för det ensamkommande barnet. 5. I frånvaro av en familjemedlem eller en släkting som avses i punkterna 2 och 3 ska ansvarig medlemsstat vara den där den underårige först har lämnat in sin ansökan om internationellt skydd förutsatt att det inte kan styrkas att det inte är för den underåriges bästa. 6. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57 med avseende på identifiering av familjemedlemmar, eller släktingar till det ensamkommande barnet, kriterier för att fastställa förekomsten av erkända familjeband, kriterier som ska beaktas vid bedömningen av en släktings förmåga att ta hand om det ensamkommande barnet i de fall när familjemedlemmar, syskon eller släktingar vistas i mer än en medlemsstat. Kommissionen ska vid utövandet av sina befogenheter att anta delegerade akter inte överskrida räckvidden av barnets bästa enligt artikel 8.3. 7. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa enhetliga villkor för samråd och utbyte av uppgifter mellan medlemsstaterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 56.2.	4. Om familjemedlemmar eller släktingar som avses i punkterna 2 och 3 vistas i mer än en medlemsstat, ska ansvarig medlemsstat fastställas på grundval av vad som är bäst för det ensamkommande barnet. 5. I frånvaro av en familjemedlem eller en släkting som avses i punkterna 2 och 3 ska ansvarig medlemsstat vara den där den underårige vistas för tillfället, förutsatt att det inte kan styrkas att det inte är för den underåriges bästa. 6. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 57 med avseende på identifiering av familjemedlemmar, eller släktingar till det ensamkommande barnet, kriterier för att fastställa förekomsten av erkända familjeband, kriterier som ska beaktas vid bedömningen av en släktings förmåga att ta hand om det ensamkommande barnet i de fall när familjemedlemmar, syskon eller släktingar vistas i mer än en medlemsstat. Kommissionen ska vid utövandet av sina befogenheter att anta delegerade akter inte överskrida räckvidden av barnets bästa enligt artikel 8.3. 7. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa enhetliga villkor för samråd och utbyte av uppgifter mellan medlemsstaterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 56.2.

Motivering

Detta ändringsförslag är i linje med det som EU-domstolen slagit fast (dom MA m.fl., mål C-648/11) och syftar till att säkerställa att förfarandet för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig inte förlängs i onödan.

Ändringsrekommendation 6

COM(2016) 270 final

Infoga en ny artikel efter artikel 14

Önskemål, kvalifikationer och relevanta anknytningar

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	1. Om den sökande i den intervju som avses i artikel 7 har angett sitt önskemål om en medlemsstat (eller i andra hand om andra medlemsstater, dock högst två) och det finns bekräftade eller sannolika element såsom språkkunskaper, kontakter med grupper från samma ursprungsland eller samma ursprungsregion, speciella yrkeskunskaper och arbetsmöjligheter eller andra element som anses vara relevanta för integration, även tillfälligt, i enlighet med de indikationer som varje år tillhandahålls av Europeiska stödkontoret för asylfrågor, ska det angivna landet ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd, förutsatt att landet i fråga under innevarande år inte redan har överskridit gränsen på 50 % av referenstalet enligt den referensnyckel som fastställts i artikel 35. 2. Om den gräns som anges ovan redan har överskridits under innevarande år ska ansvaret för prövning av ansökan om internationellt skydd ligga på följande parter i den ordning som följer: a) Den medlemsstat som nämns i intervjun som andrahandsval, under förutsättning att de villkor som anges ovan är uppfyllda och att den gräns som anges i föregående punkt inte överskridits under innevarande år. b) Den medlemsstat som nämns som tredjehandsval, under förutsättning att de villkor som anges ovan är uppfyllda och att den gräns som anges i föregående punkt inte överskridits under innevarande år. 3. Om den gräns som anges i punkt 1 har överskridits för de länder som avses i punkt 2 ska den medlemsstat som ansvarar för prövningen av ansökan fastställas i enlighet med följande artiklar i detta kapitel.

Motivering

I linje med respekten för de grundläggande rättigheterna och principerna om solidaritet och rättvis fördelning och för att minska incitamenten för sekundära förflyttningar, anses, i rangordningen av kriterier för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret, de anknytningar och möjligheter till integration som den sökande har uppgett och varje lands mottagningskapacitet (som bestäms av referensnyckeln i varje land enligt artikel 35) ha företräde framför ankomstlandet. Det verkar dessutom mer i linje med den övergripande strategin i rangordningen av kriterier i kapitel III (som framför allt lägger tonvikten på kriterierna för den sökandes egenskaper och levnadssätt i ordningen minderårig, familjeband och innehav av dokument – även om deras giltighetstid har löpt ut, såvida det inte har gått mer än två år – som utfärdats av en medlemsstat).

För principerna om rättvis fördelning och solidaritet är det även lämpligt att begränsa tillämpningen av detta kriterium till en tröskel på 50 % av varje lands kapacitet för att under perioder med mindre tillströmning förhindra att man enbart koncentrerar sig på länder som anses vara mer attraktiva, vilket försvårar mottagandet.

Utöver den tröskel som nämns ovan (och upp till ytterligare en högre tröskel som avses i punkt 3) är ansvaret för prövning av ansökan förankrat i det första ankomstlandet.

Observera att anmälan av Europeiska stödkontoret för asylfrågor i enlighet med artikel 43 även kommer att ske i det fall som avses i punkt 1 i denna ändring.

Ändringsrekommendation 7

COM(2016) 270 final

Artikel 28.2

Rättsmedel

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
2. Medlemsstaterna ska föreskriva en period på 7 dagar efter det att beslut om överföring meddelats inom vilken den berörda personen får utöva sin rätt till ett effektivt rättsmedel enligt punkt 1.	2. Medlemsstaterna ska föreskriva en period på 15 dagar efter det att beslut om överföring meddelats inom vilken den berörda personen får utöva sin rätt till ett effektivt rättsmedel enligt punkt 1.

Motivering

Principen om en rimlig tidsfrist på minst 14 dagar bör följas (fallet Diouf).

Ändringsrekommendation 8

COM(2016) 270 final

Artikel 34.2

Allmän princip

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
2. Punkt 1 ska tillämpas när det automatiska system som avses i artikel 44.1 anger att antalet ansökningar om internationellt skydd för vilka en given medlemsstat är ansvarig enligt kriterierna i kapitel III, artiklarna 3.2, 3.3, 18 och 19 tillsammans med antalet personer som faktiskt vidarebosatts överstiger 150 % av det referenstal som fastställts för medlemsstaten med hjälp av referensnyckeln i artikel 35.	2. Punkt 1 ska tillämpas när det automatiska system som avses i artikel 44.1 anger att antalet ansökningar om internationellt skydd för vilka en given medlemsstat är ansvarig enligt kriterierna i kapitel III, artiklarna 3.2, 3.3, 18 och 19 tillsammans med antalet personer som faktiskt vidarebosatts överstiger 120 % av det referenstal som fastställts för medlemsstaten med hjälp av referensnyckeln i artikel 35

Motivering

Det anses vara nödvändigt att tröskeln för aktivering av den automatiska mekanismen för omplacering fastställs till en nivå som gör att ansökan kan användas och tillämpas, även om den är högre än mottagningskapaciteten i en medlemsstat (såsom fastställts enligt artikel 34.2).

Den nivå som föreslås av kommissionen (150 % av referenstalet för varje stat) riskerar, med hänsyn till den ökade stramheten i systemet som helhet mot bakgrund av de ändringar som kommissionen föreslagit och med tanke på statistiken för de senaste tre åren, att aldrig aktiveras eller att aktiveras först när mottagningssystemet och mottagningskapaciteten hos de medlemsstater som är mest utsatta överbelastas, vilket i sin tur skulle sakta ner hela systemet och leda till oundvikliga sociala spänningar.

Observera att anmälan av Europeiska stödkontoret för asylfrågor i enlighet med artikel 43 måste anpassas till det tröskelvärde som ändrats genom denna ändring.

Ändringsrekommendation 9

COM(2016) 270 final

Artikel 35

Referensnyckel

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
1. Vid användningen av korrigeringsmekanismen ska varje medlemsstats referenstal räknas fram med hjälp av en referensnyckel. 2. Den referensnyckel som avses i punkt 1 ska bygga på följande kriterier för varje medlemsstat, enligt Eurostats uppgifter: a) Befolkningsmängd (50 % av vikten). b) Total BNP (50 % av vikten). 3. De kriterier som avses i punkt 2 ska tillämpas enligt den formel som anges i bilaga I. 4. Europeiska unionens asylbyrå ska fastställa referensnyckeln och anpassa siffrorna för de olika kriterierna i referensnyckeln samt den referensnyckel som avses i punkt 2 varje år, med utgångspunkt i Eurostats uppgifter.	1. Vid användningen av korrigeringsmekanismen ska varje medlemsstats referenstal räknas fram med hjälp av en referensnyckel. 2. Den referensnyckel som avses i punkt 1 ska bygga på följande kriterier för varje medlemsstat, enligt Eurostats uppgifter: a) Medlemsstatens befolkningsmängd (50 % av vikten). b) Medlemsstatens totala BNP (50 % av vikten). För de medlemsstater som under de tre föregående åren i genomsnitt har haft en kvot av ankomster som är högre än den kvot som fastställs i enlighet med leden a och b ska referensnyckeln korrigeras genom en minskning av respektive kvot för följande år motsvarande 20 % av skillnaden mellan den kvot som baseras på BNP och befolkning och det genomsnittliga antalet ankomster till medlemsstaten under de tre föregående åren. 3. De kriterier som avses i punkt 2 ska tillämpas enligt den formel som anges i bilaga I. 4. Europeiska unionens asylbyrå ska fastställa referensnyckeln och anpassa siffrorna för de olika kriterierna i referensnyckeln samt den referensnyckel som avses i punkt 2 varje år, med utgångspunkt i Eurostats uppgifter.

Motivering

För att bestämma den faktiska och rådande mottagningskapaciteten i en medlemsstat bör man ta hänsyn till antalet migranter som redan har mottagits och effekterna av migrationen som helhet på den ekonomiska och sociala strukturen i medlemsstaten. Genom ändringsrekommendationen införs en korrigering vid beräkningen av referensnyckeln, för att begränsa risken för att man undergräver målen om solidaritet och rättvis fördelning, som förklarats utgöra prioriteringar i den föreslagna förordningen. Ändringen svarar även mot behovet av att anta en övergripande strategi som tar hänsyn till alla asyl- och migrationsrelaterade frågor.

Den formel som anges i bilaga I (enligt punkt 3) skulle också behöva anpassas till den korrigering som föreslås i denna ändringsrekommendation.

Ändringsrekommendation 10

COM(2016) 270 final

Artikel 37.3

Ekonomisk solidaritet

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
3. Vid utgången av den tolv månadersperiod som avses i punkt 2 ska det automatiska systemet meddela den medlemsstat som inte deltar i den korrigerande tilldelningsmekanismen om hur många asylansökningar landet i annat fall skulle ha tilldelats. Därefter ska medlemsstaten betala en solidaritetsavgift på 250 000 euro per sökande som annars skulle tilldelats den medlemsstaten under den aktuella tolv månadersperioden. Solidaritetsavgiften ska betalas till den medlemsstat som fastställs som ansvarig för att pröva asylansökan.	3. Vid utgången av den tolv månadersperiod som avses i punkt 2 ska det automatiska systemet meddela den medlemsstat som inte deltar i den korrigerande tilldelningsmekanismen om hur många asylansökningar landet i annat fall skulle ha tilldelats. Därefter ska medlemsstaten betala en solidaritetsavgift på 60 000 euro per sökande som annars skulle tilldelats den medlemsstaten under den aktuella tolv månadersperioden. Solidaritetsavgiften ska betalas till den medlemsstat som fastställs som ansvarig för att pröva asylansökan.

Motivering

Införandet av en solidaritetsavgift som betalas av de medlemsstater som vägrar (även tillfälligt) att delta i omplacering anses rimligt och baserat på en korrekt princip. Storleken på avgiften bör dock fastställas till en hållbar och rättvis nivå för att undvika att den allmänna opinionen förvärras, vilket på förhand framkallar ett avvisande av solidaritetsprincipen i flera medlemsstater. Följaktligen anses det lämpligt att fastställa avgiften till en nivå (60 000 euro) som kan hänföras till parametrar såsom den genomsnittliga årskostnaden för mottagande och stöd för varje sökande, däribland sjukvårdskostnader, multiplicerat med den genomsnittliga löptiden för det beviljade tillståndet.

Ändringsrekommendation 11

COM(2016) 271 final

Artikel 2

Arbetsuppgifter

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Byrån ska utföra följande uppgifter:	Byrån ska utföra följande uppgifter:
a) [...]	a) [...]
b) [...]	b) [...]
c) Stödja medlemsstaterna i genomförandet av det gemensamma europeiska asylsystemet.	c) Stödja medlemsstaterna och de regionala och lokala myndigheterna i genomförandet av det gemensamma europeiska asylsystemet.
d) Bistå medlemsstaterna med fortbildning av experter från alla nationella förvaltningar, domstolar och andra nationella myndigheter som har ansvar för asylfrågor, däribland genom att utarbeta en gemensam läroplan.	d) Bistå medlemsstaterna och de regionala och lokala myndigheterna med fortbildning av experter från alla nationella förvaltningar, domstolar och andra nationella myndigheter som har ansvar för asylfrågor, däribland genom att utarbeta en gemensam läroplan.
e) [...]	e) [...]
f) [...]	f) [...]

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
g) Ge ändamålsenligt operativt och tekniskt stöd till medlemsstater, särskilt när dessa utsätts för ett oproportionerligt tryck på sina asyl- och mottagningssystem.	g) Ge ändamålsenligt operativt och tekniskt stöd till medlemsstater och regionala och lokala myndigheter , särskilt när dessa utsätts för ett oproportionerligt tryck på sina asyl- och mottagningssystem.
(...)	[...]

Motivering

Med tanke på att det ofta är lokala och regionala myndigheter som helt eller delvis erbjuder stöd- och mottagandetjänster anses det lämpligt att Europeiska stödkontoret för asylfrågor också erbjuder dem sitt stöd.

Ändringsrekommendation 12

COM(2016) 271 final

Artikel 3.2

Skyldighet att samarbeta lojalt och utbyta information

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
2. Byrån ska ha ett nära samarbete med medlemsstaternas myndigheter med ansvar för asylfrågor, med nationella invandrings- och asyltjänster och andra nationella myndigheter samt med kommissionen. Byrån ska fullgöra sina uppgifter utan att det påverkar de uppgifter som anförtrots andra berörda unionsorgan samt ha ett nära samarbete med dessa organ och med FN:s flyktingkommissariat (UNHCR).	2. Byrån ska ha ett nära samarbete med medlemsstaternas myndigheter med ansvar för asylfrågor, med nationella invandrings- och asyltjänster och andra nationella, regionala och lokala myndigheter samt med kommissionen. Byrån ska fullgöra sina uppgifter utan att det påverkar de uppgifter som anförtrots andra berörda unionsorgan samt ha ett nära samarbete med dessa organ och med FN:s flyktingkommissariat (UNHCR).

Motivering

Med tanke på att det ofta är lokala och regionala myndigheter som helt eller delvis erbjuder sökande stöd- och mottagandetjänster anses det lämpligt att Europeiska stödkontoret för asylfrågor samarbetar direkt med dem.

Ändringsrekommendation 13

COM(2016) 272 final

Artikel 38

Överföring av uppgifter till tredjeländer vid återsändande

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	Lägg till nya punkter efter punkt 3: 4. Under inga omständigheter får uppgifter överföras till eller göras tillgängliga för tredjeländer som inte anses vara säkra tredjeländer i enlighet med direktiv 2013/32/EU. 5. Under inga omständigheter får uppgifter som rör minderåriga, även efter att de har nått myndig ålder, utlämnas till tredjeländer.

Motivering

Hela artikeln, som motiveras av behovet att underlätta beslut om återvändande, verkar utsätta sökande för möjliga motåtgärder vid återvändandet till ursprungslandet, särskilt när ett tillräckligt skydd av personuppgifter inte kan säkerställas. Utbyte av uppgifter med tredjeländer som inte anses vara säkra tredjeländer bör förbli förbjudet, liksom utbyte av uppgifter om minderåriga med tredjeländer.

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

Reformpaketets mål och allmänna riktlinjer

1. Kommittén välkomnar beslutet av Europeiska kommissionen att föreslå en övergripande reform av lagstiftningen om asyl, med betoning på sambandet mellan förslagen i det första paketet, som lades fram den 4 maj 2016 och förslagen i det andra paketet, som lades fram den 13 juli 2016 (förordning om kriterier för erkännande av rätten till asyl, förordning om införande av ett enhetligt asylförfarande, gemensamma standarder för stöd). De nuvarande skillnaderna mellan medlemsstaternas rättssystem, förfaranden och välfärdssystem har en inverkan på asylsökandes val och ökar de sekundära förflyttningarna, vilket påverkar effektiviteten i systemet för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret och ökar behovet av användning av Eurodac och stöd från Europeiska stödkontoret för asylfrågor.
2. Kommittén anser att några av de föreslagna målen i det första paketet är positiva, t.ex. när det gäller begränsning av obehöriga sekundära förflyttningar, mer rättvis fördelning av asylsökande bland medlemsstaterna, förstärkning av Europeiska stödkontoret för asylfrågor och dess omvandling till en byrå.
3. Kommittén anser att den strategi som antagits av kommissionen i förslaget till reform av Dublinförordningen är otillräcklig. Enligt denna är systemets kritiska läge resultatet av en extraordinär kris, som å ena sidan kan lösas med korrigerande åtgärder och å andra sidan med andra åtgärder som stärker grundkriteriet (det första ankomstlandets ansvar inom EU). Istället står vi inför en strukturell kris (det årliga antalet ansökningar har tredubblats under de senaste tre åren, 2013–2015, och överstiger 1,2 miljoner, en siffra nio gånger högre än 1985) och krishanteringen måste gå hand i hand med införandet av ett stabilt, effektivt och mer integrerat system.
4. Kommittén konstaterar att tillämpningen av systemet i flera avseenden görs mer stelbent genom tvångsmekanismer (avvisning, vilket resulterar i indraget stöd, samt påskyndade förfaranden). Medlagstiftarna uppmanas därför att noggrant kontrollera dessa åtgärders förenlighet med de grundläggande rättigheterna, i synnerhet när det gäller de mest utsatta grupperna.
5. Kommittén anser att kapaciteten för det första mottagandet, kapaciteten för snabb behandling av asylansökningar och förebyggandet av sekundära förflyttningar är de avgörande faktorerna för stabiliteten i systemet för hantering och tilldelning av asylansökningar.
6. Kommittén rekommenderar att man kompletterar de positiva aspekterna av kommissionens förslag (utvidgning av definitionen av familjemedlem till att inbegripa syskon och band som uppstått sedan avfärden från ursprungslandet, relevansen av de handlingar som utfärdats av en medlemsstat, även utgångna) med en större hänsyn till de sökandes bakgrund, yrkeserfarenhet och ambitioner, för att därmed motverka sekundära förflyttningar. ReK påpekar i detta sammanhang att man i största möjliga utsträckning bör prioritera positiva incitament framför påföljder för att försöka undvika oönskade sekundära förflyttningar.
7. Kommittén stöder införandet av påskyndade och förenklade förfaranden, men betonar att de måste användas för att göra systemet effektivare och snabbare och att de inte får leda till en inskränkning av de grundläggande rättigheterna. Vidare anses att de ansökningar som avvisats eller prövats i påskyndade förfaranden bör tas med i beräkningen för tillämpningen av den referensnyckel som avses i artikel 36.
8. Kommittén är övertygad om att de tre förslagen respekterar subsidiaritetsprincipen genom att de på ett klart och tydligt sätt hanterar gränsöverskridande problem – som solidaritet mellan medlemsstaterna, byggandet av ett mer integrerat asylsystem och förstärkning av informationsutbytet mellan medlemsstaterna. Dessa mål kan inte uppnås av medlemsstaterna var för sig. De föreslagna åtgärderna är dessutom nödvändiga för att uppnå målet att skapa enhetliga regler i hela EU. I detta avseende beaktar förslagen också proportionalitetsprincipen.

Vägledande principer samt korrigerings- och ersättningsmekanismer

9. Kommittén anser att det är ett viktigt framsteg att man, som en relevant faktor när det gäller ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd, anger mottagningskapaciteten i varje land, på basis av objektiva parametrar. Detta har redan nämnts som ett möjligt alternativ i kommissionens meddelande COM(2016) 197 av den 6 april 2016. Kommittén är dock besviken över att detta kriterium ska tillämpas som en sista utväg och begränsas till krissituationer.

10. Kommittén ser negativt på det faktum att ingen betydelse tillskrivs de sökandes ambitioner i kommissionens förslag, även vid förekomst av objektiva faktorer (språkkunskaper, yrkeskompetens, tidigare vistelser) som skulle kunna utgöra argument för en särskild medlemsstat som destination.

11. Kommittén föreslår därför att det görs en annan viktning mellan kriteriet mottagningskapacitet (kompatibel, som sådan, med beaktandet av den sökandes preferenser och personliga bakgrund) och kriteriet första ankomstland, där båda kriterierna ges lika vikt, med beaktande av den referensnyckel som avses i artikel 35 vid varje tillämpning av dem.

12. Kommittén föreslår vidare, i syfte att fastställa en medlemsstats faktiska och befintliga mottagningskapacitet, att man även tar hänsyn till antalet registrerade ankomster i detta land, vilket objektivt påverkar mottagnings- och hanteringskapaciteten och integrerar denna parameter i den referensnyckel som avses i artikel 35.

13. Kommittén föreslår också, återigen för att ta hänsyn till den faktiska och befintliga mottagningskapaciteten, att bibehålla en tidsgräns efter vilken den medlemsstat som prövar den första ansökan om internationellt skydd inte längre är ansvarig för eventuella efterföljande inlagor eller ansökningar från samma sökande, enligt artikel 3.5. Denna tidsgräns skulle kunna fastställas till fem år, som är avsevärt längre än den period som för närvarande föreskrivs.

14. Kommittén uppmanar medlemsstaterna att ta fram tillförlitliga, transparenta och rättvisa interna system för fördelning av åtagandet att ta emot migranter inom deras territorier, med beaktande av relevanta socioekonomiska uppgifter, de olika kommunernas och regionernas tidigare mottagande och migranternas integrationsbehov och integrationsmöjligheter, samt att särskilt bistå de kommuner/regioner som är geografiskt utsatta och därför befinner sig under särskilt hårt tryck.

15. Kommittén välkomnar införandet av en korrigeringsmekanism för fördelning av sökande av internationellt skydd. Den noterar emellertid att den tröskel som kommissionen föreslagit för aktivering av mekanismen är så hög att den (med tanke på till exempel data från de senaste tre åren) riskerar att inte aktiveras ens i händelse av kris, och någon strukturell fördel skulle inte finnas.

16. För att inte underminera solidariteten och lägga alltför stor börda på medlemsstaterna anser kommittén att det är nödvändigt att se till att bestämmelserna om laglig invandring tillämpas effektivt med respekt för rättsstatsprincipen.

17. Kommittén noterar att den solidaritetsavgift som ska betalas av medlemsstater som tillfälligt avbryter sitt deltagande i den automatiska korrigeringsmekanismen är alltför högt och saknar koppling till objektiva och rättvisa parametrar, såsom utgifterna för stöd under en viss tidsperiod. Därför föreslås en sänkning på basis av den genomsnittliga årliga utgiften per mottagare (uppskattningsvis 20 000 euro, enligt tillgängliga data) och den genomsnittliga löptiden för en laglig vistelse (uppehållstillstånd i mellan tre och fem år).

18. Kommittén noterar också att den solidaritetsavgift som föreslås av kommissionen är begränsad till fall av självavstängning från systemet medan ingenting planeras för underlåtenhet att verkställa beslut om omplacering eller att ta hand om sökandena eller mottagarna, trots att det procentuella utförandet enligt tillgängliga uppgifter är helt otillräckligt (ca 25 %). Därför föreslår kommittén att Europeiska stödkontoret för asylfrågor, vid dess förstärkning och omvandling till byrå, tilldelas uppgifter för tillsyn och rapportering av bristande efterlevnad, som även kan ligga till grund för införandet av sanktioner från kommissionens sida, eller att man förstärker Asyl-, migrations- och integrationsfonden eller skapar en ny solidaritetsfond till förmån för medlemsstater och regionala och lokala myndigheter som missgynnas av bristen på överflyttningar och de som är bättre på att utföra och ta emot dem.

19. Kommittén betonar dessutom att en minskning av solidaritetsavgiften från det belopp som föreslås av kommissionen (såsom föreslås i detta yttrande) också är nödvändig för att undvika missförstånd och risken för att EU-medborgarnas förtroende för Europeiska unionen minskar.

20. Kommittén upprepar sin uppmaning om att göra relevanta EU-medel till stöd för mottagande och integration av migranter direkt tillgängliga för lokala och regionala myndigheter som bär huvudansvaret på dessa områden.

Åtgärder för att förstärka systemet, förfaranden och villkor

21. Kommittén rekommenderar att man avskaffar de strängaste åtgärderna (såsom indragande av stöd, med undantag för hälsorelaterat) som syftar till att inskränka de grundläggande rättigheterna för personer vars ansökan har avvisats eller som tar sig till andra medlemsstater under prövningen av ansökan i ansvarigt land.

22. Kommittén föreslår dock att en tidsgräns fastställs – mycket längre än den som för närvarande planeras (t.ex. fem år i stället för tolv månader) – efter vilken den medlemsstat som är behörig för prövningen av den första ansökan inte längre är ansvarig.

23. Kommittén hoppas att tidsgränserna för att erhålla status som varaktigt bosatt förkortas för personer som beviljats internationellt skydd, särskilt när de har betydande band till andra länder än det land där asylansökan prövas, vilket också borde minska antalet sekundära förflyttningar.

24. Med tanke på kopplingen mellan fördelningen av asylansökningar mellan medlemsländerna och de kriterier och förfaranden som antagits av dem (som påverkar de sökandes val och leder till en kapplöpning mot botten för att avskräcka människor från att komma dit), anses det mycket viktigt att på medellång sikt nå ett ömsesidigt erkännande mellan de europeiska länderna i beslut om asyl och direkt hantering av ansökningar (tillsammans med medlemsstaternas myndigheter) även från Europeiska unionens asylbyrås sida.

25. Kommittén rekommenderar att begreppet "företrädare för underåriga" i lagtexten ska tolkas och kunna tolkas som, och om nödvändigt ändras till, "tjänstemän ansvariga för att tillvarata den underåriges intressen", eller en annan benämning som i respektive nationellt sammanhang avser en person eller ett organ som är oberoende av förvaltningen och som utses i lag eller av en rättslig myndighet enbart för att tillvarata den underåriges intressen.

Ensamkommande barn

26. Med tanke på uppgifterna beträffande ankomsten av ensamkommande barn till Europa (2015 var antalet 88 000, 6,7 % av det totala antalet asylsökande) rekommenderar kommittén en förstärkning av strukturerna och villkoren för stöd till dem (en relevant faktor i detta avseende är framför allt den föreslagna reformen av direktivet om mottagningsvillkor, som ingår i det andra paketet med förslag, som lades fram den 13 juli, bland annat eftersom det ofta är de lokala myndigheterna som ansvarar för denna uppgift).

27. Kommittén rekommenderar att man förstärker det psykologiska stödet och lyssnar på ensamkommande barn och underlättar deras tillgång till rättsligt bistånd och gör det mer begripligt för dem. Man bör stödja det arbete som utförs av tjänstemän ansvariga för att tillvarata den underåriges intressen, förbättra deras utbildning och öka deras självständighet, bland annat med stöd av Europeiska stödkontoret för asylfrågor och det civila samhället.

28. Kommittén rekommenderar att man främjar adekvat information och kulturell medling i de ensamkommande barnens vistelseområden, bland annat för att förhindra känslor av misstro och misstänksamhet mot dem.

29. Kommittén rekommenderar att andra vägar för övergång identifieras som ett alternativ till omedelbar repatriering vid uppnåendet av myndig ålder (föregånget av beviljat tillfälligt skydd) och med hänsyn till eventuella pågående utbildningsprogram.

30. Kommittén anser att man bör upprätthålla principen att barn inte bör flyttas från den plats där de för närvarande vistas, även om de konstateras befinna sig i en annan medlemsstat än inreselandet till följd av obehöriga sekundära förflyttningar.

31. Kommittén anser att skyddet och stödet bör bibehållas även i fall där det råder tveksamhet om huruvida barnet är minderårigt, tills överklaganden har gjorts och tvisten är löst.

Europeiska unionens asylbyrå

32. Kommittén ser positivt på att Europeiska stödkontoret för asylfrågor (nu Easo) tilldelas uppgifter på områdena operativt och tekniskt bistånd och utbildning samt införandet av möjligheten till intervention (artikel 16) även när det inte har inkommit någon begäran från en medlemsstat när denna utsätts för extraordinärt tryck (artikel 22).

33. Kommittén efterlyser bättre aktualitet, standardisering och fullständighet när det gäller de uppgifter som överförs till Eurostat, under överinseende av Europeiska stödkontoret för asylfrågor, bland annat i fråga om den procentuella andelen kvarhållanden för överflyttning eller återresa och relaterade skäl samt den procentuella andelen genomförda överflyttningar och statistiska uppgifter om minderåriga.

34. Kommittén föreslår att man satsar mer resurser på system för mottagande och integration i medlemsstater, regioner och lokala myndigheter, så att de kan aktiveras under asylförfarandet och utbyte av lösningar och bästa praxis kan utbytas med stöd av Europeiska stödkontoret för asylfrågor, även mellan lokala myndigheter.

35. Kommittén rekommenderar en förstärkning av det gränsöverskridande samarbetet i informationsutbytet mellan medlemsstaternas myndigheter, regionala myndigheter och lokala myndigheter samt i fråga om kartläggning av familjeband.

36. Kommittén rekommenderar en förstärkning av hotspots för att säkerställa snabbhet och noggrannhet vid överföringsförfaranden som föreskrivs i denna förordning.

Eurodac

37. Kommittén instämmer i att det är nödvändigt att sänka åldern (från 14 till 6 år) för registrering av minderåriga i enlighet med förslaget avseende Eurodac, med tanke på det stora antalet personer vars försvinnande uppmärksammas för sent, och välkomnar delningen av data med europeiska organ och medlemsstaternas myndigheter. Kommittén anser dock att det även i fortsättningen bör vara förbjudet att dela data med tredjeländer, i motsats till vad kommissionen föreslagit.

Bryssel den 8 december 2016.

Markku MARKKULA

*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Laglig migration

(2017/C 185/13)

Föredragande: Olgierd GEBLEWICZ (PL–EPP), Regionpresident i Zachodniopomorskie (Västpomern)

Referensdokument: Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkompetent anställning

COM(2016) 378 final

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Artikel 2 h

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
bevis på högre utbildning: examens-, utbildnings- eller annat behörighetsbevis på formella kvalifikationer som utfärdats av en behörig instans och som styrker slutförandet av ett program för eftergymnasial högre utbildning eller motsvarande högskoleutbildning, nämligen en uppsättning kurser som tillhandahålls av en högre utbildningsanordnare som erkänns som lärosäte eller motsvarande högskola av den stat där den är belägen, förutsatt att minst tre års studier krävts för att erhålla kvalifikationen på minst 2011 års Isced-nivå 6 eller EQF-ramen nivå 6 i enlighet med nationell lagstiftning.	bevis på högre utbildning: examens-, utbildnings- eller annat behörighetsbevis på formella kvalifikationer som utfärdats av en behörig instans och som styrker slutförandet av ett program för eftergymnasial högre utbildning eller motsvarande högskoleutbildning, nämligen en uppsättning kurser som tillhandahålls av en högre utbildningsanordnare som erkänns som lärosäte eller motsvarande högskola av den stat där den är belägen, förutsatt att minst tre års studier krävts för att erhålla kvalifikationen på minst 2011 års Isced-nivå 6 eller EQF-ramen nivå 6 i enlighet med nationell lagstiftning. När det gäller personer med flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande som vistas på EU:s territorium och som inte har de handlingar som är nödvändiga för att styrka sina kvalifikationer ska medlemsstaterna tillämpa ytterligare lämpliga förfaranden för att fastställa deras kompetens- och utbildningsnivå.

Motivering

Det förefaller nödvändigt att omdefiniera ovan nämnda begrepp, så att hänsyn tas till det faktum att en potentiellt stor grupp flyktingar kanske inte kan styrka sina yrkeskvalifikationer. Därför krävs det en mycket mer flexibel strategi i de föreslagna bestämmelserna i direktivet än den som nu tillämpas. ReK riktar i detta sammanhang uppmärksamheten på de befintliga dokument som behandlar erfarenheter på detta område, och i synnerhet på dokumentet *A Skills Profile Tool Kit for Third Country Nationals*, som nu utarbetas enligt förslaget i den nya kompetensagendan. Kommittén förespråkar också att EU-regionernas erfarenhet på detta område utnyttjas.

Ändringsrekommendation 2*Artikel 2 i*

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<i>högre yrkeskompetens</i>: kompetens som kan styrkas genom bevis på minst tre års yrkeserfarenhet som är jämförbar med högre utbildning och som är relevant inom det yrke eller den bransch som specificeras i anställningsavtalet eller det bindande anställningserbjudandet.	<i>högre yrkeskompetens</i>: kompetens som kan styrkas genom bevis på minst tre års yrkeserfarenhet som är jämförbar med högre utbildning och som är relevant inom det yrke eller den bransch som specificeras i anställningsavtalet eller det bindande anställningserbjudandet. När det gäller personer med flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande som vistas på EU:s territorium och som inte har de handlingar som är nödvändiga för att styrka yrkeskompetens, ska medlemsstaterna tillämpa ytterligare lämpliga förfaranden för att fastställa kompetens och yrkeserfarenhet.

Motivering

Samma som under föregående punkt.

Ändringsrekommendation 3*Artikel 6.4*

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaterna får avslå en ansökan om blåkort för att säkerställa etiska krav inom de sektorer där det råder brist på kvalificerad arbetskraft i ursprungsländerna.	Medlemsstaterna får avslå en ansökan om blåkort för att säkerställa etiska krav inom de sektorer där det råder brist på kvalificerad arbetskraft i ursprungsländerna. För att se till att etiska aspekter beaktas på ett lämpligt sätt vid rekryteringsprocessen ska medlemsstaterna tillämpa de standarder som utvecklats av internationella organisationer såsom Internationella organisationen för migration, eller övervakningssystemet IRIS.

Motivering

När det gäller rekrytering av högkvalificerad arbetskraft är etiska frågor av särskilt betydelse. Detta beror på det faktum att efterfrågan hos europeiska arbetsgivare ofta gäller sådana yrken som det råder extrem brist på, och som är oumbärliga i tredjeländer. Ett massivt och okontrollerat utflöde av sådan arbetskraft kan leda till en långsiktig försämring av den socioekonomiska situationen i ursprungsländerna och i praktiken öka migrationspotentialen. Det föreslås att de bestämmelser som gäller etisk rekrytering kompletteras med praktiska regler som utvecklats av bland annat internationella organisationer. I detta avseende bör åtminstone initiativet från Internationella organisationen för migration (IOM) "A Public Private Alliance for Fair and Ethical Recruitment" (RPA) samt övervakningssystemet IRIS uppmärksammas.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 12.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Medlemsstaterna får besluta att inrätta ett godkännandeförfarande för arbetsgivare i enlighet med sin nationella rätt eller administrativa praxis för att tillämpa ett förenklat förfarande för utfärdande av blåkort. Om en medlemsstat beslutar att inrätta ett godkännandeförfarande ska den tillhandahålla de berörda arbetsgivarna klar och tydlig information om bland annat villkoren och kriterierna för godkännande, godkännandets giltighetstid, konsekvenserna av bristande efterlevnad, inbegripet eventuella beslut om återkallelse eller icke-förlängning, samt om eventuella sanktioner.	Medlemsstaterna får besluta att inrätta ett godkännandeförfarande för arbetsgivare i enlighet med sin nationella rätt eller administrativa praxis för att tillämpa ett förenklat förfarande för utfärdande av blåkort. Dessa kriterier kommer att ta hänsyn till de etiska aspekterna av rekryteringsprocessen (i synnerhet företagarens tidigare erfarenhet av att anställa högkvalificerade tredjelandsmedborgare), och förteckningen över företagare kommer att utarbetas med medverkan av myndigheter på regional och lokal nivå. Om en medlemsstat beslutar att inrätta ett godkännandeförfarande ska den tillhandahålla de berörda arbetsgivarna klar och tydlig information om bland annat villkoren och kriterierna för godkännande, godkännandets giltighetstid, konsekvenserna av bristande efterlevnad, inbegripet eventuella beslut om återkallelse eller icke-förlängning, samt om eventuella sanktioner.

Motivering

Med beaktande av den regionala/lokala dimensionen och av etiska aspekter av rekrytering, föreslås det att konkreta villkor för att erhålla status som "godkänd arbetsgivare" läggs till. Regionkommittén föreslår att förteckningen över denna typ av företag som använder förenklade förfaranden upprättas med medverkan av regionala och lokala myndigheter samt att den tar hänsyn till de etiska aspekterna av rekrytering.

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmänna rekommendationer

- Europeiska regionkommittén uppskattar EU-institutionernas ansträngningar för att säkerställa ett tillräckligt utbud av högkvalificerad arbetskraft genom att stärka de gemensamma EU-standarderna och EU-förfarandena för att trygga dessa migranternas tillträde till EU:s arbetsmarknad. I detta sammanhang är de föreslagna lösningarna ett steg i rätt riktning och åtminstone delvis ett svar på den kritik som riktas mot det nuvarande direktivet.
- Kommittén konstaterar att främjandet och skapandet av effektiva kanaler för laglig/dokumenterad inresa för tredjelandsmedborgare bör förbli en av prioriteringarna i migrationspolitiken både på EU-nivå och på de enskilda medlemsstaternas och regionernas nivå. I detta avseende utgör en förbättrad rättslig ram för högkvalificerade migranter en viktig del av den utveckling som krävs av en övergripande migrationspolitik från EU:s sida, som bygger på principerna om respekt för mänskliga rättigheter, internationella förpliktelser och solidaritet.
- Vi anser att EU:s långsiktiga mål, att fortsätta vara en konkurrenskraftig aktör på global nivå, kräver att man skapar och anpassar en övergripande strategi för att locka humankapital, men också finansiella investeringar från tredjeländer. Det sistnämnda är relevant för varje ekonomiskt system som vill öka innovationskraften, den tekniska nivån och konkurrenskraften. Det är emellertid särskilt relevant mot bakgrund av den demografiska situation som en del av medlemsländerna befinner sig i och de problem som finns inom EU:s arbetsmarknader.
- Kommittén noterar att EU redan nu kämpar med en strukturell brist på arbetskraft inom vissa sektorer, och denna brist kommer att öka i och med den ogynnsamma demografiska utvecklingen. Samtidigt är Europeiska unionen nu på väg att förlora kampen om talanger mot globala aktörer som Förenta staterna, Kanada och Australien.

5. ReK noterar att åtgärder för att rekrytera arbetstagare från tredjeländer inte kan och inte bör ersätta de omfattande och långsiktiga investeringarna i utbildning och yrkesutbildning för EU:s invånare. Med tanke på att många länder, särskilt i Östeuropa, lider av kompetensflykt (emigration av färdigheter), som medför att ett land/en region utsätts för risken att avfolkas och att intellektuella utvandrar, bör sådana investeringar i större utsträckning än i dag riktas in på de yrken som identifieras som strategiskt viktiga eller där det råder brist på arbetskraft, och man bör ta fram särskilda åtgärder för att stödja människor som vill utbilda sig inom just dessa områden.

6. Regionkommittén uppskattar den breda samrådsprocess som åtföljde utarbetandet av den nuvarande versionen av direktivet, men är oroad över att denna process i alltför begränsad omfattning genomfördes på regional nivå, med medverkan av regionala och lokala myndigheter, som har de bästa kunskaperna om lokala och regionala arbetsmarknaders behov.

7. Regionkommittén påminner också om att regionala och lokala myndigheter spelar en mycket viktig roll i tillhandahållandet av offentliga tjänster till migranter, både när det gäller deras tillgång till arbetsmarknaden och andra aspekter av integration (utbildning, bostäder, hälso- och sjukvård osv.).

8. ReK betonar att regionala organ har en nyckelroll när det gäller att identifiera behoven på arbetsmarknaden liksom att fastställa de förhållanden som kräver att skyddsförfaranden (arbetsmarknadstest) införs. Dessutom skulle dessa myndigheters roll kunna vara att skapa ett positivt klimat runt de föreslagna lösningarna och att skapa den kritiska massa som är nödvändig för att öka kunskapen om blåkortsförfarandet.

Utvärdering av tidigare lösningar

9. Regionkommittén noterar att de lösningar som introducerades 2009 inte motsvarade ställda förhoppningar. En av anledningarna var att man tillät nationella lösningar parallellt med de system som infördes genom direktivet.

10. De tidigare erfarenheterna från genomförandet av blåkortsförfarandet visar att medlemsstaterna alltjämt vill bevara och främja nationella lösningar, trots att Europeiska kommissionen strävar efter europeisering av migrationspolitikområdet och av sektoriella lösningar.

11. Kommittén noterar att de bestämmelser som infördes 2009 inte har uppfyllt många av vare sig migranternas eller arbetsgivarnas behov och förväntningar utan i stället upprätthållit ett fragmenterat system i EU som generellt sett inte gett högkvalificerade arbetstagare och deras familjer tillräckliga rättigheter, som inneburit höga kostnader för de sökande, arbetsgivarna och medlemsstaternas myndigheter samt ett system som varit alltför osynligt utanför EU, vilket på det hela taget gjort det oattraktivt.

De föreslagna lösningarna – potentiella risker och brister

12. Europeiska regionkommittén välkomnar förslaget om att sänka inkomströsklarna, införa instrument för att främja intern rörlighet, underlätta tillgången till långsiktiga uppehållstillstånd och ta hänsyn till invandrare som redan vistas på EU:s territorium.

13. Kommittén ställer frågan huruvida det med hänsyn till den allt starkare konkurrensen om kompetens är värt att överväga att i det europeiska migrationssystemet införa inslag av utbudssystem (supply-driven system/point based system PBS) eller ett hybridssystem i likhet med länder som är effektivare när det gäller att attrahera högt utbildade arbetstagare (Australien, Kanada).

14. När det gäller högkvalificerade personer har aspekter såsom möjligheten att göra yrkeskarriär, tillgången till utrustning, kommunikationsspråket samt arbetets överensstämmelse med deras kvalifikationer en viktig roll i beslutsprocessen. Kommittén är bekymrad över att de föreslagna lösningarna fortfarande tar föga hänsyn till dessa frågor.

15. Kommittén välkomnar erkännandet att blåkortet kommer att kunna beviljas inte bara arbetstagare som kommer till EU, utan också dem som redan vistas på EU:s territorium.

16. Vi konstaterar emellertid samtidigt att frågan om varför detta alternativ skulle vara tillgängligt endast för erkända flyktingar kräver en förklaring. Förslaget till direktiv utesluter uttryckligen säsongarbetare och utstationerade arbetstagare från denna möjlighet, liksom personer vilkas flyktingstatus utreds. Trots att vi förstår de politiska faktorer som ligger till grund för detta beslut anser kommittén att öppnandet av vägen till arbete i enlighet med kompetens även för andra kategorier av personer som vistas på EU:s territorium skulle möjliggöra mer stabila framtidsutsikter för berörda migranter och arbetsgivare och därmed en bättre användning av humankapitalet.

17. Åtgärder för rekrytering av tredjelandsmedborgare inom yrken som kräver hög kompetens bör syfta inte bara till att locka migranter, utan också till att skapa förhållanden som ökar chansen att de blir kvar i EU och att de integreras framgångsrikt.

18. Kommittén föreslår att frågan om anställning av personer med höga kvalifikationer behandlas på ett heltäckande och övergripande sätt som motsvarar migrationsprocessens logik: från rekrytering, via inresa och kartläggning av kompetens, till en framgångsrik integration och slutligen rörelsefrihet inom EU:s arbetsmarknad.

19. Mot bakgrund av de föreslagna lösningarna anser vi att det är nödvändigt att utveckla en enhetlig, allmänt accepterad metod för insamling av uppgifter om efterfrågan på högkvalificerad arbetskraft inom olika yrken och på olika arbetsmarknader. Om man vill inrätta mekanismer som på ett mer effektivt sätt än i dag fyller luckorna på medlemsländernas arbetsmarknader, måste man utveckla ytterligare initiativ, såsom Eures-portalen, Europass och de åtgärder som för närvarande planeras enligt den nya kompetensagendan, som gör det möjligt att koppla ihop arbetsgivare som letar efter arbetskraft med potentiella arbetstagare som har lämpliga kvalifikationer. Kommittén framhåller samtidigt de europeiska regionernas potentiella nyckelroll i insamlingen av uppgifter av denna typ.

20. ReK uttrycker oro över huruvida de föreslagna lösningarna möjliggör att tillräcklig hänsyn tas till unga utexaminerade akademiker vars inkomstnivå kan visa sig vara otillräcklig för att uppfylla de kriterier som anges i direktivet.

21. Frågan om erkännande av kvalifikationer – och de praktiska aspekterna av denna process – är särskilt relevant när det gäller den kategori av personer som för första gången blir potentiell målgrupp: erkända flyktingar och de som är subsidiärt skyddsbehövande. Det är sannolikt att styrkande av kvalifikationer kommer att bli mycket svårt och komplicerat när det gäller dessa personer.

22. De etiska frågor som är kopplade till rekrytering av högkvalificerade arbetstagare från tredjeländer bör ägnas mer uppmärksamhet och man bör sträva efter att utveckla effektiva metoder för att förebygga kompetensflykt från mindre utvecklade länder som redan har ett lågt humankapital.

23. Kommittén föreslår att det ska genomföras en grundlig och tillförlitlig analys av utflödet av högkvalificerad arbetskraft från tredjeländer och av de potentiella effekterna av den s.k. kompetensflykten. Slutsatser från denna analys bör användas för att utarbeta gemensamma åtgärder – från EU:s och ursprungsländernas sida – som syftar till att undvika de negativa effekterna av migration och, i den mån det är möjligt, skapa lösningar av typen "win-win-win" (migration som gynnar ursprungsländerna, destinationsländerna och migranterna själva).

24. Varje migrationsprocess är ett komplext fenomen med flera nivåer, där både migranternas destinationsländer och ursprungsländer har viktiga roller. ReK efterlyser, bland annat mot bakgrund av de etiska frågor som nämnts tidigare, en förstärkning av dialogen och ett närmare samarbete mellan EU:s organ och institutioner i migranternas ursprungsländer och i transitländerna, även på regional och lokal nivå. Detta samarbete bör bygga på folkrättsliga instrument och utnyttja befintliga organ och plattformar, såsom Arlem, Corleap, arbetsgruppen för Ukraina, gemensamma rådgivande kommittéer och arbetsgrupper. När det gäller stödmekanismer för cirkulär migration är det värt att utnyttja Europeiska yrkesutbildningsstiftelsens erfarenheter.

25. ReK anser att förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen eftersom syftet – att konkurrera på den internationella marknaden om högkvalificerade arbetstagare – inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva utan genom skalfördelar uppnås bättre på EU-nivå. De föreslagna åtgärderna går inte utöver vad som är nödvändigt för att förbättra EU:s förmåga att locka till sig och behålla högkvalificerade tredjelandsmedborgare, samt att öka deras rörlighet och möjligheter att byta jobb i olika medlemsstater, och de ger viss flexibilitet för medlemsstaterna att anpassa systemet till den egna situationen. Förslaget överensstämmer således med proportionalitetsprincipen.

Regionernas roll

26. Europeiska regionkommittén vill understryka att de socioekonomiska konsekvenserna av migration, såsom dess inverkan på arbetsmarknader och den sociala eller kulturella sfären, är starkt kännbara på regional och lokal nivå. På samma sätt kan Europas samlade konkurrenskraft betraktas som ett abstrakt begrepp, medan det viktiga är att säkerställa konkurrenskraften och en hög grad av innovationsförmåga i europeiska städer och regioner, med utgångspunkt i det arbete som ideella organisationer och aktörer i den tredje sektorn utför dagligen.

27. Införandet av det regionala perspektivet i diskussionen om de föreslagna lösningarna riktar uppmärksamheten mot förekomsten av olika paradoxer. En av dem är att högt kvalificerade migranter kan lockas av de mest utvecklade regionerna, men samtidigt kan deras närvaro vara mest eftertraktad i de regioner som inte har möjlighet att erbjuda så attraktiva arbets- och vistelseförhållanden.

28. Vi välkomnar bibehållandet av kontrollförfaranden som kan införas i händelse av att situationen på arbetsmarknaden i det givna landet försämras.

29. Vi vill betona att en särskilt viktig fråga ur lokalt och regionalt perspektiv som inte tas upp i kommissionens förslag i någon större utsträckning är hur integrationsåtgärders ändamålsenlighet kan stärkas samt hur befintlig god praxis på detta område kan användas.

30. ReK föreslår att de lokala och regionala parternas roll bör beaktas i olika sammanhang, bl.a. när det gäller inrättandet av experimentella förenklade system (fast-track) i partnerskap mellan regioner, länder och den privata sektorn, effektivt utbyte av god praxis, särskilt när det gäller erkännande av kvalifikationer, minskning av strukturella obalanser och integrationens effektivitet, samt genomförandet av lösningar som möjliggör bästa möjliga överensstämmelse mellan formella kvalifikationer och de lokala och regionala arbetsmarknadernas behov.

31. Kommittén betonar behovet av att kommunicera mer direkt med företagen och göra dem delaktiga i utarbetandet av initiativ som syftar till att skapa sysselsättning.

Bryssel den 8 december 2016.

Markku MARKKULA

*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV